

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-100-13

Druk nr 1892
Warszawa, 6 listopada 2013 r.

Pani
Ewa Kopacz
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o systemie powiadamiania ratunkowego
z projektami aktów wykonawczych.**

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Administracji i Cyfryzacji.

Z poważaniem

(-) Donald Tusk

U S T A W A

z dnia

o systemie powiadamiania ratunkowego

Art. 1. Ustawa określa organy właściwe w sprawach powiadamiania ratunkowego oraz ich zadania i zasady działania w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, a także zasady finansowania zadań systemu powiadamiania ratunkowego.

Art. 2. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) zgłoszeniu alarmowym – należy przez to rozumieć informację o wystąpieniu lub podejrzeniu wystąpienia nagłego zagrożenia życia lub zdrowia, w tym aktu przemocy, a także nagłego zagrożenia środowiska lub mienia oraz zagrożeń bezpieczeństwa i porządku publicznego, kierowaną do numerów obsługiwanych w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, przez dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych, z zewnętrznych systemów monitoringu albo z wykorzystaniem środków komunikacji, które umożliwiają niezwłoczne przekazanie tej informacji do centrum powiadamiania ratunkowego;
- 2) obsłudze zgłoszeń alarmowych – należy przez to rozumieć zespół czynności mających na celu odbiór zgłoszenia alarmowego, zakwalifikowanie tego zgłoszenia, przekazanie go z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego drogą elektroniczną, a w przypadku gdy zachodzi taka potrzeba – przekierowanie połączenia telefonicznego do Policji, Państwowej Straży Pożarnej, dysponentów zespołów ratownictwa medycznego lub innego podmiotu, którego numer jest obsługiwany w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, a także monitorowanie statusu tego zgłoszenia;
- 3) zasobach ratowniczych – należy przez to rozumieć siły i środki, w tym ludzi, infrastrukturę, materiały i środki finansowe oraz bazy danych i systemy wymiany informacji, które mogą być zadysponowane w związku ze zgłoszeniem alarmowym;
- 4) systemie teleinformatycznym – należy przez to rozumieć zespół współpracujących ze sobą urządzeń informatycznych i oprogramowania zapewniający przetwarzanie, przechowywanie, a także wysyłanie i odbieranie danych przez sieci telekomunikacyjne za pomocą właściwego dla danego rodzaju sieci telekomunikacyjnego urządzenia końcowego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo

telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.¹⁾), wykorzystywany do wykonywania zadań centrum powiadamiania ratunkowego;

- 5) sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych – należy przez to rozumieć sieć teleinformatyczną łączącą centra powiadamiania ratunkowego, jednostki organizacyjne Policji, Państwowej Straży Pożarnej, dysponentów zespołów ratownictwa medycznego, służącą do wymiany danych dotyczących zgłoszenia alarmowego przez interfejs komunikacyjny systemów teleinformatycznych i umożliwiającą dostęp do danych przestrzennych, informacji dotyczących lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie na numer alarmowy, oraz danych dotyczących abonenta.

Art. 3. 1. Tworzy się system powiadamiania ratunkowego, zwany dalej „systemem”.

2. System składa się z centrów powiadamiania ratunkowego, zwanych dalej „centrami”, tworzących jednolity system do obsługi zgłoszeń alarmowych, kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999, umożliwiającą przekazanie zgłoszenia alarmowego w celu zaangażowania właściwych zasobów ratowniczych.

3. W ramach systemu mogą być obsługiwane numery 991, 992, 993, 994 i 987 oraz inne niż wymienione w ust. 2 numery alarmowe podmiotów, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska.

4. System działa z zastosowaniem zasady wzajemnej zastępowalności centrów w razie miejscowej awarii systemu teleinformatycznego bądź jego przeciążenia.

5. System współpracuje z Policją, Państwową Strażą Pożarną i dysponentami zespołów ratownictwa medycznego, w celu podjęcia działań ratowniczych w związku z otrzymanym zgłoszeniem alarmowym, przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego i sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych.

6. System współpracuje z innymi niż wymienione w ust. 5 podmiotami, których numery telefoniczne są obsługiwane w ramach systemu, w celu podjęcia działań ratowniczych w związku z otrzymanym zgłoszeniem alarmowym, przy wykorzystaniu systemu teleinformatycznego i sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych lub innej sieci teleinformatycznej.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 229, poz. 1499 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i 587, Nr 134, poz. 779, Nr 153, poz. 903, Nr 171, poz. 1016, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1390 oraz z 2012 r. poz. 908, 1203, 1256, 1445 i 1529.

7. Policja, Państwowa Straż Pożarna, dysponenci zespołów ratownictwa medycznego lub inne podmioty, których numery są obsługiwane w ramach systemu, dysponują własne zasoby ratownicze.

Art. 4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej:

- 1) planuje i organizuje system na terenie kraju oraz nadzoruje i koordynuje jego funkcjonowanie;
- 2) zapewnia upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;
- 3) publikuje na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej statystyki dotyczące funkcjonowania systemu.

Art. 5. 1. Podmioty, których numery telefoniczne mogą być obsługiwane w ramach systemu na podstawie art. 3 ust. 3, uzgadniają z dostawcami publicznie dostępnych usług telefonicznych warunki techniczne obsługi użytkowanego numeru telefonicznego oraz własnego stanowiska kierowania, które umożliwią współpracę z systemem.

2. Po uzgodnieniu podmioty składają wnioski do administratora systemu teleinformatycznego o włączenie swojego numeru telefonicznego do systemu.

3. Wniosek o włączenie numeru telefonicznego do systemu zawiera:

- 1) liczbę dyspozytorni oraz ich lokalizacje;
- 2) liczbę dyspozytorów;
- 3) określenie trybu współpracy z systemem i narzędzi wykorzystywanych w ramach tej współpracy;
- 4) określenie szacunkowej liczby zgłoszeń w skali roku;
- 5) charakterystykę rodzaju zgłoszeń alarmowych;
- 6) charakterystykę systemu teleinformatycznego wnioskodawcy;
- 7) wynik uzgodnień z dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych;
- 8) wskazanie oczekiwanego terminu włączenia numeru;
- 9) dane kontaktowe osób odpowiedzialnych za współpracę.

4. W przypadku rezygnacji z obsługi swojego numeru telefonicznego w ramach systemu, podmioty składają wnioski do administratora systemu teleinformatycznego o jego wyłączenie z systemu, wskazując termin tego wyłączenia.

5. Podmioty pokrywają koszty:

- 1) włączenia swojego numeru telefonicznego do systemu i jego wyłączenia z tego systemu, w tym:
 - a) budowy interfejsu komunikacyjnego, umożliwiającego współpracę własnego systemu teleinformatycznego z systemem teleinformatycznym,
 - b) rozbudowy systemu teleinformatycznego proporcjonalnie do wzrostu liczby zgłoszeń alarmowych kierowanych do numeru podmiotu;
- 2) utrzymania systemu i obsługi swojego numeru telefonicznego, proporcjonalnie do liczby zgłoszeń kierowanych do tego numeru, w tym:
 - a) zatrudnienia operatorów numerów alarmowych oraz obsługi technicznej,
 - b) utrzymania systemu teleinformatycznego,
 - c) połączenia centrów z publiczną siecią telekomunikacyjną.

6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) tryb włączenia numerów telefonicznych do systemu i wyłączenia tych numerów z systemu,
- 2) termin włączenia do systemu numerów telefonicznych podmiotów, których numery telefoniczne mogą być obsługiwane w ramach systemu na podstawie art. 3 ust. 3,
- 3) sposób rozliczania kosztów utrzymania systemu i obsługi danego numeru telefonicznego,
- 4) warunki techniczne obsługi numerów telefonicznych w systemie,
- 5) tryb i warunki współpracy oraz warunki wymiany informacji między centrami i podmiotami, których numery telefoniczne mogą być obsługiwane w ramach systemu na podstawie art. 3 ust. 3, w tym zakres wymienianych informacji,
- 6) wzory wniosków, o których mowa w ust. 2 i 4

– kierując się potrzebą zapewnienia jednolitego sposobu obsługi numerów telefonicznych w ramach systemu.

Art. 6. 1. Wojewoda tworzy centrum.

2. Wojewoda określa lokalizację i szczegółową organizację centrum z uwzględnieniem kwestii finansowych, społecznych i terytorialnych w celu zapewnienia skuteczności działania systemu.

3. Wojewoda, mając na uwadze zapewnienie sprawności działania systemu, może podjąć decyzję o zlokalizowaniu centrum w więcej niż jednej siedzibie i utworzeniu oddziałów centrum.

Art. 7. 1. Centrum znajduje się w strukturze urzędu wojewódzkiego, z wyłączeniem centrum utworzonego na podstawie ust. 2.

2. Wojewoda może, w drodze porozumienia, powierzyć organizowanie i prowadzenie centrum staroście lub prezydentowi miasta na prawach powiatu, służbie, inspekcji lub straży wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej. Porozumienie określa prawa i obowiązki stron oraz zasady organizowania, prowadzenia, utrzymania centrum, a także zasady zatrudniania pracowników centrum.

Art. 8. 1. Do zadań centrum należy:

- 1) obsługa zgłoszeń alarmowych, z wyłączeniem systemów sygnalizacji pożarowej, o których mowa w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z 2010 r. Nr 57, poz. 353 oraz z 2012 r. poz. 908), w tym:
 - a) odbiór zgłoszenia alarmowego,
 - b) powiązanie zgłoszenia alarmowego z danymi teleadresowymi miejsca zgłoszenia oraz jego pozycją geograficzną,
 - c) wybór odpowiedniej grupy podmiotów, do której zostaną skierowane zgromadzone dane o zgłoszeniu alarmowym,
 - d) przekazanie, gdy zachodzi taka potrzeba, zgromadzonych danych drogą elektroniczną z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego, a w uzasadnionych przypadkach wraz z przekierowaniem połączenia telefonicznego, zgodnie z kwalifikacją zgłoszenia, do Policji, Państwowej Straży Pożarnej, dysponentów zespołów ratownictwa medycznego lub do podmiotów, których numery telefoniczne są obsługiwane w ramach systemu,
 - e) wymiana danych o zgłoszeniach alarmowych przetwarzanych w systemie teleinformatycznym, zgodnie z zakresem określonym na podstawie art. 5 ust. 6 pkt 5 oraz art. 13 ust. 3 pkt 3, z Policją, Państwową Strażą Pożarną, dysponentami zespołów ratownictwa medycznego lub innymi podmiotami, których numery telefoniczne są obsługiwane w ramach systemu;

- 2) ewidencjonowanie w systemie teleinformatycznym, przez 3 lata, danych dotyczących treści zgłoszeń alarmowych, w tym nagrań rozmów telefonicznych obejmujących całość zgłoszenia alarmowego, danych osób zgłaszających i innych osób wskazanych w trakcie przyjmowania zgłoszenia, informacji o miejscu zdarzenia i jego rodzaju oraz skróconego opisu zdarzenia;
- 3) wykonywanie analiz związanych z funkcjonowaniem systemu na obszarze obsługiwanych przez centrum oraz tworzenie statystyk w zakresie liczby, rodzaju oraz czasów realizacji zgłoszeń alarmowych;
- 4) współpraca oraz wymiana informacji z centrami zarządzania kryzysowego, w rozumieniu ustawy z dnia 26 kwietnia 2007 r. o zarządzaniu kryzysowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 1166);
- 5) wymiana informacji i danych na potrzeby analiz z Policją, Państwową Strażą Pożarną, dysponentami zespołów ratownictwa medycznego oraz podmiotami, których numery telefoniczne są obsługiwane w ramach systemu.

2. W przypadku braku możliwości przekazania zgłoszenia alarmowego w ramach systemu i gdy jest to uzasadnione charakterem tego zgłoszenia, centrum podejmuje działania mające na celu przekazanie informacji o tym zgłoszeniu do podmiotów, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska, których numery telefoniczne nie są obsługiwane w ramach systemu.

Art. 9. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację centrów oraz kryteria tworzenia oddziałów centrum, o których mowa w art. 6 ust. 3,
- 2) sposób funkcjonowania centrów oraz realizacji zadań przez centra,
- 3) jednolite ogólne procedury obsługi zgłoszeń alarmowych, w tym sposób opracowywania i aktualizacji szczegółowych procedur,
- 4) jednolite ogólne procedury obsługi zgłoszeń alarmowych w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 2, w tym sposób opracowywania i aktualizacji szczegółowych procedur,
- 5) maksymalną liczbę operatorów numerów alarmowych i sposób jej podziału na poszczególne centra

– uwzględniając konieczność zapewnienia sprawnej obsługi zgłoszeń alarmowych.

Art. 10. 1. Wykonywanie zadań centrum jest wspomagane przez system teleinformatyczny. Administratorem systemu teleinformatycznego jest minister właściwy do spraw administracji publicznej.

2. Mechanizmy, w które jest wyposażony system teleinformatyczny, zapewniają zachowanie ciągłości jego funkcjonowania.

3. System teleinformatyczny zapewnia bezpieczne przetwarzanie danych, w tym zapewnia kontrolę dostępu użytkowników do danych oraz dokumentuje dokonywane przez nich zmiany, umożliwiając w szczególności odtworzenie historii każdego zgłoszenia alarmowego.

4. Wojewoda lub podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 2, przetwarza dane zarejestrowane w systemie teleinformatycznym, w tym nagrania rozmów telefonicznych, dane osobowe osoby zgłaszającej, dane innych osób wskazanych w trakcie przyjmowania zgłoszenia, pozycje geograficzne, dane teleadresowe lub opis zdarzenia, i udostępnia je na wniosek sądu, prokuratury lub Policji.

5. Minister właściwy do spraw administracji publicznej niszczy dane dotyczące treści zgłoszeń alarmowych przetwarzane w systemie teleinformatycznym po upływie terminu, o którym mowa w art. 8 ust. 1 pkt 2.

6. System teleinformatyczny zawiera rozwiązania techniczne przeznaczone do szkolenia operatorów numerów alarmowych.

Art. 11. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej jest administratorem danych osobowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.²⁾) przetwarzanych w systemie.

2. Minister może upoważnić wojewodę lub podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 2, do udzielania i cofania, w jego imieniu, upoważnień do przetwarzania danych osobowych w systemie dla osób uczestniczących w przetwarzaniu tych danych.

3. Wojewoda lub podmiot, o którym mowa w art. 7 ust. 2, tworzy i aktualizuje ewidencję osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych w systemie.

4. W odniesieniu do danych przetwarzanych w systemie nie stosuje się obowiązku określonego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 153, poz. 1271, z 2004 r. Nr 25, poz. 219 i Nr 33, poz. 285, z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711, z 2007 r. Nr 165, poz. 1170 i Nr 176, poz. 1238, z 2010 r. Nr 41, poz. 233, Nr 182, poz. 1228 i Nr 229, poz. 1497 oraz z 2011 r. Nr 230, poz. 1371.

Art. 12. Policja, Państwowa Straż Pożarna i dysponenci zespołów ratownictwa medycznego zapewniają warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające przyjęcie zgłoszeń alarmowych kierowanych z centrum za pośrednictwem systemu teleinformatycznego w celu podjęcia działań ratowniczych w związku z otrzymanym zgłoszeniem alarmowym.

Art. 13. 1. System teleinformatyczny łączy się i wymienia dane z systemami teleinformatycznymi Policji, Państwowej Straży Pożarnej oraz dysponentów zespołów ratownictwa medycznego przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych.

2. Połączenie i wymiana danych między systemami, o których mowa w ust. 1, są realizowane przez interfejs komunikacyjny, który zapewnia wzajemne przekazywanie:

- 1) zgromadzonych danych dotyczących treści zgłoszenia alarmowego, w tym danych osoby zgłaszającej i innych osób, których dotyczy zgłoszenie, oraz nagrań rozmów telefonicznych;
- 2) połączeń telefonicznych związanych z obsługą zgłoszeń alarmowych;
- 3) informacji o statusach zgłoszeń alarmowych, w tym potwierdzenie:
 - a) przyjęcia zgłoszenia alarmowego przez systemy teleinformatyczne Policji, Państwowej Straży Pożarnej oraz dysponentów zespołów ratownictwa medycznego,
 - b) przyjęcia zgłoszenia alarmowego przez dyspozytora,
 - c) zadysponowania zasobów ratowniczych,
 - d) zakończenia działań ratowniczych.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wymagania funkcjonalne dla systemu teleinformatycznego,
- 2) wymagania funkcjonalne dla interfejsu komunikacyjnego,
- 3) zakres informacji przekazywanych za pośrednictwem interfejsu komunikacyjnego,
- 4) warunki współpracy systemu z Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz dysponentami zespołów ratownictwa medycznego

– mając na uwadze potrzebę sprawnego przekazania zgłoszenia alarmowego między systemem i Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz dysponentami zespołów ratownictwa medycznego.

Art. 14. 1. Centrum uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

2. Centrum uzyskuje nieodpłatnie dostęp do danych przestrzennych i związanych z nimi usług, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 oraz z 2013 r. poz. 805 i 829).

Art. 15. 1. Centra są połączone z publiczną siecią telekomunikacyjną w rozumieniu art. 2 pkt 29 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej wybiera przedsiębiorcę telekomunikacyjnego, który zapewnia połączenie centrów z publiczną siecią telekomunikacyjną, w tym w szczególności mechanizmy umożliwiające:

- 1) funkcjonowanie tego połączenia w sytuacji awarii;
- 2) usunięcie awarii;
- 3) monitorowanie funkcjonowania połączenia.

3. Umowa zawierana między ministrem właściwym do spraw administracji publicznej i przedsiębiorcą telekomunikacyjnym w przypadku, o którym mowa w ust. 2, określa warunki techniczne połączenia, o którym mowa w ust. 1, w tym w szczególności czas usunięcia awarii tego połączenia.

Art. 16. 1. Do obsługi zgłoszeń alarmowych są zatrudniani operatorzy numerów alarmowych w liczbie zapewniającej sprawną obsługę tych zgłoszeń.

2. Operatorem numerów alarmowych może być osoba, która:

- 1) posiada co najmniej średnie wykształcenie;
- 2) posługuje się co najmniej jednym językiem obcym w stopniu komunikatywnym;
- 3) ukończyła szkolenie operatorów numerów alarmowych, zdała egzamin z części teoretycznej i części praktycznej oraz uzyskała certyfikat operatora numerów alarmowych.

3. W przypadku gdy osoba przystępująca do egzaminu, o którym mowa w ust. 2 pkt 3, nie uzyska wyniku pozytywnego z całości lub z części egzaminu albo nie przystąpi do niego

w całości lub do jego części z powodu choroby potwierdzonej zaświadczeniem lekarskim lub wskutek działania siły wyższej, może przystąpić ponownie tylko raz do egzaminu lub jego części w najbliższym wyznaczonym terminie bez odbycia powtórnego szkolenia. Ponowny egzamin nie może być przeprowadzony wcześniej niż przed upływem dwóch tygodni od dnia pierwszego egzaminu.

4. Certyfikat operatora numerów alarmowych jest ważny przez 3 lata.

Art. 17. 1. Przed upływem okresu ważności certyfikatu, o którym mowa w art. 16 ust. 4, operator numerów alarmowych, w celu potwierdzenia posiadania kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku operatora numerów alarmowych, przystępuje do egzaminu, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 3, poprzedzonego szkoleniem realizowanym w ramach doskonalenia zawodowego.

2. W przypadku niewykonywania pracy na stanowisku operatora numerów alarmowych przez 3 lata, ponowne podjęcie pracy na tym stanowisku jest poprzedzone szkoleniem operatorów numerów alarmowych oraz zdaniem egzaminu.

3. Do operatora numeru alarmowego, który nie uzyska pozytywnego wyniku z całości lub z części egzaminu albo nie przystąpi do niego w całości lub w części z powodu choroby potwierdzonej zaświadczeniem lekarskim lub wskutek działania siły wyższej, stosuje się przepis art. 16 ust. 3.

Art. 18. 1. W celu zapewnienia jednolitych standardów obsługi zgłoszeń alarmowych minister właściwy do spraw administracji publicznej powierza przeprowadzenie szkolenia i egzaminowania operatorów numerów alarmowych, w tym szkolenia i egzaminowania w ramach doskonalenia zawodowego, o którym mowa w art. 17 ust. 1, wojewodzie lub wybiera inny podmiot zapewniający szkolenie i egzaminowanie operatorów numerów alarmowych.

2. Podmiot szkolący operatorów numerów alarmowych, o którym mowa w ust. 1, opracowuje szczegółowy program szkolenia operatorów numerów alarmowych oraz szczegółowy program szkolenia potwierdzającego posiadanie kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku operatora numerów alarmowych na podstawie ramowego programu szkolenia operatorów numerów alarmowych oraz ramowego programu szkolenia potwierdzającego posiadanie kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku operatora numerów alarmowych. Szczegółowe programy szkolenia zatwierdza minister właściwy do spraw administracji publicznej.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) organizację i sposób przeprowadzania szkolenia operatorów numerów alarmowych,
 - 2) ramowy program szkolenia operatorów numerów alarmowych oraz ramowy program szkolenia potwierdzającego posiadanie kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku operatora numerów alarmowych,
 - 3) tryb opracowywania szczegółowych programów szkoleń i ich zatwierdzania,
 - 4) rodzaje zajęć dydaktycznych oraz ich wymiar czasowy,
 - 5) kwalifikacje wykładowców i instruktorów,
 - 6) wymagania dotyczące bazy dydaktycznej,
 - 7) szczegółowe warunki, formę i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 3,
 - 8) wzór certyfikatu operatora numerów alarmowych
- uwzględniając konieczność zapewnienia jednakowego poziomu wiedzy i umiejętności zdobytych przez operatorów numerów alarmowych podczas szkolenia.

Art. 19. 1. Z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw administracji publicznej, są finansowane:

- 1) utrzymanie, rozbudowa i modyfikacje systemu teleinformatycznego i centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne;
- 2) połączenia centrów z publiczną siecią telekomunikacyjną;
- 3) szkolenia operatorów numerów alarmowych;
- 4) upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych.

2. Z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, w zakresie obowiązków wynikających z niniejszej ustawy, są finansowane:

- 1) utrzymanie, rozbudowa i modyfikacje sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych;
- 2) podłączenie do sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych Policji, Państwowej Straży Pożarnej, dysponentów zespołów ratownictwa medycznego oraz podmiotów udostępniających informacje, dane lub usługi, o których mowa w art. 14.

3. Z budżetu państwa, z części, których dysponentami są właściwi wojewodowie, są finansowane: budowa, rozbudowa, utrzymanie i funkcjonowanie centrów, w tym obsługa zgłoszeń alarmowych.

Art. 20. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewnia:

- 1) swoim użytkownikom końcowym, w tym korzystającym z aparatów publicznych, bezpłatne połączenia z numerami alarmowymi;
- 2) kierowanie:
 - a) połączeń telefonicznych,
 - b) krótkich wiadomości tekstowych (sms)
 - do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego oraz połączeń do innych numerów alarmowych do właściwych terytorialnie jednostek służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.

2. Przepisu ust. 1 pkt 2 lit. b nie stosuje się do usług świadczonych w stacjonarnej publicznej sieci telekomunikacyjnej.

3. Przepis ust. 1 pkt 2 lit. b stosuje się, o ile użytkownik końcowy na podstawie warunków obowiązującej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych jest uprawniony do korzystania z usług w zakresie wysyłania krótkich wiadomości tekstowych (sms).

Art. 21. 1. Dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych, który nie wykonuje obowiązku zapewnienia bezpłatnych połączeń z numerami alarmowymi, o którym mowa w art. 20, podlega karze pieniężnej.

2. Kara pieniężna, o której mowa w ust. 1, może zostać nałożona także w przypadku, gdy dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zaprzestał naruszania prawa lub naprawił wyrządzoną szkodę, jeżeli Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej uzna, że przemawiają za tym czas trwania, zakres lub skutki naruszenia.

3. Karę pieniężną, o której mowa w ust. 1, nakłada Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, w drodze decyzji, w wysokości do 3% przychodu ukaranego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, będącego dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych, osiągniętego w poprzednim roku kalendarzowym. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.

4. Niezależnie od kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej może nałożyć, w drodze decyzji, na kierującego przedsiębiorstwem telekomunikacyjnym, będącego dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych,

w szczególności osobę pełniącą funkcję kierowniczą lub wchodzącą w skład organu zarządzającego przedsiębiorcy telekomunikacyjnego lub związku takich przedsiębiorców, karę pieniężną w wysokości do 300% jego miesięcznego wynagrodzenia, naliczanego jak dla celów ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy. Decyzji o nałożeniu kary pieniężnej nie nadaje się rygoru natychmiastowej wykonalności.

5. Ustalając wysokość kary pieniężnej, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej uwzględnia zakres naruszenia, dotychczasową działalność przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, będącego dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych, oraz jego możliwości finansowe.

6. Przedsiębiorca telekomunikacyjny, będący dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych, dostarcza Prezesowi Urzędu Komunikacji Elektronicznej, na każde jego żądanie, w terminie 30 dni od dnia otrzymania żądania, dane niezbędne do określenia podstawy wymiaru kary pieniężnej. W przypadku niedostarczenia danych lub gdy dostarczone dane uniemożliwiają ustalenie podstawy wymiaru kary pieniężnej, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej może ustalić podstawę wymiaru tej kary w sposób szacunkowy, nie mniejszą jednak niż kwota 500 000 zł.

7. Jeżeli okres działania przedsiębiorcy telekomunikacyjnego, będącego dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych, jest krótszy niż rok kalendarzowy, za podstawę wymiaru kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, przyjmuje się kwotę 500 000 zł.

8. Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej wydaje decyzję o wymierzeniu kary pieniężnej w terminie 2 lat od dnia stwierdzenia naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 20 ust. 1.

9. Karę pieniężną uiszcza się w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

10. Obowiązek zapłaty kary pieniężnej ulega przedawnieniu po upływie 5 lat od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary pieniężnej stała się ostateczna.

11. Od decyzji w sprawie nałożenia kary pieniężnej przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

12. Postępowanie w sprawie odwołania toczy się według przepisów Kodeksu postępowania cywilnego w sprawach z zakresu regulacji telekomunikacji i poczty.

13. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

14. Kara pieniężna stanowi dochód budżetu państwa.

Art. 22. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 oraz z 2013 r. poz. 805 i 829) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7a w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 w brzmieniu:
„19) utrzymuje i rozbudowuje infrastrukturę i systemy teleinformatyczne umożliwiające podmiotom realizującym zadania publiczne, przedsiębiorcom oraz obywatelom dostęp do danych przestrzennych centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz usług związanych z tymi danymi.”;

2) w art. 40 po ust. 3d dodaje się ust. 3e w brzmieniu:

„3e. Główny Geodeta Kraju, we współpracy z innymi podmiotami realizującymi zadania publiczne, utrzymuje i rozbudowuje system umożliwiający dostęp do danych przestrzennych, będący systemem teleinformatycznym pozwalającym w szczególności na:

- 1) udostępnienie interfejsu komunikacyjnego łączącego infrastrukturę teleinformatyczną centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego z systemami teleinformatycznymi podmiotów realizujących zadania publiczne za pomocą zbiorów danych przestrzennych centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego;
- 2) łączenie zbiorów danych przestrzennych centralnego zasobu geodezyjnego i kartograficznego oraz związanych z tymi zbiorami usług sieciowych ze zbiorami i usługami danych przestrzennych utrzymywanymi za pomocą systemów teleinformatycznych przez podmioty, o których mowa w pkt 1, a także przetwarzanie połączonych zbiorów danych oraz dokonywanie na nich analiz przestrzennych.”.

Art. 23. W ustawie z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 14 dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Art. 14a. 1. System Wspomagania Dowodzenia Policji, zwany dalej „SWD Policji”, stanowi system teleinformatyczny wspierający wykonywanie zadań ustawowych przez jednostki organizacyjne Policji, jak również przyjmowanie zgłoszeń alarmowych z centrów powiadamiania ratunkowego, o których mowa w ustawie z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 217, poz. 1280 i Nr 230, poz. 1371, z 2012 r. poz. 627, 664, 908, 951 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 628 i 675.

2. Komendant Główny Policji zapewnia utrzymanie, rozbudowę oraz modyfikację SWD Policji.

3. Utrzymanie, rozbudowa i modyfikacje SWD Policji są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

4. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, parametry funkcjonalne SWD Policji, sposób jego funkcjonowania w sytuacjach awaryjnych oraz sposób utrzymania, mając na uwadze potrzebę zapewnienia optymalnego poziomu współpracy między systemem teleinformatycznym systemu powiadamiania ratunkowego i SWD Policji.”;

2) po art. 21e dodaje się art. 21f i art. 21g w brzmieniu:

„Art. 21f. 1. SWD Policji uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

2. SWD Policji uzyskuje nieodpłatnie dostęp do danych przestrzennych i związanych z nimi usług, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 oraz z 2013 r. poz. 805 i 829).

Art. 21g. 1. Policja może przetwarzać dane uzyskane w związku z obsługą zgłoszenia alarmowego, o której mowa w ustawie z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego, w tym dane osoby zgłaszającej i innych osób, których zgłoszenie dotyczy.

2. Komendant Główny Policji jest administratorem danych osobowych przetwarzanych w SWD Policji w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

3. Komendant Główny Policji może upoważnić kierowników jednostek organizacyjnych Policji do udzielania i cofania, w jego imieniu, upoważnień do przetwarzania danych osobowych w SWD Policji dla osób uczestniczących w przetwarzaniu tych danych.

4. Kierownik jednostki organizacyjnej Policji, o którym mowa w ust. 3, tworzy i aktualizuje ewidencję osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych w SWD Policji.

5. W odniesieniu do danych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się obowiązku określonego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.”.

Art. 24. W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z 2010 r. Nr 57, poz. 353 oraz z 2012 r. poz. 908) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 12 uchyla się ust. 2;
- 2) uchyla się art. 14a–14f;
- 3) po art. 14f dodaje się art. 14g–14i w brzmieniu:

„Art. 14g. 1. System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, zwany dalej „SWD PSP”, stanowi system teleinformatyczny wspierający wykonywanie zadań krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego przez wszystkie jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej, jak również przyjmowanie zgłoszeń alarmowych z centrów powiadamiania ratunkowego, o których mowa w ustawie z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...).

2. Właściwi komendanci Państwowej Straży Pożarnej zapewniają utrzymanie SWD PSP.

3. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej planuje i realizuje rozbudowę oraz modyfikację SWD PSP.

4. Utrzymanie, rozbudowa i modyfikacje SWD PSP są finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, oraz z części, których dysponentami są właściwi wojewodowie.

5. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, parametry funkcjonalne SWD PSP, sposób jego funkcjonowania w sytuacjach awaryjnych oraz sposób utrzymania, mając na uwadze potrzebę zapewnienia optymalnego poziomu współpracy między systemem teleinformatycznym systemu powiadamiania ratunkowego i SWD PSP.

Art 14h. 1. Państwowa Straż Pożarna może przetwarzać dane, uzyskane w związku z obsługą zgłoszenia alarmowego, o której mowa w ustawie z dnia ... o systemie

powiadamiania ratunkowego, w tym dane osoby zgłaszającej i innych osób, których zgłoszenie dotyczy.

2. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej jest administratorem danych osobowych, przetwarzanych w SWD PSP, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁴⁾).

3. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej może upoważnić kierowników jednostek organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej do udzielania i cofania, w jego imieniu, upoważnień do przetwarzania danych osobowych w SWD PSP dla osób uczestniczących w przetwarzaniu tych danych.

4. Kierownik jednostki organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej, o którym mowa w ust. 3, tworzy i aktualizuje ewidencję osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych w SWD PSP.

5. W odniesieniu do danych, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się obowiązku określonego w art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych.

Art. 14i. 1. SWD PSP uzyskuje nieodpłatnie, za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁵⁾), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

2. SWD PSP uzyskuje nieodpłatnie dostęp do danych przestrzennych i związanych z nimi usług, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 oraz z 2013 r. poz. 805 i 829).”.

Art. 25. W ustawie z dnia 18 kwietnia 2002 r. o stanie klęski żywiołowej (Dz. U. Nr 62, poz. 558, z późn. zm.⁶⁾) w art. 17 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

⁴⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 2.

⁵⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 1.

⁶⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2006 r. Nr 50, poz. 360 i Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, z 2011 r. Nr 222, poz. 1323 oraz z 2012 r. poz. 908.

„1. W zapobieganiu skutkom klęski żywiołowej lub ich usuwaniu uczestniczą: Państwowa Straż Pożarna i inne jednostki ochrony przeciwpożarowej, Policja, Straż Graniczna, Morska Służba Poszukiwania i Ratownictwa, podmioty lecznicze, w tym w szczególności dysponenci jednostek systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, oraz inne właściwe w tych sprawach państwowe urzędy, agencje, inspekcje, straże i służby.”.

Art. 26. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁷⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub przez niego nadzorowane, komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane oraz organy i jednostki organizacyjne nadzorowane lub podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych – dla własnych potrzeb;

2) komórki organizacyjne i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej lub przez niego nadzorowane, organy i jednostki organizacyjne podległe ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych oraz jednostki organizacyjne Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w odniesieniu do sieci telekomunikacyjnej eksploatowanej przez te organy i jednostki na potrzeby Kancelarii Prezydenta, Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu i administracji rządowej;”;

2) uchyla się art. 77;

3) w art. 78:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„– w celu udostępnienia tych danych, za pośrednictwem systemu, o którym mowa w ust. 4, odpowiednio do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego albo właściwym terytorialnie jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.”,

⁷⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 1.

b) w ust. 4 w pkt 1 wyrazy „centralnemu punktowi systemu centrów powiadamiania ratunkowego” zastępuje się wyrazami „centralnemu punktowi systemu powiadamiania ratunkowego”,

c) ust. 7 i 7a otrzymują brzmienie:

„7. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie systemu, o którym mowa w ust. 4, warunki gromadzenia i przekazywania do tego systemu informacji i danych od przedsiębiorcy telekomunikacyjnego i ich udostępniania odpowiednio centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom terytorialnym służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy oraz sposób wymiany informacji pomiędzy dostawcami usług w zakresie obsługi wniosków o przeniesienie numeru, biorąc pod uwagę sprawność działania systemu, a także potrzebę wspierania obsługi przenoszenia numerów oraz efektywność niesienia pomocy przez te służby i zapewnienie ciągłości świadczenia przez przedsiębiorcę telekomunikacyjnego usług telekomunikacyjnych, dostarczania sieci telekomunikacyjnych lub świadczenia usług towarzyszących.

7a. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, organizację i funkcjonowanie centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego oraz punktów centralnych służb, o których mowa w ust. 4 pkt 1, mając na uwadze zapewnienie sprawnej dystrybucji udostępnianych przez system, o którym mowa w ust. 4, informacji i danych właściwym terytorialnie centrom powiadamiania ratunkowego oraz jednostkom służb ustawowo powołanych do niesienia pomocy.”;

4) w art. 209 w ust. 1 uchyla się pkt 18.

Art. 27. W ustawie z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 w pkt 14 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 15 w brzmieniu:

„15) System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego – system teleinformatyczny umożliwiający przyjęcie z centrum powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w ustawie z dnia o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...), zgłoszeń alarmowych, dysponowanie zespołów ratownictwa medycznego, rejestrowanie zdarzeń medycznych, prezentację miejsca geograficznego zdarzenia alarmowego oraz pozycjonowanie zespołów ratownictwa medycznego.”;

2) w art. 21:

a) w ust. 3:

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) informacje o lokalizacji centrów powiadamiania ratunkowego w rozumieniu ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego;”,

– w pkt 9 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) lokalizację, teren działania i liczbę stanowisk dyspozytorów medycznych, którą określa się, przyjmując za kryterium, że jedno stanowisko przypada na każde 200 tys. mieszkańców, jednak nie mniej niż 2 stanowiska dyspozytorów medycznych w lokalizacji.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W celu zapewnienia odpowiedniego poziomu obsługi zgłoszeń przez dyspozytorów medycznych wojewoda co roku, jednak nie później niż do dnia 30 czerwca, dokonuje analizy liczby, natężenia i czasu obsługi zgłoszeń.

3b. W wyniku analizy, o której mowa w ust. 3a, możliwe jest dostosowanie lokalizacji, terenu działania i liczby stanowisk dyspozytorów medycznych, o których mowa w ust. 3 pkt 10, do aktualnych potrzeb systemu.”;

3) po art. 24 dodaje się art. 24a–24d w brzmieniu:

„Art. 24a. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej zapewnia utrzymanie oraz obsługę techniczną Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego, zwanego dalej „SWD PRM”. Wojewoda zapewnia utrzymanie SWD PRM na terenie województwa.

2. Funkcjonowanie SWD PRM jest finansowane z budżetu państwa, z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw administracji publicznej, oraz z części, których dysponentami są właściwi wojewodowie.

3. SWD PRM współpracuje z systemem, o którym mowa w art. 7 i art. 25 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o systemie informacji w ochronie zdrowia (Dz. U. Nr 113, poz. 657 i Nr 174, poz. 1039).

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, po zasięgnięciu opinii ministra właściwego do spraw zdrowia, określi, w drodze rozporządzenia, parametry funkcjonalne SWD PRM, sposób jego funkcjonowania w sytuacjach awaryjnych oraz sposób utrzymania, mając na uwadze potrzebę zapewnienia optymalnego poziomu

współpracy między systemem teleinformatycznym systemu powiadamiania ratunkowego i SWD PRM.

Art. 24b. 1. SWD PRM zapewnia bezpieczne przetwarzanie danych, w tym kontrolę dostępu użytkowników do danych, oraz dokumentuje dokonywane przez nich zmiany, umożliwiając w szczególności odtworzenie historii każdego zgłoszenia alarmowego.

2. Dysponent zespołów ratownictwa medycznego przetwarza dane zarejestrowane w SWD PRM, w tym nagrania rozmów telefonicznych, dane osobowe osoby zgłaszającej, dane innych osób wskazanych w trakcie przyjmowania zgłoszenia, pozycje geograficzne, dane teleadresowe lub opis zdarzenia, i udostępnia je na wniosek sądu, prokuratury, Policji lub Narodowego Funduszu Zdrowia.

3. Mechanizmy, w które jest wyposażony SWD PRM, zapewniają zachowanie ciągłości jego funkcjonowania.

4. SWD PRM zawiera rozwiązania techniczne przeznaczone do szkolenia dyspozytorów medycznych.

Art. 24c. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej jest administratorem danych osobowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.⁸⁾) przetwarzanych w SWD PRM.

2. Minister może upoważnić dysponentów zespołów ratownictwa medycznego do udzielania i cofania, w jego imieniu, upoważnień do przetwarzania danych osobowych w SWD PRM dla osób uczestniczących w przetwarzaniu tych danych.

3. Dysponent zespołów ratownictwa medycznego, o którym mowa w ust. 2, tworzy i aktualizuje ewidencję osób upoważnionych do przetwarzania danych osobowych w SWD PRM.

Art. 24d. 1. SWD PRM uzyskuje za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.⁹⁾), informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego 112 albo innego numeru alarmowego, oraz dane

⁸⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 2.

⁹⁾ Zmiany wymienione w odnośniku 1.

dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

2. SWD PRM uzyskuje nieodpłatnie dostęp do danych przestrzennych i związanych z nimi usług, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 oraz z 2013 r. poz. 805 i 829).”;

4) w art. 26:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Dysponent zespołów ratownictwa medycznego zatrudnia dyspozytora medycznego albo zawiera z nim umowę cywilnoprawną na stanowisku dyspozytora medycznego w lokalizacji wskazanej w planie.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Dyspozytor medyczny wykonuje swoje zadania z wykorzystaniem SWD PRM.”;

5) w art. 29:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W centrum powiadamiania ratunkowego albo w wojewódzkim centrum zarządzania kryzysowego działają lekarze koordynatorzy ratownictwa medycznego w liczbie niezbędnej do zapewnienia całodobowej realizacji zadań, o których mowa w ust. 2.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Lekarz koordynator ratownictwa medycznego spełnia warunki określone dla lekarza systemu.”;

6) w art. 38:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Oznaczenia systemu używają jednostki systemu, o których mowa w art. 32 ust. 1, oraz lekarz koordynator ratownictwa medycznego.”,

b) uchyla się ust. 2.

Art. 28. W ustawie z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1445) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w pkt 59 w zakresie zmienianego art. 77 uchyla się w ust. 1 w pkt 2 lit. b;

2) uchyla się art. 23;

3) w art. 28 uchyla się pkt 3.

Art. 29. 1. Po rozpoczęciu działania centrum powiadamiania ratunkowego lub rozszerzeniu zasięgu terytorialnego obszaru obsługi centrum powiadamiania ratunkowego dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych rozpoczyna realizację obowiązku, o którym mowa w art. 20 niniejszej ustawy, w zakresie:

- 1) krótkich wiadomości tekstowych (sms), o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b niniejszej ustawy – w terminie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej informacji o gotowości centrów powiadamiania ratunkowego do odbioru krótkich wiadomości tekstowych (sms) w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej;
- 2) połączeń do numeru alarmowego 112 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego – w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej informacji o uruchomieniu centrum powiadamiania ratunkowego albo o rozszerzeniu terytorialnego obszaru obsługi centrum powiadamiania ratunkowego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej;
- 3) połączeń do numerów alarmowych 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego – w terminie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej informacji o gotowości centrów powiadamiania ratunkowego do obsługi zgłoszeń alarmowych kierowanych do tych numerów w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

2. Ogłoszenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, jest poprzedzone uzyskaniem pozytywnej opinii w zakresie gotowości do obsługi w centrum powiadamiania ratunkowego numerów alarmowych:

- 1) 997 – wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 2) 998 – wydanej przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych;
- 3) 999 – wydanej przez ministra właściwego do spraw zdrowia.

3. Do czasu zapewnienia kierowania połączeń do numerów alarmowych 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego, dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych kieruje te połączenia do właściwych terytorialnie jednostek Policji, Państwowej Straży Pożarnej oraz dysponentów zespołów ratownictwa medycznego.

4. Do czasu zapewnienia kierowania połączeń do numerów alarmowych 997, 998 i 999 do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego, właściwe terytorialnie jednostki Policji, Państwowej Straży Pożarnej oraz dysponenti zespołów ratownictwa medycznego odbierają zgłoszenia alarmowe kierowane do tych numerów.

Art. 30. 1. Operatorzy numerów alarmowych, o których mowa w art. 14a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 24, stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, operatorami numerów alarmowych w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Operatorzy numerów alarmowych, o których mowa w art. 14a ust. 5 ustawy zmienianej w art. 24, w terminie 3 lat od daty zdania egzaminu z zakresu wiedzy i umiejętności praktycznych objętych programem szkolenia operatorów numerów alarmowych, który był przeprowadzony na podstawie przepisów wydanych na podstawie art. 14e ustawy zmienianej w art. 24, są obowiązani uzyskać certyfikat operatora numerów alarmowych na zasadach określonych w art. 17 ust. 1 i 3.

Art. 31. 1. Wojewódzkie centrum powiadamiania ratunkowego i centrum powiadamiania ratunkowego, działające na podstawie art. 14c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 24, stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, centrum powiadamiania ratunkowego w rozumieniu niniejszej ustawy.

2. Centrum powiadamiania ratunkowego utworzone na podstawie porozumienia, o którym mowa w art. 14c ust. 3 ustawy zmienianej w art. 24, stają się, z dniem wejścia w życie ustawy, centrum powiadamiania ratunkowego w rozumieniu niniejszej ustawy.

Art. 32. 1. Do osiągnięcia przez interfejs komunikacyjny funkcjonalności, o których mowa w art. 13 ust. 2, umożliwiających łączenie i wymianę danych między systemem teleinformatycznym systemu powiadamiania ratunkowego i Systemem Wspomagania Dowodzenia Policji oraz Systemem Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, przekazywanie zgłoszeń alarmowych z centrum powiadamiania ratunkowego do Policji i Państwowej Straży Pożarnej następuje w drodze połączeń telefonicznych.

2. Do osiągnięcia przez interfejs komunikacyjny funkcjonalności, o których mowa w art. 13 ust. 2, umożliwiających łączenie i wymianę danych między systemem

teleinformatycznym systemu powiadamiania ratunkowego i Systemem Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego, przekazywanie zgłoszeń alarmowych z centrum powiadamiania ratunkowego do dysponentów zespołów ratownictwa medycznego następuje w drodze połączeń telefonicznych.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw wewnętrznych, ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej informację o osiągnięciu przez interfejs komunikacyjny funkcjonalności, o których mowa w art. 13 ust. 2, w odniesieniu do Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji i Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, po uzyskaniu pozytywnej opinii ministra właściwego do spraw zdrowia, ogłasza w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej informację o osiągnięciu przez interfejs komunikacyjny funkcjonalności, o których mowa w art. 13 ust. 2, w odniesieniu do Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego.

5. Przekazywanie zgłoszeń z centrum powiadamiania ratunkowego do Policji i Państwowej Straży Pożarnej drogą elektroniczną za pomocą interfejsu komunikacyjnego następuje po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 3.

6. Przekazywanie zgłoszeń z centrum powiadamiania ratunkowego do dysponentów zespołów ratownictwa medycznego drogą elektroniczną za pomocą interfejsu komunikacyjnego następuje po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, o którym mowa w ust. 4.

Art. 33. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej może powierzyć, na wniosek wojewody, w drodze porozumienia, do dnia 30 czerwca 2014 r., innym podmiotom niebędącym centrami powiadamiania ratunkowego, w szczególności jednostkom organizacyjnym Policji lub Państwowej Straży Pożarnej, obsługę numeru alarmowego 112 na terenie nieobsługiwany przez centrum powiadamiania ratunkowego, innym niż miasto wojewódzkie.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych zapewnia kierowanie połączeń do numeru alarmowego 112, o których

mowa w art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. a niniejszej ustawy, do podmiotów, którym minister właściwy do spraw administracji publicznej, zgodnie z ust. 1, powierzył wykonywanie zadań centrum powiadamiania ratunkowego.

Art. 34. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 78 ust. 7 i 7a ustawy zmienianej w art. 26 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 78 ust. 7 i 7a ustawy zmienianej w art. 26 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą,
- 2) art. 185 ust. 12 ustawy zmienianej w art. 26 zachowują moc – jednak nie dłużej niż przez 24 miesiące od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 21 ust. 17 ustawy zmienianej w art. 27 zachowują moc, jednak nie dłużej niż przez 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 35. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, w częściach ministra właściwego do spraw administracji publicznej oraz wojewodów w zakresie systemu powiadamiania ratunkowego, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi 783 982 887 zł, z tego:

- 1) w 2014 r. – 26 000 000 zł;
- 2) w 2015 r. – 63 643 706 zł;
- 3) w 2016 r. – 75 052 587 zł;
- 4) w 2017 r. – 77 702 565 zł;
- 5) w 2018 r. – 79 687 711 zł;
- 6) w 2019 r. – 105 285 011 zł;
- 7) w 2020 r. – 85 848 518 zł;
- 8) w 2021 r. – 88 026 484 zł;
- 9) w 2022 r. – 90 256 722 zł;
- 10) w 2023 r. – 92 479 583 zł.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, i przynajmniej cztery razy do roku dokonuje, według stanu na koniec każdego kwartału, oceny wykorzystania limitu wydatków na dany rok. Wdrożenia mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 3, dokonuje minister właściwy do spraw administracji publicznej.

3. Ustala się następujące mechanizmy korygujące w zakresie systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy:

- 1) ograniczenie lub wstrzymanie wydatków na upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;
- 2) ograniczenie wydatków związanych z utrzymaniem obiektów centrów;
- 3) ograniczenie wydatków związanych z utrzymaniem systemu teleinformatycznego, w szczególności ograniczenie wydatków na rozwój nowych usług tego systemu.

4. Minister właściwy do spraw administracji publicznej określi, w drodze rozporządzenia, co najmniej jeden z mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 3, w przypadku gdy:

- 1) nastąpi zagrożenie przekroczenia bądź przekroczenie limitu wydatków budżetowych przewidzianych na jeden rok,
- 2) w okresie od początku roku kalendarzowego do końca okresu objętego ostatnim monitoringiem wydatków część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres została przekroczona co najmniej o 10%

– mając na względzie zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego.

5. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa, w częściach ministra właściwego do spraw wewnętrznych w zakresie dotyczącym współpracy Policji i Państwowej Straży Pożarnej z systemem powiadamiania ratunkowego oraz wojewodów w zakresie dotyczącym współpracy Państwowej Straży Pożarnej z systemem powiadamiania ratunkowego, będących skutkiem finansowym ustawy, wynosi 330 433 900 zł, z tego:

- 1) w 2014 r. – 0 zł;
- 2) w 2015 r. – 32 542 600 zł;
- 3) w 2016 r. – 33 532 600 zł;
- 4) w 2017 r. – 38 871 000 zł;
- 5) w 2018 r. – 49 203 900 zł;
- 6) w 2019 r. – 34 544 800 zł;
- 7) w 2020 r. – 34 893 900 zł;
- 8) w 2021 r. – 35 251 300 zł;
- 9) w 2022 r. – 35 617 300 zł;
- 10) w 2023 r. – 35 976 500 zł.

6. W przypadku zagrożenia przekroczenia lub przekroczenia przyjętego na dany rok budżetowy maksymalnego limitu wydatków, o którym mowa w ust. 5, zostaną zastosowane mechanizmy korygujące polegające na:

- 1) ograniczeniu wydatków związanych z funkcjonowaniem Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji oraz Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa odpowiednio w art. 14a ustawy zmienianej w art. 23 i art. 14g ustawy zmienianej w art. 24, w szczególności ograniczeniu wydatków na rozwój nowych usług tych systemów w zakresie dotyczącym współpracy z systemem powiadamiania ratunkowego;
- 2) ograniczeniu wydatków związanych z modernizacją i wdrażaniem nowych usług w sieci teleinformatycznej w zakresie dotyczącym współpracy z systemem powiadamiania ratunkowego.

7. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o których mowa w ust. 5, oraz odpowiedzialnym za wdrożenie mechanizmów korygujących, o których mowa w ust. 6, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych. Wdrożenia mechanizmów korygujących dokonuje minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 36. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2014 r., z wyjątkiem art. 20 ust. 1 pkt 2 lit. b, art. 27 pkt 1, 3 i pkt 4 lit. b oraz art. 29 ust. 1 pkt 1, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego powstał na podstawie projektowanej w 2011 r. nowelizacji ustawy o zarządzaniu kryzysowym, której elementem miało być wprowadzenie przepisów dotyczących systemu powiadamiania ratunkowego. Założenia ww. nowelizacji zostały przyjęte przez Radę Ministrów w dniu 22 czerwca 2011 r. Projekt w wersji normatywnej w części dotyczącej systemu powiadamiania ratunkowego był wówczas przedmiotem prac Komitetu Rady Ministrów oraz przedłożony został Radzie Ministrów. W dniu 26 lipca 2011 r. Rada Ministrów odroczyła prace nad wyżej wymienionym projektem.

System powiadamiania ratunkowego jest systemem krytycznym z punktu widzenia bezpieczeństwa obywateli. Efektem jego wdrożenia ma być poprawa dostępności usługi powiadamiania alarmowego i zmniejszenie czasu oczekiwania na reakcję służb ratunkowych na zgłoszenie, a tym samym poprawa bezpieczeństwa obywateli i zwiększenie efektywności współdziałania służb.

Projektowany system polegający na rozdzieleniu funkcji odbioru zgłoszeń alarmowych od funkcji dysponowania zasobów ratowniczych jest przedsięwzięciem, które wdrażane jest w wielu krajach Unii Europejskiej. W szczególności trend ten jest zauważalny w nowych państwach Unii Europejskiej, które w ramach zobowiązania do wdrożenia rozwiązań w zakresie europejskiego numeru alarmowego 112 stworzyły w tym zakresie nowoczesne i efektywne rozwiązania organizacyjne.

W państwach Unii Europejskiej zastosowane zostały różne rozwiązania systemów powiadamiania ratunkowego – od modelu dyspozytorskiego (przyjmowanie zgłoszeń przez służby ratunkowe), przez operatorsko-dyspozytorski (przyjmowanie zgłoszeń przez operatorów, którzy wstępnie kwalifikują zgłoszenie i przekazują je do dyspozytorów znajdujących się w ramach tej samej struktury), aż po model operatorski (przyjmowanie i obsługa zgłoszenia w Centrach Powiadamiania Ratunkowego (CPR), pełna kwalifikacja zgłoszenia, przekazanie służbom pełnego obrazu sytuacji). Jednocześnie zauważalne są dążenia do:

- 1) tworzenia wspólnych systemów informatycznych, baz danych dla wszystkich CPR na terenie danego kraju;

- 2) zmniejszania liczby CPR na rzecz budowy większych ośrodków;
- 3) wprowadzania numeru 112 jako jedyne numeru alarmowego właściwego dla wszystkich zdarzeń.

Widoczne są również tendencje polegające na odejściu od modeli dyspozytorskiego i operatorsko-dyspozytorskiego, poprzez przenoszenie obsługi zgłoszeń alarmowych do CPR zbudowanych poza strukturami służb ratunkowych. Model taki został uznany za bardzo efektywny, ale jednocześnie tańszy w utrzymaniu.

Ponadto państwa UE dążą do zapewnienia możliwości obsługi w CPR zgłoszeń przesyłanych z wykorzystaniem nowych technologii, np. SMS lub eCall. Za bardzo istotne uznaje się umożliwienie operatorowi w CPR dokładnej lokalizacji dzwoniącego.

Projekt ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego proponuje mechanizmy zgodne ze wspomnianymi wyżej nowoczesnymi rozwiązaniami przyjmowanymi w większości państw UE.

Regulacja w sposób kompleksowy normuje zagadnienia z zakresu systemu powiadamiania ratunkowego, opierając system powiadamiania ratunkowego na centrach powiadamiania ratunkowego. W projekcie określone zostały zadania systemu powiadamiania ratunkowego, z których podstawowym pozostaje obsługa zgłoszeń alarmowych kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999 w taki sposób, aby zapewnić społeczeństwu łatwy i skuteczny dostęp do numerów alarmowych i umożliwić odpowiednim podmiotom, w szczególności Policji, Państwowej Straży Pożarnej i jednostkom systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, zaangażowanie właściwych zasobów ratowniczych, które powinny być zadysponowane w związku ze zgłoszeniem alarmowym. Projekt wskazuje organy właściwe w sprawach powiadamiania ratunkowego, ich zadania oraz organizację systemu powiadamiania ratunkowego. W proponowanych przepisach przewidziano regulację dotyczącą wymogów, które postawione zostaną operatorom numerów alarmowych, zasady ich szkolenia oraz sposób finansowania systemu powiadamiania ratunkowego. Projekt zawiera regulację technicznej strony funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego.

Opierając się na dotychczasowych doświadczeniach, a także biorąc pod uwagę zaawansowanie prac prowadzonych przez organy centralne i wojewodów w zakresie organizacji systemu powiadamiania ratunkowego, przyjęto, że optymalnym

rozwiązaniem, zarówno pod względem poprawy obsługi zgłoszeń alarmowych, jak również ekonomizacji wydatków, będzie zorganizowanie Centrów Powiadamiania Ratunkowego, zwanych dalej „CPR”, według modelu operatorskiego, pozostawiając zagadnienie dysponowania własnych zasobów ratowniczych właściwym podmiotom, do których zadań należy ochrona przynajmniej jednej z następujących wartości: życie, zdrowie, bezpieczeństwo i porządek publiczny, mienie lub środowisko.

Ustawa normuje następujące zagadnienia z zakresu powiadamiania ratunkowego:

- 1) zadania systemu powiadamiania ratunkowego;
- 2) organy właściwe w sprawach powiadamiania ratunkowego;
- 3) zadania organów i innych podmiotów, o których mowa powyżej;
- 4) organizację systemu powiadamiania ratunkowego, w tym kwestie techniczne oraz zasady szkolenia operatorów numerów alarmowych;
- 5) zasady finansowania systemu powiadamiania ratunkowego.

Wprowadzona struktura podziału kompetencji w zakresie funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego powinna być następująca: organem, który planuje i organizuje system powiadamiania ratunkowego oraz nadzoruje i koordynuje jego funkcjonowanie na terenie kraju, będzie minister właściwy do spraw administracji publicznej. Dodatkowo, minister będzie odpowiadał za upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych, co jest zadaniem istotnym, bowiem – w interesie osób zamieszkujących bądź przebywających na terenie UE – Komisja Europejska nakazała poszczególnym państwom członkowskim upowszechnianie wiedzy na temat numeru alarmowego 112. Dostępność tej wiedzy, a w konsekwencji znajomość zasad funkcjonowania numeru alarmowego, z pewnością przyczyni się do wzrostu poczucia bezpieczeństwa obywateli Polski. Ponadto propagowane będą informacje na temat właściwych zachowań towarzyszących wzywaniu pomocy oraz zasadności korzystania z numeru alarmowego. Dzięki temu, zmniejszeniu może ulec ilość zgłoszeń fałszywych i złośliwych.

Wojewoda z kolei będzie tworzył CPR w strukturze urzędu wojewódzkiego lub będzie mógł, w drodze porozumienia, powierzyć jego organizowanie i prowadzenie staroście lub prezydentowi miasta na prawach powiatu, służbie, inspekcji lub straży wchodzącej w skład zespolonej administracji wojewódzkiej.

Zadania systemu powiadamiania ratunkowego będą wykonywać CPR. CPR będzie współpracować z Policją, Państwową Strażą Pożarną, dysponentami zespołów ratownictwa medycznego oraz fakultatywnie z innymi podmiotami, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska (np. straże miejskie, pogotowia energetyczne, pogotowie gazowe).

CPR będą tworzone w taki sposób, aby możliwe było zapewnienie prawidłowej obsługi zgłoszeń alarmowych, przy zachowaniu jednolitych standardów funkcjonowania na terenie całego kraju, natomiast system powiadamiania ratunkowego będzie tworzony przy zastosowaniu zasady zastępowalności centrów w razie miejscowej awarii systemu teleinformatycznego bądź jego przeciążenia.

Mówiąc o „jednolitych standardach” obsługi zgłoszeń, projektodawca ma na myśli to, że wszystkie CPR, funkcjonujące na terenie całego kraju, pracować będą według tych samych procedur. Powyższe należy rozumieć w ten sposób, że z punktu widzenia obywatela nie będzie miało znaczenia, czy jego zgłoszenie alarmowe odebrane zostanie w CPR właściwym względem miejsca położenia (pobytu), czy też w jakimkolwiek innym, bowiem działania służb ratowniczych w związku z jego zgłoszeniem będą podjęte dokładnie w taki sam sposób i w takim samym czasie. Taki sposób reakcji na zgłoszenie alarmowe wynika także z wprowadzanej ustawą zasady „wzajemnej zastępowalności”, którą należy rozumieć w ten sposób, że system teleinformatyczny, o ile z jakichkolwiek względów (np. miejscowej awarii lub przeciążenia systemu) nie będzie mógł skierować połączenia do CPR właściwego względem miejsca położenia (pobytu) wykonującego połączenie telefoniczne do numeru obsługiwanego w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, automatycznie skieruje je do innego CPR, co skutkować będzie – o czym była mowa powyżej – uruchomieniem właściwych zasobów ratowniczych.

W CPR obsługiwane będą zgłoszenia alarmowe, kierowane do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999. W projekcie ustawy przewiduje się także możliwość obsługi zgłoszeń alarmowych kierowanych do innych numerów alarmowych podmiotów, do których zadań należy ochrona przynajmniej jednej z następujących wartości: życie, zdrowie, bezpieczeństwo i porządek publiczny, mienie lub środowisko, albo numerów 991, 992, 993, 994, 996 lub 987. W projekcie regulacji nie zamieszczono katalogu „innych numerów alarmowych”, gdyż przyjęto założenie, że ich enumeratywne

wyliczenie mogłoby utrudnić włączanie do systemu powiadamiania ratunkowego kolejnych numerów.

Podmiot, który podejmie decyzję o wystąpieniu z wnioskiem o włączenie swojego numeru do systemu powiadamiania ratunkowego, będzie musiał uprzednio uzgodnić z dostawcami publicznie dostępnych usług telefonicznych warunki techniczne obsługi użytkowanego numeru oraz własnego stanowiska kierowania, w sposób umożliwiający współpracę z systemem powiadamiania ratunkowego (uzgodnienie to jest warunkiem włączenia tego podmiotu do systemu powiadamiania ratunkowego). Rozpatrywanie wniosku podmiotu o włączenie jego numeru do systemu powiadamiania ratunkowego będzie dokonywane w drodze czynności materialno-technicznych. Podmiot ten będzie też zobowiązany pokrywać koszty włączenia swojego numeru do systemu powiadamiania ratunkowego, ewentualnego jego wyłączenia z systemu oraz jego utrzymania w wysokości proporcjonalnej do ilości zgłoszeń kierowanych do tego numeru.

W CPR obsługiwane będą również zgłoszenia alarmowe przekazane za pośrednictwem zewnętrznych systemów monitoringu (np. system eCall), z wyłączeniem systemów sygnalizacji pożarowej, które w dalszym ciągu obsługiwane będą przez Państwową Straż Pożarną.

W dobie szybkiego postępu technicznego, regulacja nie powinna zamykać możliwości przekazywania do CPR zgłoszenia alarmowego za pośrednictwem środków komunikacji, które obecnie nie są zdefiniowane, ale mogą wejść do powszechnego użytku w przyszłości. W projekcie przewidziano więc możliwość przekazania zgłoszenia alarmowego przy wykorzystaniu „środków komunikacji, które umożliwiają niezwłoczne przekazanie tej informacji” do CPR.

Podstawowe zadania stawiane CPR sprowadzają się do realizacji obsługi zgłoszenia alarmowego w systemie powiadamiania ratunkowego od wpłynięcia zgłoszenia, przez jego szczegółową kwalifikację, aż po monitorowanie statusu zgłoszenia przekazanego do właściwych podmiotów. Przewiduje się m.in., że CPR prowadzić będą ewidencję danych dotyczących treści zgłoszeń alarmowych, w tym nagrań rozmów telefonicznych obejmujących całość zgłoszenia alarmowego obsługiwanego w CPR oraz danych osób zgłaszających i innych osób wskazanych w trakcie przyjmowania zgłoszenia przez okres 3 lat. Zakładany okres ewidencjonowania danych przez CPR wynika z konieczności

zapewnienia właściwym służbom publicznym możliwości wykorzystania, w szczególności w celach dowodowych, informacji zgromadzonych w trakcie przyjmowania zgłoszenia alarmowego. Należy mieć na uwadze to, że wszczęcie stosownego postępowania w sprawie, dla której istotne znaczenie może mieć oryginalna treść zgłoszenia alarmowego, nie zawsze następuje natychmiast bądź w krótkim okresie od daty zarejestrowania tego zgłoszenia. Niejednokrotnie zdarza się, że np. postępowanie przygotowawcze wszczynane jest po upływie dość długiego okresu od daty przyjęcia zgłoszenia alarmowego, gdyż wcześniej np. zdarzenie drogowe mogło być kwalifikowane jako kolizja, zaś późniejsze ustalenia, w szczególności związane ze stanem zdrowia uczestnika ww. zdarzenia drogowego, wskazują, że mamy do czynienia z wypadkiem drogowym wyczerpującym znamiona określone w Kodeksie karnym. Wcześniejsze usunięcie treści zgłoszenia alarmowego może zatem pozbawić organ procesowy możliwości skorzystania z bezpośredniego dowodu, którym mogłaby być oryginalna treść zgłoszenia alarmowego. W konsekwencji, również sam pokrzywdzony może mieć trudności w dochodzeniu swych praw (m.in. w wymiarze odszkodowawczym).

W CPR obsługiwane będą wszelkie zgłoszenia alarmowe, w tym pochodzące od osób obcojęzycznych. Należy wskazać, że jednym z ustawowych wymagań stawianych operatorom numerów alarmowych jest konieczność posługiwania się co najmniej jednym językiem obcym w stopniu komunikatywnym.

W CPR, na równych prawach z innymi zgłoszeniami alarmowymi, będą także przyjmowane i obsługiwane zgłoszenia alarmowe pochodzące od osób niepełnosprawnych.

Przez pojęcie „zakwalifikowania” zgłoszenia, zawartego w definicji obsługi zgłoszeń alarmowych, projektodawca rozumie filtrowanie i selekcję zgłoszeń alarmowych, czyli zidentyfikowanie i odrzucenie zgłoszeń pomyłkowych, fałszywych, złośliwych i powielonych, a następnie przekazanie zgłoszeń wymagających działania służb ratunkowych do służby właściwej dla danej kategorii zdarzenia.

Wykonywanie zadań w CPR wspomagane będzie przez system teleinformatyczny. Komunikacja pomiędzy wszystkimi komponentami systemu powiadamiania ratunkowego oraz dyspozytorniami Policji, Państwowej Straży Pożarnej i Państwowego Ratownictwa Medycznego odbywać się będzie z wykorzystaniem dedykowanej,

niezawodnej Ogólnopolskiej Sieci Teleinformatycznej na potrzeby obsługi numeru alarmowego 112. System teleinformatyczny wykorzystywany w CPR służy wyłącznie realizacji zadań systemu powiadamiania ratunkowego.

Z systemem teleinformatycznym współpracować będą:

- 1) Platforma Lokalizacyjno-Informacyjna Centralna Baza Danych (PLI CBD) – system przekazujący w czasie rzeczywistym informację o danych adresowych oraz pozycji geograficznej osoby dokonującej zgłoszenia alarmowego;
- 2) Centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego (CP SPR) – umożliwiający wymianę danych z systemami zewnętrznymi, w tym dostęp do zasobów PLI CBD;
- 3) System Wspomagania Dowodzenia Policji – umożliwiający efektywne dysponowanie zasobami Policji;
- 4) System Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej – umożliwiający efektywne dysponowanie zasobami PSP;
- 5) System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego – umożliwiający efektywne dysponowanie zespołami ratownictwa medycznego;
- 6) Uniwersalny Moduł Mapowy – zapewniający dostęp do baz teleadresowych, danych geograficznych oraz szczegółowe wektorowe podkłady mapowe.

System teleinformatyczny wyposażony będzie w mechanizmy zapewniające m.in. zachowanie ciągłości jego funkcjonowania. Policja, Państwowa Straż Pożarna oraz dysponenti zespołów ratownictwa medycznego zobowiązani będą zapewnić warunki techniczne i organizacyjne umożliwiające przyjęcie zgłoszeń kierowanych do nich z CPR za pośrednictwem systemu teleinformatycznego. System teleinformatyczny będzie połączony z systemami teleinformatycznymi ww. służb za pomocą interfejsu komunikacyjnego. Minister właściwy do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych oraz ministrem właściwym do spraw zdrowia określi, w drodze rozporządzenia, m.in. wymagania funkcjonalne jakie spełniać powinny systemy teleinformatyczne, oraz interfejs komunikacyjny, a także warunki współpracy systemu powiadamiania ratunkowego z Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz dysponentami zespołów ratownictwa medycznego.

Ustawa nałoży obowiązki na wybranego zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych, który zobowiązany będzie zapewnić: połączenia z CPR,

mechanizmy umożliwiające funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego w sytuacji awarii oraz mechanizmy monitorowania funkcjonowania połączenia z CPR. Z kolei w umowie, która może być zawarta na podstawie art. 15 ust. 3, zostaną określone warunki techniczne połączenia publicznej sieci telekomunikacyjnej z CPR, w tym czasu usunięcia przez wybranego dostawcę publicznie dostępnych usług telefonicznych awarii tego połączenia.

Przyjęte rozwiązania zapewnić mają możliwość reagowania w czasie rzeczywistym na awarie łączy międzysystemowych oraz dysfunkcję lub przeciążenie ośrodka regionalnego systemu powiadamiania ratunkowego. Wprowadzenie automatycznej zastępowalności ośrodków regionalnych wpłynie na zdecydowaną poprawę niezawodności systemu oraz zwiększy odporność na wielkoobszarowe sytuacje kryzysowe. Przewidywany model zakłada, że dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych zapewni, aby w sytuacji awaryjnej zgłoszenie alarmowe, przy braku technicznych możliwości jego odbioru przez właściwe terytorialnie CPR, było natychmiast, w sposób automatyczny, przekazywane przez system do innego CPR, które będzie mogło przyjąć zgłoszenie alarmowe i przekazać je właściwym służbom ratowniczym.

Projekt przewiduje, iż minister właściwy do spraw administracji publicznej publikuje na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej statystyki dotyczące funkcjonowania systemu. Elementem tego systemu jest sieć telekomunikacyjna, która będzie wykorzystywana na własne potrzeby, tj. systemu powiadamiania ratunkowego. Ponadto niezbędne jest zapewnienie sieci radiokomunikacyjnej dla Systemu Wspomagania Dowodzenia PRM, w tym w szczególności zespołów ratownictwa medycznego. W związku z powyższym konieczna jest zmiana art. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, dająca ministrowi takie uprawnienia.

Do projektu ustawy przeniesiono regulację zawartą dotychczas w art. 77 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne, nakładającą na dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych obowiązek kierowania zgłoszeń alarmowych do właściwego terytorialnie wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego albo centrum powiadamiania ratunkowego. Z przepisu w obecnym brzmieniu usunięto wojewódzkie centra powiadamiania ratunkowego. Ze względu na dużą liczbę funkcjonujących na rynku dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych brak

jest możliwości technicznych fizycznego podłączenia ich do centrów. W celu utworzenia warunków technicznych umożliwiających kierowanie alarmowego ruchu telefonicznego do systemu powiadamiania ratunkowego, planowane jest wyłonienie, w drodze przetargu, jednego spośród dostawców publicznie dostępnych usług telefonicznych, który będzie świadczył te usługi w oparciu o zawartą z nim umowę cywilnoprawną zarówno dla swoich abonentów, jak też czynił to będzie w imieniu pozostałych dostawców usług telekomunikacyjnych działających na terenie kraju. Takie rozwiązanie umożliwi stworzenie sprawnych mechanizmów zastępowalności centrów w sytuacji ich awarii oraz pozwoli na wprowadzenie jednorodnego rozwiązania technicznego w skali kraju.

Właściwa realizacja obowiązków ze strony wyłonionego dostawcy usług telekomunikacyjnych zabezpieczona będzie wprowadzeniem do wspomnianej umowy postanowień, które przewidywać będą możliwość zastosowania wobec niego kar finansowych w każdym przypadku niewywiązywania się z tych obowiązków. W ocenie projektodawcy sankcje finansowe o charakterze cywilnoprawnym będą tu wystarczające.

Do obsługi zgłoszeń alarmowych zatrudnieni będą operatorzy numerów alarmowych w liczbie zapewniającej sprawną obsługę tych zgłoszeń. Projektowana regulacja określa wymagania stawiane kandydatom na stanowiska operatorów. Ustawa zawiera także postanowienia dotyczące systemu szkoleń operatorów numerów alarmowych, przewidując jednocześnie akt wykonawczy do ustawy regulujący szczegółowo kwestie szkolenia, w tym: sposobu i organizacji szkoleń, kwalifikacji wykładowców i instruktorów, zasad przeprowadzania egzaminów, wymagań bazy dydaktycznej oraz wzoru certyfikatu operatora numerów alarmowych. Wprowadza się wymóg, aby operatorzy numerów alarmowych, po 3 latach od uzyskania certyfikatu operatora numerów alarmowych, przechodzili recertyfikację, której podstawowym celem będzie potwierdzenie posiadania kwalifikacji do wykonywania pracy na ww. stanowisku. Recertyfikacja, według tych samych procedur, dotyczyć będzie operatorów numerów alarmowych, którzy uprawnienia uzyskali w oparciu o przepisy regulujące tę materię przed wejściem w życie niniejszej ustawy.

Zadanie szkolenia operatorów numerów alarmowych zostanie powierzone wojewodzie lub innemu podmiotowi dysponującemu odpowiednim do przeprowadzenia szkoleń

i egzaminowania operatorów zapleczem merytorycznym i logistycznym. Rozwiązanie takie ma zapewnić jednolity proces szkolenia i egzaminowania operatorów, a w konsekwencji – obsługę zgłoszeń alarmowych według jednolitych standardów. Koszty realizowanych szkoleń pokrywane będą z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw administracji publicznej.

W Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji sporządzono Analizę telefonicznego ruchu alarmowego w Polsce, która pozwoliła na dokładną ocenę potrzeb SPR w zakresie liczby stanowisk operatorów numerów alarmowych, niezbędnych do właściwego obsłużenia zgłoszeń alarmowych.

W związku z planowanym przejściem przez centra powiadamiania ratunkowego obsługi zgłoszeń alarmowych na numery 997, 998 i 999 od początku 2015 r. do końca 2016 r. stopniowo zwiększana będzie liczba stanowisk operatorskich w CPR i – co za tym idzie – wzrastać będzie liczba zatrudnionych operatorów.

Na podstawie analizy, ruch alarmowy na numer 112 wynosi w skali roku – 27,5 mln zgłoszeń. Po przejściu numerów 997, 998, 999 liczba ta wzrośnie do ok. 55 mln zgłoszeń. W związku z tym docelowa liczba operatorów numerów alarmowych zatrudnionych w CPR to 1365. Dzięki temu, zachowane zostaną standardy w zakresie dostępności numerów alarmowych, w szczególności czasu oczekiwania na odebranie zgłoszenia, który nie powinien być dłuższy niż 10 sekund. Zakładamy wzrost zatrudnienia operatorów w latach 2015–2016 do poziomu docelowego, który jest potrzebny do realizacji zadań Systemu Powiadamiania Ratunkowego, będzie wdrożony także przez przesunięcie zatrudnionych pracowników, pozostających w dyspozycji wojewodów, w liczbie odpowiadającej co najmniej połowie planowanego wzrostu.

Minister właściwy do spraw administracji publicznej, organizując system powiadamiania ratunkowego, monitorując jego funkcjonowanie, będzie mógł określić maksymalną liczbę operatorów numerów alarmowych i sposób jej podziału na poszczególne CPR. Liczba stanowisk operatorskich w poszczególnych centrach nie ma bezpośredniego związku z liczbą zgłoszeń na terenie danego województwa, dzięki przyjętej zasadzie wzajemnej zastępowalności, a także dzięki narzędziom systemu powiadamiania ratunkowego, szczególnie centralnemu systemowi teleinformatycznemu CPR współpracującemu z systemami teleinformatycznymi służb, a także w związku z możliwością lokalizacji dzwoniącego. Minister, mając wiedzę na temat możliwości

poszczególnych CPR, w tym organizacyjnych i lokalowych, dostosuje liczbę stanowisk operatorskich i – co za tym idzie – liczbę operatorów w centrach do rzeczywistych potrzeb SPR.

Zakłada się finansowanie systemu z budżetu państwa. Dotyczy to kosztów związanych z: funkcjonowaniem CPR, w tym obsługą zgłoszeń alarmowych, utrzymaniem rozbudową i modyfikacjami systemu teleinformatycznego i centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, połączeniem centrów z publiczną siecią telekomunikacyjną, szkoleniem operatorów numerów alarmowych, a także upowszechnianiem wiedzy o numerach alarmowych. Ponadto przepisem nowelizującym ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. Nr 191, poz. 1410, z późn. zm.) wprowadza się zapis o finansowaniu z budżetu państwa funkcjonowania Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego (SWD PRM). Przepisy dotyczące finansowania wprowadza się także w ustawie o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.) w odniesieniu do Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji (SWD Policji) oraz w ustawie o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z późn. zm.) w odniesieniu do Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej (SWD PSP).

Wśród zmian wprowadzanych w obowiązujących przepisach proponuje się m.in. wskazanie w ustawie o Państwowym Ratownictwie Medycznym ministra właściwego do spraw administracji publicznej jako podmiotu odpowiedzialnego za zapewnienie utrzymania oraz obsługę techniczną SWD PRM. Proponowane rozwiązanie wprowadzono do projektu ustawy na wniosek Ministerstwa Zdrowia. Powyższe uzasadnione jest konstrukcją techniczną SWD PRM polegającą na pełnym zintegrowaniu tego systemu z systemem teleinformatycznym wykorzystywanym w CPR.

Dodatkowo, do ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym proponuje się wprowadzić regulacje, które m.in. dookreślą funkcje SWD PRM oraz wprowadzą przepisy odnoszące się do ochrony oraz przetwarzania danych osobowych.

Wśród zmian wprowadzonych w ustawie o Policji oraz w ustawie o ochronie przeciwpożarowej wskazano m.in., iż za zapewnienie utrzymania SWD Policji i SWD PSP odpowiadają odpowiednio Komendant Główny Policji oraz właściwi komendanci

Państwowej Straży Pożarnej. Proponowane rozwiązania wprowadzono do projektu ustawy na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych.

Do ww. ustaw proponuje się wprowadzić regulacje, które m.in. dookreślą funkcje SWD Policji i SWD PSP oraz wprowadzą przepisy odnoszące się do ochrony oraz przetwarzania danych osobowych. Projektowana regulacja wprowadza zmiany w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej polegające na:

- 1) uchyleniu w art. 12 ust. 2 oraz art. 14a–14f, ponieważ kwestie regulowane w tych przepisach zostały zawarte w niniejszej ustawie;
- 2) dodaniu art. 14g–14i, w których proponuje się m.in. wskazanie w ustawie o ochronie przeciwpożarowej SWD PSP, stanowiącego system teleinformatyczny wspierający wykonywanie zadań krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego, niezbędne do prawidłowego odbioru przekazanego zgłoszenia przez CPR, za pośrednictwem wykorzystywanego systemu teleinformatycznego. Zgodnie z zaproponowanymi zmianami, właściwi komendanci Państwowej Straży Pożarnej (Komendant Główny, komendanci wojewódzcy i komendanci powiatowi (miejscy) Państwowej Straży Pożarnej) zapewnią utrzymanie SWD PSP.

Dodatkowo, do ustawy o ochronie przeciwpożarowej proponuje się wprowadzić przepisy odnoszące się do ochrony oraz przetwarzania danych osobowych, a także dostępu do danych przestrzennych, lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, dostęp do danych ewidencji gruntów, budynków, zasobów kartograficznych oraz innych zasobów, określonych w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Jednocześnie przewiduje się dodanie przepisu upoważniającego ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w drodze rozporządzenia parametrów funkcjonalnych SWD PSP, sposobu funkcjonowania w sytuacjach awaryjnych, a także sposobu jego utrzymania.

Utrzymanie, rozbudowa i modyfikacje SWD PSP finansowane są z budżetu państwa.

Podobne regulacje zastosowano w propozycji nowelizacji ustawy o Policji, gdzie wskazano, że System Wspomagania Dowodzenia Policji, zwany dalej „SWD Policji”, stanowi system teleinformatyczny wspierający wykonywanie zadań ustawowych przez jednostki organizacyjne Policji, jak również przyjmowanie zgłoszeń alarmowych z CPR, określono, że Komendant Główny Policji zapewnia utrzymanie SWD Policji,

zaś utrzymanie, rozbudowa i modyfikacje SWD Policji są finansowane z budżetu państwa.

Dodatkowo do ustawy o Policji proponuje się wprowadzić przepisy odnoszące się do ochrony oraz przetwarzania danych osobowych, a także dostępu do danych przestrzennych, lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego, dostęp do danych ewidencji gruntów, budynków, zasobów kartograficznych oraz innych zasobów, określonych w ustawie z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

Jednocześnie przewiduje się dodanie przepisu upoważniającego ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia w drodze rozporządzenia parametrów funkcjonalnych SWD Policji, sposobu jego funkcjonowania w sytuacjach awaryjnych, a także sposobu utrzymania SWD Policji.

Dodatkowo, nowelizując ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.), w celu ujednolicenia siatki pojęć dotyczącej systemu powiadamiania ratunkowego, zmieniana jest nazwa centralnego punktu systemu centrów powiadamiania ratunkowego na centralny punkt systemu powiadamiania ratunkowego.

Ustawa o systemie powiadamiania ratunkowego ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2014 r. Projektodawca jest zdeterminowany, by wprowadzić nową regulację prawną dotyczącą systemu powiadamiania ratunkowego we wskazanym terminie, gdyż jej dalsze odsuwanie w czasie potęgować będzie odczucie niepewności stanu prawnego w tym zakresie (termin ten był już wyznaczany dwukrotnie). Początkowo dniem, w którym miały być uruchomione CPR, w modelu docelowym, był 31 grudnia 2011 r. Termin ten wprowadzony został przepisami (art. 7, 9 i 10) ustawy z dnia 5 grudnia 2008 r. o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2009 r. Nr 11, poz. 59). W związku z niedotrzymaniem wspomnianego terminu z powodu braku kompatybilności wszystkich elementów teleinformatycznych niezbędnych, co wskazywano w uzasadnieniu do ustawy z dnia 15 grudnia 2011 r. zmieniającej ustawę o zmianie ustawy o ochronie przeciwpożarowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 288, poz. 1688), przesunięto po raz kolejny, tym razem na 31 grudnia 2013 r. Wojewodowie podejmują zintensyfikowane działania mające na celu uruchomienie i pełne rozszerzenie wszystkich centrów powiadamiania ratunkowego

w kraju. Harmonogram wskazuje, że do końca 2013 r. uruchomione zostaną wszystkie pozostałe sześć centrów powiadamiania ratunkowego, a wszystkie centra obejmą swoim działaniem teren całych województw. Gdyby jednak, z przyczyn technicznych, niezależnych od wojewody, nie udało się dotrzymać tego terminu, projekt zawiera możliwość zawarcia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, na wniosek wojewody, porozumienia powierzającego obsługę numeru alarmowego 112 innym podmiotom, w szczególności jednostkom organizacyjnym Policji lub Państwowej Straży Pożarnej. Porozumienie takie może jednak obowiązywać nie dłużej niż do końca czerwca 2014 r. W związku z tym, że do końca roku zostaną uruchomione wszystkie centra, a uruchomienie oznacza objęcie zasięgiem swojego działania w pierwszej kolejności obszaru miasta wojewódzkiego, porozumienie nie może dotyczyć obsługi zgłoszeń alarmowych z tego terenu.

W związku z pilną potrzebą uregulowania ważnego elementu obsługi zgłoszeń alarmowych kierowanych do numeru alarmowego 112, jakim jest przekazywanie zgłoszeń alarmowych do współpracujących z SPR Policji, Państwowej Straży Pożarnej i dysponentów zespołów ratownictwa medycznego, do osiągnięcia przez interfejs komunikacyjny pełnej funkcjonalności, w projekcie przewidziane zostały rozwiązania tymczasowe umożliwiające przekazywanie tych zgłoszeń w drodze połączenia telefonicznego. Obecnie trwają zaawansowane prace nad dostosowaniem systemów teleinformatycznych do wymiany alarmowych danych elektronicznych, tzw. „formatek”. W ramach projektu SIPR ogłoszony został przetarg na rozbudowę interfejsu komunikacyjnego oraz przygotowywane jest zamówienie na zwiększenie wydajności systemu teleinformatycznego wykorzystywanego w CPR. Działania mają umożliwić uruchomienie pełnej współpracy międzysystemowej pomiędzy centrum a podmiotami ratowniczymi do końca 2014 r. Po wdrożeniu i przetestowaniu rozwiązań umożliwiających łączenie i wymianę danych między systemem teleinformatycznym SPR a SWD służb, minister właściwy do spraw administracji publicznej ogłosi w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” oraz na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej urzędu go obsługującego informacje o gotowości interfejsu komunikacyjnego do przekazywania zgłoszeń drogą elektroniczną z CPR do służb, tj. do SWD Policji i SWD PSP oraz oddzielnie do SWD PRM. Ogłoszenia te muszą zostać poprzedzone pozytywnymi opiniami:

- ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do SWD Policji i SWD PSP,
- ministra właściwego do spraw zdrowia – w odniesieniu do SWD PRM.

Dla zapewnienia czasu na przeprowadzenie lub sfinalizowanie odpowiednich zmian organizacyjnych, zarówno po stronie SPR, jak i służb, przekazywanie zgłoszenia alarmowego drogą elektroniczną nastąpi miesiąc po opisanych ogłoszeniach.

Projektowana ustawa nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. z 2002 r. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Nie zachodzi również konieczność przedkładania projektu ustawy instytucjom i organom Unii Europejskiej lub Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Żaden z podmiotów zajmujących się działalnością lobbingową nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2005 r. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.).

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które będzie oddziaływać ustawa

W związku z wejściem w życie przepisów wprowadzonych ustawą z dnia 13 lipca 2012 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 908), minister właściwy do spraw administracji publicznej stał się organem odpowiedzialnym za funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego. W konsekwencji zmienione zostały stosowne przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z późn. zm.).

Ustawa będzie miała wpływ na działalność wojewodów, w ograniczonym zakresie na jednostki samorządu terytorialnego, dysponentów zespołów ratownictwa medycznego, służby, takie jak Policja czy Państwowa Straż Pożarna oraz innych podmiotów, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska oraz niektórych służb o charakterze interwencyjnym, np. dostawców usług z zakresu gazownictwa lub energetyki, posiadających numer Abonenckich Usług Specjalnych (AUS 9XY).

Proponowana regulacja będzie oddziaływać na obywateli, poprzez stworzenie sprawnie i jednolicie funkcjonującego systemu powiadamiania ratunkowego. Efektem wdrożenia systemu ma być poprawa dostępności usługi powiadamiania alarmowego i zmniejszenie czasu reakcji służb ratunkowych na zgłoszenie, a tym samym poprawa bezpieczeństwa obywateli i zwiększenie efektywności współdziałania służb.

Obecnie w obrocie prawnym nie występuje akt prawny rangi ustawowej, który kompleksowo regulowałby system powiadamiania ratunkowego. W Polsce, obok numeru alarmowego 112, funkcjonuje 12 innych ogólnokrajowych numerów Abonenckich Usług Specjalnych 9XY, umiejscowionych w 2609 miejscach na terenie kraju, w tym 1331 w siedzibach Policji, Państwowej Straży Pożarnej oraz Państwowego Ratownictwa Medycznego. Powyższe umiejscowienie ma swoją podstawę prawną w art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1445), który pozwala na stosowanie okresu przejściowego w zorganizowaniu funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego (cyt.: „2. Do czasu

zapewnienia kierowania połączeń do właściwego terytorialnie centrum powiadamiania ratunkowego lub wojewódzkiego centrum powiadamiania ratunkowego, połączenia do numerów alarmowych 112, 997, 998, 999, dostawca publicznie dostępnych usług telefonicznych kieruje to połączenie do właściwych terytorialnie jednostek służb powołanych do niesienia pomocy”). Powiadamianie ratunkowe funkcjonuje zatem obecnie w ten sposób, że część zgłoszeń alarmowych kierowanych do numeru 112 odbierana jest w Wojewódzkich Centrach Powiadamiania Ratunkowego i Centrach Powiadamiania Ratunkowego, lecz – z uwagi na to, że dotychczas w skali kraju uruchomiono 14 z 17 Centrów – dotyczy to, na połowę października 2013 r. (czas przygotowania niniejszego projektu), części kraju zamieszkałej przez ok. 43% obywateli Polski. Pozostałe połączenia kierowane na numer 112 odbierane są w jednostkach Państwowej Straży Pożarnej (wykonywane z telefonów stacjonarnych) lub w jednostkach Policji (wykonywane z telefonów komórkowych). Pozostałe numery AUS odbierane są bezpośrednio przez użytkujące je podmioty.

Z ww. powodu obecnie funkcjonujący system określany jest mianem rozproszonego. Po wejściu w życie niniejszej ustawy powstanie jednolity i kompleksowy system powiadamiania ratunkowego, gdzie docelowo wszystkie wywołania wiodących numerów alarmowych (112, 997, 998 i 999) na terenie całego kraju trafiać będą do Centrów Powiadamiania Ratunkowego. Podmioty dysponujące pozostałymi numerami AUS będą miały możliwość włączenia się do systemu po spełnieniu warunków przewidzianych w projekcie. Umożliwi to bardziej efektywną obsługę zgłoszeń alarmowych.

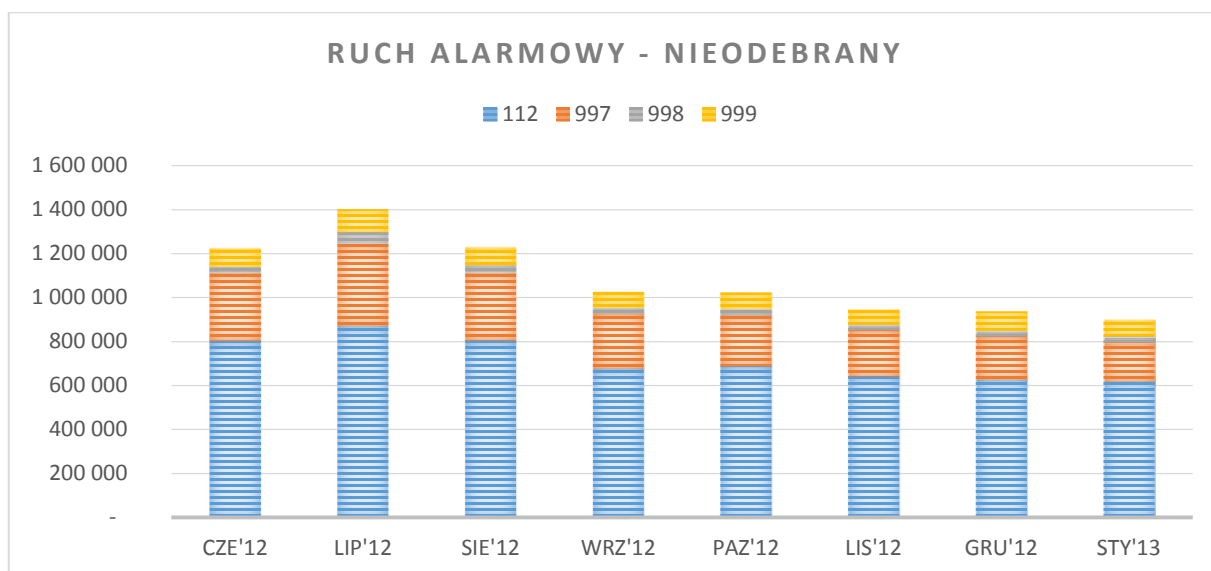
Analiza telefonicznego ruchu alarmowego w Polsce dla Systemu Powiadamiania Ratunkowego, wykonana w MAiC, wskazuje, że funkcjonujący obecnie system nie gwarantuje dostępności obywatelom do numerów alarmowych. Z danych przekazanych przez TP S.A. (obsługującej cały ruch alarmowy w Polsce) wynika, że olbrzymia część wywołań na numer alarmowy 112 i inne numery alarmowe nie jest obecnie odbierana (dane w wykresach poniżej). Konsekwencją takiego stanu może być nieudzielenie pomocy osobie tego potrzebującej.

Ogólna liczba zgłoszeń alarmowych

MIESIĄC	AUS 112	AUS 997	AUS 998	AUS 999	RAZEM
CZE'12	2 470 800	1 235 481	270 257	743 068	4 719 606
LIP'12	2 641 597	1 366 932	363 147	797 228	5 168 904
SIE'12	2 474 709	1 261 293	299 807	729 846	4 765 655
WRZ'12	2 204 501	1 102 578	233 425	674 109	4 214 613
PAZ'12	2 250 567	1 085 311	227 765	697 002	4 260 645
LIS'12	2 138 892	1 015 986	194 369	672 788	4 022 035
GRU'12	2 141 552	980 856	202 325	760 857	4 085 590
STY'13	2 158 835	919 461	197 116	769 816	4 045 228

Liczba nieodebranych zgłoszeń alarmowych.

MIESIĄC	AUS 112	AUS 997	AUS 998	AUS 999	RAZEM
CZE'12	806 049	307 867	28 180	84 334	1 226 430
LIP'12	873 419	371 080	54 974	103 704	1 403 177
SIE'12	806 306	307 716	35 729	81 029	1 230 780
WRZ'12	682 146	248 772	25 342	72 369	1 028 629
PAZ'12	689 818	235 378	26 047	72 134	1 023 377
LIS'12	644 086	211 513	22 398	70 689	948 686
GRU'12	629 442	198 364	23 350	86 431	937 587
STY'13	621 716	177 453	24 408	77 368	900 945

Rys. Liczba nieodebranych zgłoszeń alarmowych.

Niedostępność numerów alarmowych wynika przede wszystkim z niedostatecznej liczby osób obsługujących obecnie numery alarmowe. Zwłaszcza w Policji i Państwowej Straży Pożarnej, które czasowo obsługują zgłoszenia przychodzące na numer alarmowy 112, funkcjonariusze wykonują, oprócz obsługi zgłoszeń, inne zadania, np. dysponują siły i środki na miejsce zdarzenia. Ponadto, wykorzystywane obecnie łącza telekomunikacyjne mają zbyt małą przepustowość, co – w razie natłoku połączeń na numer alarmowy – skutkuje sygnałem zajętości. Kolejną przyczyną jest stosowanie przestarzałych rozwiązań technicznych, co powoduje zwiększone prawdopodobieństwo wystąpienia awarii sprzętu.

Obecnie uruchamiane centra powiadamiania ratunkowego zastępują się wzajemnie, jednak zastępowalność ta ma bardzo ograniczony zakres. Jeden CPR może być zastępowany przez najwyżej dwa inne centra. W przypadku większej awarii w CPR lub nagłego zwiększenia liczby połączeń (np. zdarzenie masowe) może dojść do natłoku ruchu alarmowego w jednym miejscu, co przekłada się na znaczne wydłużenie czasu oczekiwania na odebranie zgłoszenia.

Profesjonalnie zorganizowane centra powiadamiania ratunkowego sprawnie odbierają, kwalifikują i przekazują zgłoszenia służbom ratunkowym. Na podstawie przekazywanych z województw danych, skraca się czas oczekiwania na odebranie połączenia (np. w woj. wielkopolskim, gdzie centrum powiadamiania ratunkowego działa na terenie całego województwa, średni czas oczekiwania wynosi 10 sekund; na podstawie danych MSW za 2011 rok, czyli czas, kiedy nie działały centra powiadamiania ratunkowego, średni czas oczekiwania na odebranie zgłoszenia przez służby wynosił 28 sekund). Biorąc pod uwagę, iż system nie działa jeszcze w docelowej funkcjonalności, należy przyjąć, że czas oczekiwania i obsługi zgłoszenia będzie sukcesywnie optymalizowany.

W zakresie spraw związanych z systemem powiadamiania ratunkowego ustawa będzie oddziaływała również na przedsiębiorców telekomunikacyjnych. Regulacja nie nakłada jednak nowych obowiązków na operatorów telekomunikacyjnych. Obowiązki dotyczące operatorów telekomunikacyjnych zawarte są w obecnie obowiązujących przepisach ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.).

2. Konsultacje społeczne

Stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), w ramach konsultacji społecznych projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji oraz Rządowego Centrum Legislacji, a także na portalu Mam Zdanie www.mamzdanie.org.pl. Wraz z przekazaniem do uzgodnień międzyresortowych projekt przekazano w celu zaopiniowania do Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego, która pozytywnie zaopiniowała projekt 26 czerwca 2013 r. Został on przesłany także do wojewodów. Projekt został przekazany ponadto do Górskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, Tatrzańskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, Wodnego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, Mazurskiej Służby Ratowniczej, Mazurskiego Ochotniczego Pogotowia Ratunkowego, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Pracowników Służb Ratowniczych, Krajowego Związku Zawodowego Pracowników Ratownictwa Medycznego, Polskiego Towarzystwa Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof, Związku Pracodawców Ratownictwa Medycznego i Transportu Sanitarnego Niepublicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej, Polskiego Towarzystwa Medycyny Ratunkowej, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych oraz Związku Pracodawców Ratownictwa Medycznego SP ZOZ.

W dniach 7 i 8 marca 2013 r. odbyła się międzyresortowa konferencja uzgodnieniowa, w której udział wzięli także przedstawiciele wojewodów oraz organizacji społecznych. W jej trakcie przedstawiono stanowisko Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji do wszystkich zgłoszonych uwag, w rezultacie czego wyjaśniono większość z nich oraz wprowadzono zmiany w projekcie ustawy.

W trakcie konsultacji uwagi zostały zgłoszone przez:

1. PPKP Lewiatan

Za zasadne zostały uznane uwagi dotyczące:

- wskazania ministra właściwego do spraw administracji publicznej jako podmiotu właściwego w zakresie planowania i organizowania systemu na terenie kraju oraz nadzoru i koordynacji jego funkcjonowania,
- braku określenia definicji systemu powiadamiania ratunkowego i jego zadań,

- braku określenia celu przetwarzania danych zarejestrowanych w systemie teleinformatycznym,
- uzupełnienie projektu ustawy o nowelizację ustawy z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw.

Za częściowo zasadne zostały uznane uwagi dotyczące:

- uzupełnienia projektu ustawy o wskazanie, iż system powiadamiania ratunkowego działa w oparciu o kryteria jednolitości, efektywności, elastyczności oraz przejrzystości,
- zmiany przepisu dotyczącego tworzenia przez wojewodę, w drodze porozumienia, centrum obejmującego zasięgiem swojego działania obszar większy niż jedno województwo,
- braku określenia bazy danych oraz systemu wymiany informacji w definicji zasobów ratowniczych,
- uwzględnienia wzajemnej współpracy centrów zarządzania kryzysowego,
- braku dokładnego określenia systemu teleinformatycznego,
- określenia, iż minister właściwy do spraw administracji publicznej ponosi całkowite koszty funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego,
- wprowadzenia kontroli publicznej działalności centrów, poprzez wprowadzenie przepisu obligującego ministra właściwego do spraw administracji publicznej do publikowania na stronie swojego ministerstwa statystyk dotyczących funkcjonowania systemu.

Z niezasadną uznano uwagę dotyczącą określenia zewnętrznego systemu monitoringu.

Za bezprzedmiotową uznano uwagę dotyczącą terminu wejścia ustawy w życie.

2. Polskie Towarzystwo Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof

Za zasadne zostały uznane uwagi dotyczące:

- powiązania miejsca zgłoszenia z jego pozycją geograficzną,
- obsługi przez centrum zgłoszeń alarmowych z centrali przeciwpożarowych.

Za częściowo zasadną została uznana uwaga dotycząca wprowadzenia przepisu stanowiącego, iż informacje są pozyskiwane od dyspozytorów medycznych i dyżurnych Państwowej Straży Pożarnej i Policji.

Za niezasadne zostały uznane uwagi dotyczące:

- definicji zgłoszenia alarmowego,
- przepisu dotyczącego podmiotów zobowiązanych do ochrony mienia,
- przepisu dotyczącego dysponowania przez dyspozytorów własnych zasobów ratowniczych,
- przepisu dotyczącego stanowisk obsługi zgłoszeń kierowanych do numerów alarmowych 112, 997, 998 i 999,
- przepisu dotyczącego przekazywania połączenia telefonicznego oraz przekazywania połączeń,
- przepisu dotyczącego selektywnego wyboru grupy Policji,
- przepisu dotyczącego modelu operatorskiego.

Za bezprzedmiotową uznano uwagę dotyczącą przepisu dotyczącego monitorowania statusów zgłoszeń alarmowych skierowanych do Policji, PSP i dyspozytorów medycznych.

3. Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe i Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe

Za niezasadne zostały uznane uwagi dotyczące:

- obsługiwanego przez Centra Powiadamiania Ratunkowego numerów alarmowych wykorzystywanych przez GOPR, tj. 601 100 300 oraz 985,
- zwiększenia dostępu służb ratownictwa górskiego do danych lokalizacyjnych telefonów osób zgłaszających zdarzenie lub poszukiwanych w górach,
- umożliwienia kontaktu zwrotnego służb ratowniczych z osobą zgłaszającą zdarzenie z telefonu komórkowego na numer alarmowy nie poprzez własną sieć macierzystą,
- stworzenia podstaw organizacyjnych i technicznych do pozyskiwania lokalizacji osoby zgłaszającej zdarzenie z telefonu komórkowego także z wykorzystaniem GPS.

Zagadnienia objęte dwiema ostatnimi uwagami będą przedmiotem dalszych uzgodnień prowadzonych pomiędzy MAiC, UKE i operatorami telekomunikacyjnymi, które w przyszłości mogą spowodować konieczność wprowadzenia odpowiednich zmian prawnych nieprzewidzianych w projektowanej regulacji.

4. Związek Pracodawców Ratownictwa Medycznego Samodzielnych Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej

Za zasadną została uznana uwaga dotycząca nazewnictwa jednostek systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego.

Za niezasadną zostały uznane uwagi dotyczące:

- uzupełnienia zadań Centrum Powiadamiania Ratunkowego o zapewnienie współpracy i wymiany informacji pomiędzy służbami ratowniczymi zaangażowanymi do usuwania skutków zdarzenia,
- informacji o rodzaju podmiotów zaangażowanych w obsługę zdarzenia.

5. Polska Rada Ratowników Medycznych

Za częściowo zasadną została uznana uwaga dotycząca zastąpienia wyrazów „dyspozytorzy medyczni” wyrazami „dysponenti jednostki zatrudniającej dyspozytora medycznego albo zawierającego z nim umowę cywilnoprawną”.

Za niezasadne zostały uznane uwagi dotyczące:

- pokrycia kosztów budowy infrastruktury teleinformatycznej po stronie dysponentów,
- braku kompleksowego unormowania organizacji systemu powiadamiania ratunkowego i utworzenia jednolitego systemu powiadamiania ratunkowego,
- wskazania, iż ustawa będzie oddziaływać na podmioty lecznicze będące dysponentami jednostki zatrudniającej dyspozytora medycznego albo zawierającego z nim umowę cywilnoprawną.

6. Polskie Towarzystwo Medycyny Ratunkowej

Za niezasadne zostały uznane uwagi dotyczące:

- zaprzeczenia koncepcji zintegrowanego ratownictwa medycznego,
- braku określenia wymagań zawodowych kształcenia specjalistycznego oraz zakresu wiedzy wymaganej od operatorów numerów alarmowych,
- nieprecyzyjnego określenia trybu kształcenia operatorów numerów alarmowych przez wojewodów.

7. Uwaga Porozumienia Zielonogórskiego dotycząca uzgadniania programu szkolenia operatorów numerów alarmowych przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia została uznana za niezasadną.

Szczegółowe uzasadnienie dla przyjęcia lub odrzucenia uwag zgłaszanych w trakcie konsultacji społecznych do ww. projektu znajduje się w tabeli rozbieżności, opublikowanej w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji.

3. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Regulacje zawarte w ustawie będą miały wpływ na wydatki z budżetu państwa w części 17 – Administracja publiczna, w części 42 – Sprawy wewnętrzne oraz części 85 – Województwa.

Uchwalenie ustawy spowoduje skutki finansowe dla budżetu państwa. Koszty związane z budową, rozbudową, utrzymaniem i funkcjonowaniem Centrów Powiadamiania Ratunkowego, utrzymaniem, rozbudową i modyfikacjami systemu teleinformatycznego i centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego wykorzystywanego w CPR, połączeniem Centrów Powiadamiania Ratunkowego z publiczną siecią telekomunikacyjną oraz szkoleniem operatorów numerów alarmowych, a także upowszechnianiem wiedzy o numerach alarmowych planuje się pokryć z budżetu państwa. Podobnie, z budżetu państwa finansowane będzie funkcjonowanie Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego (SWD PRM), który wprowadzany zostaje przepisem nowelizującym ustawę z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 757), oraz utrzymanie, rozbudowa i modyfikacje Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji i Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, które wprowadzone zostają przepisami nowelizującymi ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.) oraz ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z późn. zm.).

Koszty związane z zapewnieniem funkcjonowania Wojewódzkich Centrów Powiadamiania Ratunkowego i Centrów Powiadamiania Ratunkowego do końca 2013 r. będą pokryte z rezerwy celowej poz. 9 pn. „Środki na budowę, rozbudowę, utrzymanie i funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego na terenie kraju, w tym na sfinansowanie wynagrodzeń dla operatorów numerów alarmowych w kwocie 12.000 tys. zł”. Do końca września 2013 r. większość środków z przedmiotowej rezerwy została podzielona, m.in. na inwestycje związane

z rozbudową centrów powiadamiania ratunkowego na potrzeby przyjmowania zwiększonej liczby zgłoszeń, w związku z planowanym przejęciem obsługi numerów alarmowych 997, 998, 999. Ponadto w budżetach wojewodów znalazły się środki na wynagrodzenia operatorów numerów alarmowych, kierowników CPR oraz ich zastępców zatrudnionych przed rokiem 2013.

W związku z tym, koszty systemu powiadamiania ratunkowego poniesione i planowane do poniesienia do końca roku 2013 wyniosą:

Lp.	wyszczególnienie kosztów	wysokość środków
1.	wynagrodzenia operatorów numerów alarmowych, kierowników oraz zastępców kierowników CPR/WCPR	24 163 287
2.	dotatkowe wynagrodzenie roczne za rok 2012	1 628 179
3.	pozostałe wydatki bieżące i majątkowe	35 926 000
SUMA		61 717 466

W związku z powyższym skutki obowiązujących przepisów w roku 2014 wyniosą:

Lp.	wyszczególnienie kosztów	kwota wydatków
1.	wynagrodzenie kierowników CPR/WCPR	933 504
2.	wynagrodzenie zastępców kierowników CPR/WCPR	833 544
3.	wynagrodzenie operatorów numerów alarmowych (zatrudnionych do dnia 31.12.2012 r.)	17 724 168
4.	dotatkowe wynagrodzenie roczne dla kierowników, zastępców oraz operatorów zatrudnionych do 31.12.2012 r.	1 656 754
5.	wynagrodzenie operatorów numerów alarmowych wraz z dodatkowym wynagrodzeniem rocznym (zatrudnionych w roku 2013)	12 231 000
	wydatki na bieżące utrzymanie CPR	9 061 000
SUMA		42 439 970

W projekcie budżetu na rok 2014 zaplanowano do cz. 17 kwotę 5 000 000 zł z przeznaczeniem na utrzymanie techniczne systemu teleinformatycznego SPR. Kwota ta nie została więc ujęta jako skutek wejścia projektowanej regulacji w życie, zarówno w kwotach przewidzianych na rok 2014, jak i, jako skutek przechodzący, w latach następnych.

Analogiczne rozwiązanie zastosowano w odniesieniu do cz. 42, w której zaplanowano 26 000 000 zł na utrzymanie lub rozbudowę sieci OST 112. Dodatkowo w budżecie MSW na rok 2013 znajduje się kwota 40 700 000 zł, która,

jako skutek przechodzący, nie została ujęta jako skutek wejścia regulacji w życie. Roczne funkcjonowania Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, po stronie ministra właściwego do spraw wewnętrznych (cz. 42) i wojewodów (cz. 85), wynoszą 2,7 mln zł. Utrzymanie Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji to roczny koszt ok. 3,4 mln zł, leżący po stronie ministra właściwego do spraw wewnętrznych (cz. 42).

Planuje się, aby po roku 2014 zadania związane z przedmiotową ustawą były ujęte odpowiednio w budżecie resortu administracji, w budżetach wojewodów oraz w budżecie resortu spraw wewnętrznych. W celu pokrycia skutków finansowych wynikających z projektowanej ustawy, a także ze zmian pozostałych ustaw (m.in. dotyczących SWD Policji, SWD Państwowej Straży Pożarnej i SWD Państwowego Ratownictwa Medycznego), konieczne będzie rokroczne zwiększanie budżetu państwa w częściach 17, 42 i 85 o kwoty wydatków wskazane w projektowanej ustawie.

Wydatki związane z wejściem w życie projektowanej ustawy po stronie ministra właściwego do spraw administracji publicznej (cz. 17) i wojewodów (cz. 85) łącznie wyniosą 783 982 887 zł, z czego na system powiadamiania ratunkowego przeznaczonych zostanie 628 653 448 zł, zaś na SWD PRM – 155 329 439 zł.

Natomiast w zakresie zapewnienia współpracy Policji i Państwowej Straży Pożarnej z systemem powiadamiania ratunkowego oraz utrzymania sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych po stronie ministra właściwego do spraw wewnętrznych (cz. 42) i wojewodów (cz. 85) łącznie wydatki wyniosą 330 433 900 zł.

Podział tej kwoty na poszczególne części budżetowe oraz grupy wydatków na kolejne lata przedstawia się następująco (kwoty w tabelach dotyczących wydatków w zakresie SPR i SWD PRM zostały podane w pełnych złotych, w związku z tym możliwe są różnice wynikające z zaokrągleń):

w złotych

Lp.	Wyszczególnienie	lata										Suma 2014-2023
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.	wynagrodzenia wraz z pochodnymi obsługi CT SPR – art. 10 (w 2014 r. – 20 etatów, od 2015 r. – 24 etaty)	1 018 18 ¹	1 216 497	1 216 497	1 246 910	1 276 835	1 307 479	1 338 859	1 370 992	1 403 895	1 436 185	12 832 331
2.	dodatek stażowy	–	121 650	121 650	124 691	127 684	130 748	133 886	137 099	140 390	143 619	1 181 417
3.	dotatkowe wynagrodzenie roczne „13” (8,5%)	–	86 546	113 743	113 743	116 586	119 384	122 249	125 183	128 188	131 264	1 056 886
4.	koszty techniczne - art. 10, art. 14 i art. 15	19 953 338	21 877 175	20 197 379	20 827 314	21 447 169	27 977 221	24 783 743	25 498 553	26 230 519	26 980 051	235 772 462
4a.	art. 10 – system teleinformatyczny	17 713 338	15 276 499	15 515 941	15 563 868	15 606 229	22 007 811	18 693 627	19 146 274	19 514 586	19 701 651	178 739 824
	wydatki bieżące	4 466 838	2 698 837	2 598 837	2 298 837	1 998 837	1 698 837	1 398 837	1 098 837	798 837	498 837	19 556 371
	wydatki majątkowe	13 246 500	12 577 662	12 917 104	13 265 031	13 607 392	20 308 974	17 294 790	18 047 437	18 715 749	19 202 814	159 183 453
4b.	art. 14 – CPSPR	500 000	512 500	525 312	538 444	551 368	564 600	578 150	592 026	606 234	620 178	5 588 812
	wydatki bieżące	250 000	256 250	262 656	269 222	275 684	282 300	289 075	296 013	303 117	310 089	2 794 406
	wydatki majątkowe	250 000	256 250	262 656	269 222	275 684	282 300	289 075	296 013	303 117	310 089	2 794 406
4c	art. 15 – Superoperator	1 740 000	6 088 176	4 156 126	4 725 002	5 289 572	5 404 810	5 511 966	5 760 253	6 109 699	6 658 222	51 443 826
	wydatki bieżące	1 740 000	6 088 176	4 156 126	4 725 002	5 289 572	5 404 810	5 511 966	5 760 253	6 109 699	6 658 222	51 443 826
5.	koszty szkolenia i recertyfikacji Operatorów – art. 16	500 000	750 000	750 000	512 500	524 800	537 395	550 293	563 500	577 024	590 295	5 855 807
6.	koszty promocji 112 (portal, ogłoszenia, seminaria, broszury, udział w konferencjach, itp.)	100 000	200 000	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000	1 100 000
	MAiC ogółem	21 571 520	24 251 868	22 499 269	22 925 158	23 593 074	30 172 227	27 029 030	27 795 327	28 580 016	29 381 414	257 798 903

w złotych

Lp.	Wyszczególnienie	lata										Suma 2014-2023
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.	Operator numeru alarmowego (w 2015 r. 278 etatów, od 2016 r. – 555 etatów)	–	10 201 488	20 366 280	20 875 437	21 376 448	21 889 482	22 414 830	22 952 786	23 503 653	24 044 237	187 624 641

¹ Środki finansowe na funkcjonowanie SPR w roku 2014 zostały zaplanowane w rezerwie celowej poz. 9, pn. *Budowa, rozbudowa, utrzymanie i funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego na terenie kraju z przeznaczeniem m.in. na wydatki dla Wojewódzkich Centrów Powiadamiania Ratunkowego oraz Centrów Powiadamiania Ratunkowego, w tym 2.800 tys. zł na sfinansowanie wynagrodzeń dla pracowników Wojewódzkich Centrów Powiadamiania Ratunkowego oraz Centrów Powiadamiania Ratunkowego oraz Centrum Technicznego Systemu Powiadamiania Ratunkowego.*

2.	wynagrodzenia wraz z pochodnymi obsługi technicznej, administracyjnej i psychologów (w 2014 r. – 34 etaty, w 2015 r. – 55,25 etatów)	1 758 480 ²	2 462 280	2 462 280	2 523 837	2 584 409	2 646 435	2 709 949	2 774 988	2 841 588	2 906 944	25 671 190
3.	dodatek stażowy dot. całego personelu CPR, w tym osób zatrudnionych do końca 2013 r.	–	4 415 457	5 436 333	5 572 241	5 705 975	5 842 919	5 983 149	6 126 744	6 273 786	6 418 083	51 774 687
4.	dodatkowe wynagrodzenie roczne „13” (8,5%)	–	149 471	1 451 734	2 402 516	2 462 579	2 521 681	2 582 201	2 644 174	2 707 634	2 772 617	19 694 607
5.	bieżące utrzymanie CPR oraz niezbędne inwestycje	2 670 000	6 621 500	6 787 038	6 956 713	7 123 675	24 966 518	7 469 714	7 648 987	7 832 563	8 012 712	86 089 420
Wojewodowie ogółem		4 428 480	23 850 196	36 503 665	38 330 744	39 253 086	57 867 035	41 159 843	42 147 679	43 159 224	44 154 593	370 854 545

Koszty przeznaczone na wydatki związane z SWD PRM w podziale na poszczególne części budżetowe

Tabela 3

w złotych

Lp.	Wyszczególnienie	lata										Suma 2014-2023
		2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1.	wynagrodzenia wraz z pochodnymi (5 etatów)	–	281 076	281 076	288 103	295 017	302 098	309 348	316 773	324 375	331 836	2 729 702
2.	dodatek stażowy (10%)	–	28 108	28 108	28 810	29 502	30 210	30 935	31 677	32 438	33 184	272 972
3.	dodatkowe wynagrodzenie roczne „13” (8,5%)	–	–	26 281	26 281	26 938	27 584	28 246	28 924	29 618	30 329	224 201
4.	koszty techniczne	–	13 550 500	13 889 263	14 236 495	14 578 170	14 928 046	15 286 319	15 653 191	16 028 868	16 397 532	134 548 384
4a.	wydatki majątkowe	–	3 761 750	3 855 794	3 952 189	4 047 041	4 144 170	4 243 630	4 345 477	4 449 769	4 552 114	37 351 934
4b.	wydatki bieżące	–	9 788 750	10 033 469	10 284 306	10 531 129	10 783 876	11 042 689	11 307 714	11 579 099	11 845 418	97 196 450
Koszty PRM ogółem cz. 17 (art. 25)		–	13 859 684	14 224 728	14 579 689	14 929 627	15 287 938	15 654 848	16 030 565	16 415 299	16 792 881	137 775 259
1.	wynagrodzenia wraz z pochodnymi (34 etaty)	–	1 529 053	1 529 053	1 567 279	1 604 894	1 643 412	1 682 853	1 723 242	1 764 600	1 805 186	14 849 572
2.	dodatek stażowy (uśrednione 10%)	–	152 905	152 905	156 728	160 489	164 341	168 285	172 324	176 460	180 519	1 484 956
3.	dodatkowe wynagrodzenie roczne „13” (8,5%)	–	–	142 967	142 967	146 541	150 058	153 659	157 347	161 123	164 990	1 219 652
Koszty PRM ogółem cz. 85 (art. 25)		–	1 681 958	1 824 925	1 866 974	1 911 924	1 957 811	2 004 797	2 052 913	2 102 183	2 150 695	17 554 180

² Jak w przypisie 1.

Część 42 – Sprawy wewnętrzne i część 85 – Województwa

Lp.	Zadanie	Szacowany koszt (tys. zł. brutto)		Lata											uwagi
		majątkowe	niemajątkowe [rocznie]	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2014-2023	
Część 42 – Sprawy wewnętrzne															
1.	Budowy przyłączy podstawowych do 18 baz LPR (HEMS)	3.100,00		0,00	3.100,00									3.100,00	wstępne szacunki – koszt może ulec zmianie w zależności od wyboru technologii budowy przyłącza
2.	Budowa łączy redundantnych i zakup 50 kpl. urządzeń dostępowych dla Skoncentrowanych Dyspozytorni PRM	4.100,00		0,00	4.100,00									4.100,00	uzupełnienie brakujących urządzeń i zapewnienie redundancji
3.	Budowa, w ramach OST 112, pozostałych przyłączy redundantnych do KP/KM PSP, w których nie zostało to wykonane	10.050,00		0,00	10.050,00									10.050,00	
4.	Utrzymanie wybudowanej przez Policję infrastruktury dostępowej		3.149,00	0,00	3.149,00	3.227,70	3.308,40	3.387,80	3.469,10	3.552,40	3.637,60	3.724,90	3.810,60	31.267,50	Łącza do WCPR, WCZK, UW, PSP, PRM, koszt utrzymania łączy od 2015 r.
5.	Łącza redundantne dla obszaru POL300 sieci OST 112 oraz doposażenie węzłów		5.000,00	0,00	5.000,00	5.125,00	5.253,10	5.379,20	5.508,30	5.640,50	5.775,90	5.914,50	6.050,50	49.647,00	dzierżawa kanałów E1/Eth od operatorów telekomunikacyjnych z uwzględnieniem doposażenia węzłów w niezbędne interfejsy liniowe
6.	Dostosowanie SWD Policji do modyfikacji interfejsu wymiany danych po stronie SIPR	500,00		0,00	500,00									500,00	kwota z ostatniej umowy dotyczącej modyfikacji interfejsu

7.	Utrzymanie SWD PSP /w tym licencje Oracle/		210,00	0,00	210,00	215,25	220,63	226,15	231,80	237,60	243,54	249,62	255,86	2.090,45	dla kolejnych lat przyjęto prognozowany średnioroczny wzrost cen towarów i usług
8.	Budowa lub modernizacja SWD PSP (należy uwzględnić podczas planowania budżetu 2017–2018)	20.000,00					5.000,00	15.000,00						20.000,00	
9	Serwis pogwarancyjny urządzeń sieci OST112		20.000,00	0,00	0,00	20.000,00	20.000,00	20.000,00	20.000,00	20.000,00	20.000,00	20.000,00	20.000,00	160.000,00	koszt serwisu ok. 10% wartości zakupu urządzeń sieci OST112
10	Koszt utrzymania systemów zasilania i klimatyzacji węzłów sieci OST112		1.800,90	0,00	1.800,90	1.845,90	1.892,10	1.937,50	1.984,00	2.031,60	2.080,40	2.130,30	2.179,30	17.882,00	
Razem cz. 42/rok		37.750,00	30.159,90	–	27.909,90	30.413,85	35.674,23	45.930,65	31.193,20	31.462,10	31.737,44	32.019,32	32.296,26	298.636,95	
Część 85 – Województwa															
1	Budowa Interfejsu SWD-ST – Centralny Punkt Systemu Centrum Powiadomienia Ratunkowego CP SCPR	540,00		0,00	540,00									540,00	
2	Budowa Interfejsu SWD-ST – Uniwersalny Moduł Mapowy UMM	490,00		0,00	490,00									490,00	
3	Dostosowanie SWD PSP do modyfikacji interfejsu wymiany danych po stronie SIPR (ver. 5.9)	560,00		0,00	560,00									560,00	
4	Utrzymanie SWD PSP /w tym licencje Oracle/		3.042,70	0,00	3.042,70	3.118,75	3.196,77	3.273,25	3.351,60	3.431,80	3.513,86	3.597,98	3.680,24	30.206,95	dla kolejnych lat przyjęto prognozowany średnioroczny wzrost cen towarów i usług
Razem cz. 85/rok		1.590,00	3.042,70	0,00	4.632,70	3.118,75	3.196,77	3.273,25	3.351,60	3.431,80	3.513,86	3.597,98	3.680,24	31.796,95	
Razem cz. 42 i 85/rok		39.340,00	33.202,60	0,00	32.542,60	33.532,60	38.871,00	49.203,90	34.544,80	34.893,90	35.251,30	35.617,30	35.976,50	330.433,90	

w tysiącach

Powiadamianie ratunkowe funkcjonuje już, w ograniczonym kształcie, na podstawie przepisów ustawy o ochronie przeciwpożarowej, jednakże nie jest możliwe przygotowanie miarodajnej analizy porównawczej dotychczasowych kosztów funkcjonowania z planowanymi począwszy od 2014 roku, gdyż funkcjonujące Wojewódzkie Centra Powiadamiania Ratunkowego i Centra Powiadamiania Ratunkowego nie działają jeszcze na terenie wszystkich województw (całych lub części), a realizacja ich zadań odbywa się w modelu operatorsko-dyspozytorskim, innym od modelu przyjętego w docelowej wersji systemu powiadamiania ratunkowego. Proces uruchamiania WCPR i ich rozszerzania ma zostać zakończony 31 grudnia 2013 r. Następnie wdrażane będą rozszerzone funkcjonalności CPR, zgodne z zapisami projektu ustawy. Dlatego też nie jest możliwe porównanie wielkości wydatków dotychczasowych z planowanymi.

W ramach kwoty przewidzianej w budżecie MAiC i wojewodów, środki w wysokości 299 835 759 zł stanowią koszty utrzymania etatów obsługi technicznej CT SPR, operatorów numerów alarmowych, obsługi technicznej oraz administracyjnej Centrów Powiadamiania Ratunkowego.

W grupie wydatków na wynagrodzenia wzięto pod uwagę następujące części składowe:

Część 17 – Administracja publiczna

- obsługa techniczna – w 2014 r. – 20 etatów, natomiast od 2015 r. – 24 etaty. Etaty obsługi technicznej są niezbędne do właściwego funkcjonowania systemu teleinformatycznego, bieżącego reagowania na awarie, wprowadzanie niezbędnych usprawnień.

Część 85 – Wojewodowie

- operator numeru alarmowego: 2015 r. – 278 etatów, od 2016 r. – 555 etatów. Zwiększenie liczby operatorów numerów alarmowych wynika z konieczności obsłużenia dodatkowych numerów alarmowych, tj. 997, 998, 999, przekazanych do obsługi w CPR nowelizacją ustawy – Prawo telekomunikacyjne. Określona obecnie na podstawie Analizy telefonicznego ruchu alarmowego docelowa liczba operatorów stanowi górny limit zatrudnienia i może ulec zmianie – w zależności od natężenia ruchu alarmowego obsługiwanego w CPR. Minister właściwy do spraw administracji

publicznej, na podstawie danych z CPR oraz danych przekazywanych przez operatora telekomunikacyjnego zapewniającego połączenie centrów z publiczną siecią telekomunikacyjną, będzie monitorował liczbę połączeń na numery alarmowe i dostosowywał liczbę operatorów numerów alarmowych do rzeczywistych potrzeb systemu powiadamiania ratunkowego.

- obsługa techniczna oraz administracyjna – w 2014 r. – 34 etaty obsługi technicznej, niezbędnej do utrzymania sprawności i niezawodności infrastruktury teleinformatycznej CPR, natomiast od 2015 r. – 55,25 etatów – dodatkowe osoby mają zajmować się obsługą zleceń zewnętrznych (np. wniosków o udostępnienie nagrań do celów dowodowych lub tworzenie statystyk) – jedna osoba w każdym CPR. Ze względu na charakter pracy operatora numeru alarmowego, w każdym CPR przewidziano także 0,25 etatu psychologa. Należy podkreślić, że operatorzy numerów alarmowych pracują pod dużą presją czasu, muszą podejmować decyzje i działania, od których zależy życie, zdrowie i bezpieczeństwo ludzi. Ponadto na numery alarmowe często dzwonią osoby nieznające lub nadmiernie roszczeniowe – w sprawach nieobjętych zakresem działań CPR, co powoduje dodatkową uciążliwość. Czynniki te powodują wyjątkowe obciążenie dla osób zatrudnionych na stanowisku operatora numerów alarmowych. U osób zatrudnionych w charakterze operatorów istnieje też duże ryzyko pojawienia się objawów podobnych do zespołu stresu pourazowego – w związku z powtarzającym się kontaktem o charakterze pomocowym z osobami doświadczającymi zdarzeń traumatycznych. W związku z tym, zapewnienie operatorom pomocy psychologa jest obowiązkowe. Pomoc psychologiczna polegać ma zarówno na prowadzeniu rozmów z osobami tego potrzebującymi, jak i organizacji warsztatów antystresowych, szkoleń, w tym ustawiczne współprowadzenie szkoleń dotyczących kontaktów z osobą w stanie dużego wzburzenia emocjonalnego. Psycholog będzie miał też za zadanie podejmowanie działań profilaktycznych i terapeutycznych wobec zjawiska wypalenia zawodowego.

Prócz wynagrodzeń zasadniczych zostały również uwzględnione dodatki stażowe w uśrednionej wysokości 10% wynagrodzenia zasadniczego (od 2015 r.) oraz

dotatkowe wynagrodzenia roczne na poziomie 8,5% wynagrodzenia zasadniczego wraz z dodatkiem stażowym.

Stawki wynagrodzeń dla kierownika CPR, jego zastępcy oraz operatorów numerów alarmowych zawierają w sobie wynagrodzenie zasadnicze oraz dodatki naliczane od wynagrodzeń, np. takich jak dodatek stażowy. W efekcie np. wszyscy operatorzy numerów alarmowych, niezależnie od liczby przepracowanych lat, otrzymują takie samo wynagrodzenie. Próba różnicowania stawek wynagrodzeń operatorów w jednym z urzędów wojewódzkich, polegająca na przyznaniu wyższego wynagrodzenia osobom zatrudnionym dłużej i bardziej doświadczonym, spotkała się z zarzutem ze strony Państwowej Inspekcji Pracy, dotyczącym nieprzestrzegania zasady równego traktowania pracowników w zakresie warunków zatrudnienia. Stosunkowo niskie wynagrodzenie i brak przewidzianych w budżecie pracodawcy dodatków do wynagrodzeń prowadzi do dużej i częstej rotacji już przeszkolonych i wykwalifikowanych pracowników. Sytuacja, w której coroczny wzrost kwoty dodatku stażowego nie ma przełożenia na faktyczny wzrost wynagrodzenia może powodować brak motywacji do kontynuacji pracy w Centrum Powiadamiania Ratunkowego. Dlatego też zdaniem resortu administracji i cyfryzacji, obecnie określona wysokość stawki wynagrodzenia dla ww. grup pracowników CPR powinna być określona jako wynagrodzenie zasadnicze, natomiast wszelkie dodatki do wynagrodzeń, tak jak wspomniane dodatki stażowe, powinny stanowić faktyczny dodatek do wynagrodzenia, a nie jak to jest w chwili obecnej zawierać się już w określonej kwocie wynagrodzeń. Przyjęta w OSR uśredniona wartość dodatku stażowego, tj. 10%, wynika z doświadczeń już uruchomionych CPR, w których dużą grupę pracowników stanowią osoby młode, którym dodatek stażowy jeszcze nie przysługuje lub przysługuje w niskiej wysokości. Wyliczając uśrednioną wartość dodatku stażowego, brano pod uwagę, że pożądana jest sytuacja, w której wykwalifikowane i doświadczone osoby kontynuują swoją pracę w CPR i osiągają prawo do dodatku stażowego w pełnej wysokości, nie można jednak wykluczyć rotacji pracowników i zatrudniania osób młodych, którym dodatek stażowy nie przysługuje.

Przewidywana docelowa liczba operatorów numerów alarmowych jest wyższa od szacowanej pierwotnie przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych. Obecne szacunki oparte zostały na rzetelnej analizie ruchu alarmowego, której wnioski wykazały, że

zadania związane z powiadamianiem ratunkowym nie mogą być skutecznie realizowane w mniejszej obsadzie etatowej. Zbyt mała obsada etatowa CPR może być bezpośrednią przyczyną wydłużenia czasu odebrania połączenia i w konsekwencji zmniejszenia dostępności numerów alarmowych dla społeczeństwa. Nie bez znaczenia jest także to, że w marcu 2013 r. weszły w życie przepisy ustawy z dnia 16 listopada 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo telekomunikacyjne oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1445), w których przewidziano, że Centra Powiadamiania Ratunkowego obok numeru 112 obligatoryjnie obsługiwać będą zgłoszenia alarmowe kierowane do numerów 997, 998 i 999, co samo w sobie generować będzie znacznie większe obciążenie stanowisk operatorów numerów alarmowych.

Według informacji Komendanta Głównego Policji i Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, w sytuacji obecnego rozlokowania dyspozytorów Policji i Państwowej Straży Pożarnej w większości powiatów, obsługę zgłoszeń alarmowych zapewnia jedno stanowisko dyspozytorskie, co powoduje, iż nie jest możliwe ograniczenie wydatków związanych z przejściem ruchu alarmowego do numeru alarmowego 112 od 1 stycznia 2014 r. przez centra powiadamiania ratunkowego. Ponadto niemożność redukcji etatów dyspozytorów Policji i PSP wynika również z faktu, iż obsługa zgłoszeń kierowanych do numeru alarmowego 112 nie jest jedynym zadaniem dyspozytorów. Należy zwrócić uwagę, że do podstawowych zadań dyspozytora należą m.in.:

- obsługa zgłoszeń alarmowych kierowanych na numery alarmowe 997 i 998,
- dysponowanie odpowiednich zasobów ratowniczych własnej służby na miejscu zdarzenia znajdujących się na obszarze działania dyspozytora,
- koordynowanie akcji ratowniczej w zakresie właściwości dyspozytora,
- utrzymywanie kontaktu przy pomocy łączności radiowej z kierującym akcją na miejscu zdarzenia i podejmowanie czynności ułatwiających prowadzenie akcji ratowniczej,
- przekazywanie informacji o konieczności użycia zasobów spoza obszaru działania dyspozytora służby, jeśli posiadane zasoby są niewystarczające,
- powiadamianie innych podmiotów ratowniczych właściwych dla określonego zdarzenia.

Jednocześnie należy zaznaczyć, że obsługa numerów alarmowych w formule Centrów Powiadamiania Ratunkowego obsługujących cały kraj, w tym przyjęte reguły niezawodności i wzajemnej zastępowalności, wymagają zatrudnienia dodatkowego personelu technicznego i administracyjnego wyszczególnionego powyżej, gdyż realizacja nowych zadań w ramach dotychczasowej obsady personalnej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji oraz urzędów wojewódzkich nie jest możliwa. Między innymi w Ministerstwie Administracji i Cyfryzacji planuje się utworzyć centrum techniczne. Jego zadaniem będzie utrzymanie aplikacji teleinformatycznej oraz jej rozwój, czego konsekwencją jest wpisanie w OSR informacji, że źródłem finansowania 24 etatów niezbędnych do obsługi technicznej i administracyjnej systemu będzie budżet państwa w części 17 – Administracja publiczna.

Kolejną grupę wydatków stanowią wydatki związane z utrzymaniem technicznym systemu, które określono na poziomie 235 772 462 zł. Koszty te obejmują przede wszystkim zapewnienie utrzymania narzędzi informatycznych i telekomunikacyjnych wykorzystywanych w Systemie Powiadamiania Ratunkowego, które muszą działać niezawodnie w trybie 24/7 w związku z tym, że służą systemowi krytycznemu z punktu widzenia bezpieczeństwa obywateli. Bieżące i natychmiastowe reagowanie na awarie systemu będzie zadaniem centrum technicznego SPR. Koszty techniczne SPR obejmują w szczególności: narzędzia administrowania systemem, w tym przystosowanie do utrzymania centralnego węzła systemu, zakup wyposażenia technicznego dla administratorów, zapewnienie możliwości sprawnego usuwania awarii i wymiany uszkodzonych elementów systemu, niezbędne modyfikacje systemu, uruchomienie zintegrowanego systemu komunikacji pomiędzy CPR a służbami, zawarcie niezbędnych umów serwisowych, utrzymanie serwerowni, serwis konsol i stanowisk komputerowych. W związku z koniecznością zwiększenia dostępności numeru alarmowego 112 dla obywateli należy zapewnić odpowiednie połączenia centrów powiadamiania ratunkowego z publiczną siecią komunikacyjną. W ramach kosztów technicznych, środki wskazane w OSR zostaną wydatkowane także na utrzymanie techniczne infrastruktury Centralnego Punktu Systemu Powiadamiania Ratunkowego (CP SPR), którego budowa wynika z art. 78 ustawy – Prawo telekomunikacyjne. CP SPR jest złożoną architektonicznie strukturą odpowiadającą za autoryzowany

dostęp do Platformy Lokalizacyjno-Informacyjnej Centralnej Bazy Danych (PLI-CBD), dlatego wymaga bieżącej konserwacji, aktualizacji oprogramowania, sygnatur antywirusowych, FireWall oraz IPS (*Intrusion Prevention System*). Dodatkowo w celu uzyskania dostępu do PLI-CBD, Modułu Mapowego (UMM) oraz sieci Internet wymagane jest sfinansowanie dzierżawy łączy telekomunikacyjnych łączących poszczególne komponenty SPR.

W związku z planowanym zwiększeniem liczby stanowisk operatorów numerów alarmowych wzrosną koszty związane z bieżącym utrzymaniem obiektów CPR oraz niezbędnymi inwestycjami wynikającymi z konieczności przeprowadzania drobnych remontów, wymiany intensywnie używanej infrastruktury i wyniosą 86 089 420 zł. Wskazana kwota jest wartością maksymalną kosztów, które w dużej mierze będą uzależnione od liczby zatrudnionych w CPR osób.

Prócz wyżej wymienionych wydatków, w ustawie zostały również uwzględnione środki na pozostałe czynności, takie jak propagowanie wśród społeczeństwa wiedzy o istnieniu i zastosowaniu numerów alarmowych oraz promocję numeru alarmowego 112. Na te czynności w okresie 10 lat zaplanowano 1 100 000 zł (podział na poszczególne lata przedstawia tabela nr 1, poz. 6).

Koszty związane ze szkoleniem operatorów numerów alarmowych, w tym ich recertyfikacją, zostały określone na poziomie 5 855 807 zł na okres kolejnych 10 lat (przedmiotowy podział przedstawia tabela nr 1, poz. 5). Kwota ta została uwzględniona w planowanej ustawie po stronie Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji w części 17 – Administracja publiczna. Powyższa kwota zawiera następujące składniki kosztotwórcze: koszty zatrudnienia lub wynajęcia wykładowców, ekspertów, koszty utrzymania teleinformatycznego środowiska szkoleniowego oraz koszty eksploatacyjne obiektu wykorzystywanego do prowadzenia szkolenia, a także koszty eksploatacyjne bazy noclegowej oraz zakwaterowania i wyżywienia szkolonych osób. Ze względu na dużą liczbę przewidzianych do przeszkolenia operatorów numerów alarmowych, w tym w związku z doskonaleniem zawodowym związanym z ich ponownym szkoleniem i egzaminowaniem, jak również spodziewany wskaźnik rotacji pracowników (na poziomie minimum 20% rocznie), niezbędne jest zapewnienie odpowiednich środków na realizację specjalistycznych szkoleń. W przedstawionej kwocie zawierają się koszty szkoleń zarówno operatorów numerów alarmowych

uzyskujących uprawnienia po raz pierwszy, jak również przechodzących recertyfikację.

Środki w wysokości 155 329 439 zł zostaną przeznaczone na finansowanie funkcjonowania SWD PRM, w tym na obsługę techniczną systemu, których podział na poszczególne części budżetowe: 17 – Administracja publiczna oraz 85 – Wojewodowie, w rozbiciu na kolejne 10 lat począwszy od 2014 r., szczegółowo przedstawia tabela nr 3. System ma być utworzony do końca 2014 r. i sfinansowany ze środków unijnych. Administrowanie SWD PRM przez MAiC wynika z zapisów projektu. SWD PRM, jako system centralny, wymaga utrzymania na poziomie centralnym. Konieczność zapewnienia niezawodności systemu wymaga także utworzenia struktur technicznych na poziomie województw.

Środowisko szkoleniowe przeznaczone do szkolenia dyspozytorów medycznych nie wygeneruje dodatkowych kosztów finansowych dla budżetu państwa. Za przeprowadzanie szkoleń, w ramach swoich budżetów, odpowiadać będą dysponenti zespołów ratownictwa medycznego. Podobnie zakłada się, że realizacja obowiązku wynikającego z art. 24b ust. 2 dodawanego do ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym, nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla dysponentów zespołów ratownictwa medycznego.

Dodatkowych kosztów po wejściu w życie ustawy nie będzie generowała zmiana liczby całodobowych stanowisk dyspozytorów medycznych. Liczba lekarzy koordynatorów pozostanie niezmienną, w związku z czym nie będą generowane żadne dodatkowe koszty z tym związane.

Pomimo planowanej redukcji liczby stanowisk dyspozytorów nie przewiduje się, aby miało to wpływ na obniżenie stawki ryczałtu dobowego na funkcjonowanie zespołu ratownictwa medycznego. Obecnie zgodnie z art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 737), w przypadku gdy dysponent jednostki zatrudnia dyspozytora medycznego albo zawiera z nim umowę cywilnoprawną, koszt medycznych czynności ratunkowych wykonywanych przez zespół ratownictwa medycznego uwzględnia koszty związane z funkcjonowaniem tego dyspozytora medycznego. Tak więc wszelkie koszty związane z realizacją zadań dyspozytorów medycznych (poza wynikającymi z projektu ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego, tj. administrowanie SWD PRM) będą się mieścić w zryczałtowanej stawce na

tw. dobokaretkę. Mimo szerokiego wachlarza funkcjonalności, jaki zakłada nowy system powiadamiania ratunkowego, nie należy się spodziewać zmniejszenia kosztów na jego obsługę po stronie systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne – nawet jeśli dojdzie do zmniejszenia wydatków osobowych wynikających z redukcji liczby dyspozytorów medycznych, bowiem zadania, liczba interwencji zgłoszeń do obsługi i dysponowania zespołów ratownictwa medycznego praktycznie nie zmieni się po stronie dysponentów i wynosi w skali kraju ok. 3 mln rocznie, co pociąga za sobą również konieczność sporządzania wielokierunkowej sprawozdawczości i zbiorczych raportów. Nie zmniejsza się także obsługiwana w kraju liczba 1450 zespołów ratownictwa medycznego. Natomiast z tytułu intensywnej eksploatacji taboru, sprzętu medycznego, elektronicznego i radiowego konieczna będzie ciągła jego konserwacja i wymiana w celu zapewnienia ciągłości i gotowości do udzielania medycznych czynności ratunkowych, tym bardziej że nowa unijna projekcja finansowa na lata 2014–2020 nie przewiduje dofinansowania inwestycyjnego związanego z realizacją zadań zespołów ratownictwa medycznego. Odnosząc się do zagadnień związanych z kosztami Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji (SWD Policji) oraz Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej (SWD PSP) ponoszonymi obecnie i środkami planowanymi w przyszłych latach, w związku z dostosowaniem ww. systemów do funkcjonowania w ramach wymagań wynikających z projektowanej ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego:

- w zakresie Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji

Jednorazowo planuje się koszty przeprowadzenia prac koniecznych do wykonania w zakresie dostosowania SWD Policji do modyfikacji interfejsu wymiany danych, w celu zapewnienia przekazywania danych pomiędzy systemem teleinformatycznym wykorzystywanym w CPR a SWD Policji, czyli w celu spowodowania interoperacyjności systemów określonej w zapisach projektu ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego. Na uwagę zasługuje fakt, iż umożliwienie automatycznego przekazywania informacji pomiędzy ww. systemami znacznie skróci czas obsługi zgłoszenia alarmowego.

- w zakresie Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej

Obecnie SWD PSP jest wykorzystywany tylko na potrzeby obsługi działań operacyjnych realizowanych przez PSP. System SWD obejmuje swym zasięgiem

352 lokalizacje (335 komend powiatowych i miejskich, 16 komend wojewódzkich i Komenda Główna).

System SWD funkcjonuje obecnie w reżimie dostępności mierzonym 24-godzinnym czasem usunięcia awarii. Ten czas jest wystarczający na bieżące potrzeby PSP. W przypadku niedostępności systemu przepływ informacji operacyjnych w ramach PSP odbywa się z wykorzystaniem procedur awaryjnych.

Zwiększenie wydatków na utrzymanie SWD PSP ma umożliwić poprawę progu SLA gwarantującego zwiększenie niezawodności funkcjonowania systemu m.in. w zakresie interoperacyjności, zwłaszcza we współpracy z systemem teleinformatycznym wykorzystywanym w CPR. Ponadto SWD będzie musiał za pomocą specjalnych interfejsów wymieniać dane z systemem teleinformatycznym CPR (za jego pośrednictwem także z Systemami Wspomagania Dowodzenia Policji i Państwowego Ratownictwa Medycznego) oraz komunikować się z Centralnym Punktem Systemu Powiadamiania Ratunkowego i Uniwersalnym Modułem Mapowym.

Podniesienie poziomu dostępności systemu SWD, wynikające z konieczności jego funkcjonowania w ramach Systemu Powiadamiania Ratunkowego, konieczność utrzymywania nowych funkcjonalności oraz koszt sukcesywnej wymiany sprzętu dedykowanego do jego obsługi implikuje dodatkowe koszty utrzymania systemu SWD PSP, których wartość szacowana jest na 3 mln zł rocznie.

Dodatkowych kosztów po wejściu w życie ustawy nie będzie generował fakt zapewnienia CPR oraz SWD służb nieodpłatnego dostępu do danych przestrzennych, udostępnianych za pośrednictwem systemu znajdującego się we właściwości Głównego Geodety Kraju.

Przepis przejściowy pozwalający na przekazywanie zgłoszenia alarmowego z centrów powiadamiania ratunkowego do służb w drodze połączenia telefonicznego nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla sektora finansów publicznych.

Umieszczanie Centrów Powiadamiania Ratunkowego w obiektach stanowiących własność Skarbu Państwa nie pociągnie za sobą dodatkowych skutków dla budżetu państwa. Koszty organizacji Centrów Powiadamiania Ratunkowego w tych obiektach zostały pokryte ze środków przewidzianych na organizację centrów z rezerwy celowej budżetu państwa na budowę i funkcjonowanie systemu

powiadamiania ratunkowego na obszarze kraju. Jednocześnie, uwzględniając potrzeby systemu powiadamiania ratunkowego w zakresie jego sprawnego działania, wojewoda może podjąć decyzję o zlokalizowaniu centrum w więcej niż w jednej siedzibie, tworząc w ten sposób oddziały centrum. W przypadku podjęcia decyzji o utworzeniu oddziału CPR, źródłem finansowania wydatków będzie budżet wojewody bez możliwości przyznania dodatkowych środków na ten cel (wojewoda organizuje oddział w ramach przyznanych środków, bez możliwości zwiększenia wydatków majątkowych w tym zakresie).

Działania Centrów Powiadamiania Ratunkowego w zakresie realizacji zadań systemu będą wspomagane od strony teleinformatycznej przez:

- system informatyczny wykorzystywany do wykonywania zadań przez CPR,
- Ogólnopolską Sieć Teleinformatyczną na potrzeby obsługi numeru alarmowego 112 (OST112),
- Systemy Wspomagania Dowodzenia (SWD) poszczególnych służb ratunkowych,
- Centralny Punkt Systemu Powiadamiania Ratunkowego (CP SCPR),
- Uniwersalny Moduł Mapowy (UMM),
- Platformę Lokalizacyjno-Informacyjną Centralnej Bazy Danych (PLI CBD),
- urządzenia końcowe użytkowników systemu (stanowiska dostępne, konsole zintegrowanej łączności i inne).

System informatyczny wykorzystywany do wykonywania zadań w CPR będzie wdrażany do końca 2014 r. Koszty jego wdrażania są zawarte w projekcie budżetu SIPR, który jest współfinansowany przez Unię Europejską ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, w ramach 7 osi priorytetowej Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. Wartość dofinansowania przyznanego na realizację projektu do końca 2014 r. wynosi 190 000 000 zł, w tym 161 500 000 zł ze środków budżetu europejskiego (85%) oraz 28 500 000 zł ze środków budżetu państwa (15%).

W zakresie wydatków związanych z organizacją systemu powiadamiania ratunkowego organem, o którym mowa w art. 50 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 885 z późn. zm.), jest minister właściwy do spraw administracji publicznej. Jest on odpowiedzialny za bieżące monitorowanie, przynajmniej cztery razy w roku, według stanów na koniec

każdego kwartału, wykorzystanych rocznych limitów wydatków i wdrożenie mechanizmów korygujących. Organem odpowiedzialnym za wdrożenie, w drodze rozporządzenia, mechanizmów korygujących jest minister właściwy do spraw administracji publicznej, natomiast wojewodowie w zakresie swojej właściwości realizują ww. mechanizmy. Duża częstotliwość monitorowania pozwoli na rozpoczęcie prac nad projektem rozporządzenia na tyle wcześniej, żeby mechanizm korygujący mógł być wdrożony w odpowiednim momencie – umożliwiając skuteczne ograniczenie wydatków.

W przypadku przekroczenia bądź zagrożenia przekroczenia rocznego limitu wydatków lub w przypadku zrealizowania wydatków w okresie od początku roku do końca okresu objętego ostatnim monitoringiem wydatków w wysokości przynajmniej o 10% wyższej niż część limitu rocznego przypadającego proporcjonalnie na ten okres, minister właściwy do spraw administracji publicznej, mając na względzie zapewnienie funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego, będzie decydował o uruchomieniu przynajmniej jednego z poniższych mechanizmów korygujących:

- 1) ograniczenie lub wstrzymanie wydatków na upowszechnianie wiedzy o numerach alarmowych;
- 2) ograniczenie wydatków związanych z utrzymaniem obiektów centrów;
- 3) ograniczenie wydatków związanych z utrzymaniem systemu teleinformatycznego, w szczególności ograniczenie wydatków na rozwój nowych usług tego systemu.

Szacowana kwota wydatków, jaka będzie możliwa do ograniczenia po wprowadzeniu wyżej wymienionych mechanizmów, będzie wynosić 47 987 914 zł, i przedstawia się następująco:

w złotych

lata	Szacunkowe oszczędności		
	utrzymanie systemu teleinformatycznego SPR oraz utrzymanie obiektów centrów	promocja nr 112	na rok
2014	4 053 200	50 000	4 103 200
2015	4 042 768	100 000	4 142 768
2016	3 908 664	50 000	3 958 664
2017	4 006 381	50 000	4 056 381

2018	4 102 534	50 000	4 152 534
2019	8 636 887	50 000	8 686 887
2020	4 507 006	50 000	4 557 006
2021	4 615 174	50 000	4 665 174
2022	4 725 939	50 000	4 775 939
2023	4 839 361	50 000	4 889 361
razem	47 437 914	550 000	47 987 914

Należy mieć na uwadze, że system powiadamiania ratunkowego jest systemem o kluczowym znaczeniu dla bezpieczeństwa obywateli, w tym przede wszystkim ochrony ich życia i zdrowia. Dlatego mechanizmy korygujące nie mogą obejmować krytycznych elementów tego systemu, np. kosztów serwisu infrastruktury teleinformatycznej. Brak odpowiednich nakładów finansowych na konserwację urządzeń lub bieżące naprawy może w konsekwencji doprowadzić do ograniczenia, a w skrajnych przypadkach do wstrzymania obsługi zgłoszeń alarmowych w kraju. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa po stronie ministra właściwego do spraw administracji publicznej i wojewodów wyrażony kwotowo na okres wykonywania ustawy łącznie wynosi 783 982 887 zł. Wielkość środków niezbędnych do funkcjonowania systemu powiadamiania ratunkowego została określona przy wykorzystaniu „Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw, aktualizacja – maj 2013 r.”. Jednocześnie należy zauważyć, że w niektórych przypadkach kosztów jednostkowych niemożliwe było zastosowanie wspomnianych wskaźników i dotyczy to przede wszystkim:

- tabela 1, poz. 4 – koszty techniczne – skala kosztów utrzymania systemu uzależniona jest m.in. od konieczności modernizacji wyeksploatowanej infrastruktury teleinformatycznej,
- tabela 1, poz. 6 – koszty promocji 112,
- tabela 2, poz. 7 – utrzymanie obiektu CPR.

W zakresie wydatków związanych z zapewnieniem współpracy Policji i Państwowej Straży Pożarnej z systemem powiadamiania ratunkowego organem, o którym mowa w art. 50 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach

publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) jest minister właściwy do spraw wewnętrznych. Jest on odpowiedzialny za bieżące monitorowanie wykorzystanych rocznych limitów wydatków i wdrożenie mechanizmów korygujących polegających na:

- 1) ograniczeniu wydatków związanych z funkcjonowaniem Systemu wspomagania dowodzenia Policji oraz Sytemu wspomagania decyzji Państwowej Straży Pożarnej, o których mowa w art. 18 i 19 niniejszej ustawy, w szczególności ograniczeniu wydatków na rozwój nowych usług tych systemów w zakresie dotyczącym współpracy z systemem powiadamiania ratunkowego;
- 2) ograniczeniu wydatków związanych z modernizacją i wdrażaniem nowych usług w sieci teleinformatycznej w zakresie dotyczącym współpracy z systemem powiadamiania ratunkowego.

Mechanizmy korygujące nie mogą obejmować krytycznych elementów dla uruchomienia a następnie zagwarantowania sprawnego funkcjonowania współpracy Policji i Państwowej Straży Pożarnej z systemem powiadamiania ratunkowego. Poza działaniem mechanizmu korygującego znajduje się również ten zakres funkcjonowania systemów teleinformatycznych Policji i Państwowej Straży Pożarnej, który pozostaje poza sferą współpracy z systemem teleinformatycznym. W zakresie OST 112, tj. kosztów łączy operatorskich sieci OST112 oraz kosztów serwisu pogwarancyjnego urządzeń sieci OST112. Brak odpowiednich nakładów finansowych na konserwację urządzeń lub bieżące naprawy, a także na opłaty za łącza pomiędzy węzłami sieci OST 112 może w konsekwencji doprowadzić do ograniczenia, a w skrajnych przypadkach do wstrzymania obsługi zgłoszeń alarmowych w kraju.

lata	Szacunkowe oszczędności	
	koszty związane z utrzymaniem łącz reduntantnych OST 112	na rok
2014	–	0 zł
2015	500 000 zł	500 000 zł
2016	500 000 zł	500 000 zł
2017	500 000 zł	500 000 zł
2018	500 000 zł	500 000 zł
2019	500 000 zł	500 000 zł
2020	500 000 zł	500 000 zł
2021	500 000 zł	500 000 zł
2022	500 000 zł	500 000 zł
2023	500 000 zł	500 000 zł
razem	4 500 000 zł	4 500 000 zł

Ocena skutków regulacji środków zaplanowanych przez resort spraw wewnętrznych została opracowana z uwzględnieniem „Wytycznych dotyczących stosowania jednolitych wskaźników makroekonomicznych będących podstawą oszacowania skutków finansowych projektowanych ustaw, aktualizacja – maj 2013 r.”, w związku z powyższym zwaloryzowane zostały wyłącznie wydatki bieżące w latach 2015–2023 (w 2014 r. skutki wejścia ustawy w życie w cz. 42 wyniosą 0 zł), natomiast wydatki majątkowe zostały przedstawione wg wartości wynikających z zakresu rzeczowego zadań.

Wprowadzane przez projektowaną regulację zadania związane z systemem powiadamiania ratunkowego mają na celu zapewnienie jednolitego sposobu obsługi numerów alarmowych, w tym w związku z wprowadzonym przez nowelizację ustawy – Prawo telekomunikacyjne obowiązkiem przejęcia przez CPR obsługi numerów alarmowych 997, 998, 999. Cel zostanie osiągnięty, gdy wszystkie CPR będą obsługiwały numery alarmowe 112, 997, 998, 999.

Ponadto w celu zapewnienia corocznej efektywnej i skutecznej kontroli osiągnięcia zakładanych celów minister właściwy do spraw administracji publicznej będzie monitorował proces szkolenia operatorów numerów alarmowych, w tym m.in. liczbę kandydatów na operatorów, którzy powinni być przeszkoleni, w stosunku do

liczby operatorów, którzy uzyskali certyfikat, z uwzględnieniem potrzeb centrów powiadamiania ratunkowego w tym zakresie.

Minister właściwy do spraw administracji publicznej, mając na względzie liczbę zgłoszeń alarmowych, które obecnie nie są odbierane, będzie dążył do corocznego zmniejszania wskaźnika niedostępności numerów alarmowych, m.in. poprzez zwiększenie liczby wykwalifikowanych operatorów numeru alarmowego pracujących w profesjonalnie zorganizowanych CPR, poprawę warunków technicznych połączenia centrów z siecią publiczną, pełną zastępowalność centrów oraz edukację społeczeństwa w zakresie korzystania z numerów alarmowych.

Projektowana regulacja nie będzie miała wpływu na budżety jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

W procesie organizacji systemu, do końca 2013 r., utworzone zostaną w Wojewódzkich Centrach Powiadamiania Ratunkowego 844 nowe miejsca pracy (810 operatorów numerów alarmowych, 17 kierowników CPR i 17 zastępców kierowników CPR), które z dniem wejścia w życie projektowanej regulacji staną się Centrami Powiadamiania Ratunkowego. Kolejne nowe miejsca pracy, w liczbie docelowej, której osiągnięcie zakłada się na 1 stycznia 2016 r., będą tworzone równoległe z przejmowaniem przez CPR obsługi numerów alarmowych kolejnych podmiotów. Zakłada się zatem, że docelowo w ww. terminie powstanie w systemie 1491 miejsc pracy (oprócz 844 wymienionych powyżej – 555 dodatkowych operatorów numerów alarmowych, 58 osób z obsługi technicznej – zarówno na poziomie centralnym, jak i wojewódzkim, 17 pracowników administracyjnych oraz 17 psychologów – na 0,25 etatu).

5. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie miało wpływu na przedsiębiorców oraz na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki.

6. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej regulacji nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionów.

Warszawa, dnia 28 października 2013 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.914.2013 / 13 /dl

dot.: RM-10-100-13 z 24.10.2013 r.

Pan
Maciej Berek
Sekretarz Rady Ministrów

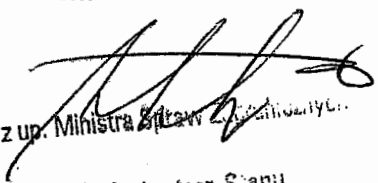
opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego wyrażona na podstawie art. 13 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2007 r. Nr 65, poz. 437 z późn. zm.) przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym *projektem ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego* pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

z up. Ministra Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu
Artur Nowak-Par

Do wiadomości:
Pan Michał Boni
Minister Administracji i Cyfryzacji

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI¹⁾
z dnia

w sprawie obsługi innych numerów przez system powiadamiania ratunkowego

Na podstawie art. 5 ust. 6 ustawy z dnia o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) tryb włączania numerów telefonicznych do systemu powiadamiania ratunkowego i wyłączenia tych numerów z tego systemu;
- 2) termin włączenia numerów telefonicznych, które mogą być obsługiwane w centrum powiadamiania ratunkowego do systemu;
- 3) sposób rozliczania kosztów utrzymania systemu powiadamiania ratunkowego i obsługi danego numeru telefonicznego;
- 4) warunki techniczne obsługi numerów telefonicznych w systemie powiadamiania ratunkowego;
- 5) warunki współpracy oraz wymiany informacji, w tym ich zakres, pomiędzy centrami powiadamiania ratunkowego a podmiotami, których numery mogą być obsługiwane w ramach systemu powiadamiania ratunkowego;
- 6) wzór wniosku o włączenie numeru do systemu powiadamiania ratunkowego oraz wzór wniosku o wyłączenie tego numeru z tego systemu.

§ 2. 1. Numery: 991, 992, 993, 994 i 987 lub numery alarmowe innych podmiotów, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub

¹⁾ Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – administracja publiczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. Nr 248, poz. 1479).

środowiska mogą być obsługiwane w centrum powiadamiania ratunkowego, zwanego dalej „centrum”.

2. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, dokonuje uzgodnień z dostawcami publicznie dostępnych usług telefonicznych, w tym uzgadnia:

- 1) harmonogram kierowania numeru do właściwego terytorialnie centrum;
- 2) harmonogram wyłączania dotychczasowych numerów na które kierowany był ruch alarmowy;
- 3) warunki techniczne wynikające z okresu przejściowego do momentu skierowania wszystkich połączeń do centrum.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 1, dokonuje z administratorem systemu teleinformatycznego uzgodnień dotyczących w szczególności:

- 1) trybu obsługi technicznej numeru;
- 2) warunków technicznych współpracy systemu teleinformatycznego podmiotu z systemem teleinformatycznym centrum;
- 3) zakresu wymiany informacji pomiędzy systemami;
- 4) wielkości wolumenu ruchu telefonicznego kierowanego do centrum;
- 5) warunków niezawodnościowych oraz jakościowych obsługi ruchu telefonicznego;
- 6) warunków finansowania włączenia oraz utrzymania numeru.

4. Po uzgodnieniu, podmiot o którym mowa w ust. 1, składa wniosek do administratora systemu teleinformatycznego o włączenie swojego numeru do systemu powiadamiania ratunkowego, którego wzór określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

5. W przypadku rezygnacji z obsługi swojego numeru w systemie powiadamiania ratunkowego, podmiot, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o jego wyłączenie z tego systemu, wskazując termin tego wyłączenia, zgodnie ze wzorem stanowiącym załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Podmiot, o którym mowa w § 2 ust. 1, pokrywa koszty włączenia numeru do systemu powiadamiania ratunkowego zwanego dalej „systemem”, w tym:

- 1) koszty budowy interfejsu komunikacyjnego, umożliwiającego współpracę własnego systemu teleinformatycznego z systemem teleinformatycznym;

- 2) koszty rozbudowy systemu teleinformatycznego proporcjonalnie do wzrostu ilości zgłoszeń alarmowych kierowanych na numer podmiotu.
2. Podmiot, o którym mowa w § 2 ust. 1, pokrywa koszty utrzymania systemu, proporcjonalnie do wzrostu liczby zgłoszeń alarmowych kierowanych na numer tego podmiotu w stosunku do ogólnej liczby zgłoszeń alarmowych odbieranych przez system, w tym:
 - 1) kosztów zatrudnienia operatorów numerów alarmowych oraz obsługi technicznej;
 - 2) kosztów utrzymania systemu;
 - 3) kosztów połączenia sieci publicznej z centrami.
3. Wysokość należnych środków zostanie określona na podstawie przeprowadzanych analiz wielkości ruchu alarmowego. Analiza będzie dokonywana przez administratora systemu teleinformatycznego w odstępach rocznych.
4. Środki finansowe określone w sposób zryczałtowany zostaną przekazane administratorowi systemu teleinformatycznego w cyklu rocznym w terminie do 31 marca roku następnego po roku w którym realizowana była obsługa danego numeru.

§ 4. 1. Numery podmiotu włączanego do systemu są obsługiwane w dwóch trybach:

- 1) w trybie instytucjonalnym, polegającym na odpowiedniej współpracy systemu teleinformatycznego podmiotu, o którym mowa w § 2 ust. 1, z systemem teleinformatycznym za pośrednictwem interfejsu komunikacyjnego;
 - 2) w trybie indywidualnym, za pośrednictwem udostępnionego systemu teleinformatycznego.
2. W przypadku współpracy w trybie instytucjonalnym, podmiot, o którym mowa w § 2 ust. 1, zapewni:
- 1) podłączenie własnego systemu teleinformatycznego do dwóch węzłów centralnych systemu teleinformatycznego w sposób umożliwiający bezawaryjną wymianę informacji;
 - 2) dostosowanie własnego systemu teleinformatycznego w sposób umożliwiający wymianę informacji między systemami;
 - 3) odbiór informacji przekazywanych przez system teleinformatyczny oraz potwierdzenie odbioru tych informacji i przekazywanie informacji o statusach zgłoszeń;
 - 4) odbiór alarmowego połączenia telefonicznego w przypadku konieczności skierowania takiego połączenia do tego podmiotu.
3. W przypadku współpracy w trybie indywidualnym, podmiot, o którym mowa w § 2 ust. 1, będzie wykorzystywał udostępnione przez administratora systemu narzędzia techniczne, w tym:

- 1) aplikację komputerową umożliwiającą odczyt oraz obsługę zgłoszenia alarmowego;
- 2) łącze teleinformatyczne do wskazanej przez ten podmiot lokalizacji;
- 3) system telefoniczny umożliwiający odbiór oraz obsługę telefonicznych połączeń alarmowych.

4. Podmiot, o którym mowa w § 2 ust. 1, obsługiwany w trybie indywidualnym jest obowiązany do:

- 1) wskazania miejsca uruchomienia systemu teleinformatycznego;
- 2) odpowiedniego przeszkolenia dyspozytorów numeru.

§ 5. 1. Centrum przekazuje podmiotowi, o którym mowa w § 2 ust. 1, uzyskane informacje o zgłoszeniu alarmowym.

2. Warunkiem koniecznym przekazania informacji o zgłoszeniu alarmowym jest posiadanie przez podmiot, o którym mowa w § 2 ust. 1, sprawnie działającego systemu teleinformatycznego, w tym uruchomienie interfejsu komunikacyjnego umożliwiającego wymianę informacji o zgłoszeniu alarmowym między systemem teleinformatycznym centrów a systemem informatycznym tego podmiotu lub wykorzystanie systemu teleinformatycznego centrów.

3. System teleinformatyczny połączony jest z systemami teleinformatycznymi podmiotów, o których mowa w § 2 ust. 1, w sposób zapewniający dysponowanie zasobów ratowniczych.

4. Interfejs komunikacyjny, zapewnia:

- 1) wzajemne przekazanie zgromadzonych danych związanych z realizacją obsługi zgłoszenia alarmowego, w tym nagrań rozmów telefonicznych, danych osoby zgłaszającej zdarzenie alarmowe, opisu zdarzenia alarmowego, określenia miejsca zdarzenia alarmowego, danych teled adresowych oraz innych danych koordynacyjnych;
- 2) wzajemne przekazywanie połączeń telefonicznych związanych z obsługą zgłoszeń alarmowych;
- 3) wzajemne przekazywanie informacji o statusach zgłoszeń alarmowych, w tym co najmniej potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia alarmowego, potwierdzenia przyjęcia lub odrzucenia zgłoszenia alarmowego przez dyspozytora podmiotu, o którym mowa w § 2 ust. 1, a także potwierdzenie zadysponowania zasobów ratowniczych przez dyspozytora tego podmiotu.

5. Podmiot, o którym mowa w § 2 ust. 1, określi słownik zdarzeń alarmowych, który będzie podstawą do klasyfikacji rodzaju zgłoszeń alarmowych.

§ 6. 1. Włączenie numeru do systemu nastąpi nie później niż w okresie 3 miesięcy od momentu odbioru technicznego systemu teleinformatycznego.

2. W celu określenia warunków eksploatacyjnych podmiot, o którym mowa w § 2 ust. 1, zawiera z administratorem systemu stosowne porozumienie, w którym określone są:

- 1) wzajemne obowiązki;
- 2) koszty obsługi oraz warunki rozliczeń finansowych;
- 3) lokalizacja dyspozytorni tego podmiotu;
- 4) okres obsługi numeru.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

WZÓR

.....
(nazwa i adres podmiotu)

Minister Administracji i Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa

**WNIOSEK
O WŁĄCZENIE NUMERU
DO SYSTEMU POWIADAMIANIA RATUNKOWEGO**

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz.....), składam wniosek o włączenie do systemu powiadamiania ratunkowego, posiadanego numeru/nr AUS/.

W związku z powyższym przedstawiam niezbędne informacje, umożliwiające podjęcie współpracy:

1. Liczba dyspozytorni oraz ich lokalizacje – wykaz w załączeniu,
2. Liczba zatrudnionych dyspozytorów -
3. Rodzaj współpracy międzysystemowej – (instytucjonalny/indywidualny), z wykorzystaniem
4. Szacunkowa liczba zgłoszeń w skali roku – (w mln zgłoszeń)
5. Charakterystyka rodzaju zgłoszeń alarmowych – w załączeniu,
6. Charakterystyka posiadanego systemu teleinformatycznego – w załączeniu/brak,
7. Uzgodnienia z dostawcą publicznie dostępnych usług telefonicznych – opis w załączeniu,
8. Oczekiwany termin włączenia numeru -
9. Dane kontaktowe osób odpowiedzialnych za współpracę -

.....
(podpis osoby upoważnionej)

WZÓR

.....
(nazwa i adres podmiotu)

Minister Administracji i Cyfryzacji
ul. Królewska 27
00-060 Warszawa

**WNIOSEK
O WYŁĄCZENIE OBSŁUGI NUMERU
Z SYSTEMU POWIADAMIANIA RATUNKOWEGO**

Na podstawie art. 5 ust. 4 ustawy z dnia o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...), składam wniosek o wyłączenie obsługi numeru /nr AUS/ z systemu powiadamiania ratunkowego z dniem.....

Uzasadnienie

.....
(podpis osoby upoważnionej)

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie w sprawie obsługi innych numerów przez system powiadamiania ratunkowego wykonuje upoważnienie zawarte w art. 5 ust. 6 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Celem przedmiotowego rozporządzenia jest uregulowanie kwestii związanych z fakultatywnym włączeniem do systemu powiadamiania ratunkowego, zwanego dalej „systemem”, dodatkowych numerów oraz ich obsługą.

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z potrzeby określenia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej:

- 1) trybu włączania numerów telefonicznych do systemu i wyłączenia tych numerów z systemu,
 - 2) terminu włączenia numerów telefonicznych, które mogą być obsługiwane w centrum do systemu,
 - 3) sposobu rozliczania kosztów utrzymania systemu i obsługi danego numeru telefonicznego,
 - 4) warunków technicznych obsługi numerów telefonicznych,
 - 5) warunków współpracy oraz wymiany informacji, w tym ich zakresu, pomiędzy centrami a podmiotami których numery mogą być obsługiwane w centrum, zwanymi dalej „podmiotami”,
 - 6) wzoru wniosku o włączenie numeru do systemu, a także wniosku o wyłączenie z obsługi danego numeru w ramach systemu
- na potrzeby realizacji przepisów ustawy, w zakresie zapewnienia jednolitego sposobu obsługi numerów w ramach systemu.

Zgodnie z delegacją do wydania projektowanego rozporządzenia uregulowania w powyższym zakresie określone zostały jednorodne warunki współpracy podmiotów dysponujących numerami: 991, 992, 993, 994 i 987 lub innymi podmiotami, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska dysponującymi numerami alarmowymi, które mogą być obsługiwane w centrum a administratorem systemu, z uwzględnieniem standaryzacji technicznej obsługi pozostałych numerów oraz określenia warunków technicznych jakie powinny spełniać systemy teleinformatyczne podmiotów włączających swoje numery do systemu.

Projektowane rozporządzenie zawiera następujące uregulowania:

- 1) w § 1 określony został zakres regulacji przedmiotowego rozporządzenia wynikający z delegacji ustawowej do jego wydania zawartej w art. 5 ust. 6 ustawy,
- 2) w § 2 określone zostały wymagania dla systemu teleinformatycznego jakie powinny zostać zapewnione przez podmiot wnioskujący o włączenie własnego numeru do systemu:
 - a) W ust. 2 wskazano na konieczność dokonania przez podmiot uzgodnień z dostawcami publicznie dostępnych usług telefonicznych w zakresie harmonogramu kierowania numeru do właściwego terytorialnie centrum, harmonogramu wyłączenia dotychczasowych numerów, na które kierowany był ruch alarmowy oraz warunków technicznych wynikających z okresu przejściowego do momentu skierowania wszystkich połączeń do centrum. Powyższe uzgodnienia poprzedzają złożenie stosownego wniosku do administratora systemu.
 - b) W ust. 3 wskazano na konieczność dokonania przez podmiot uzgodnień z administratorem systemu w zakresie trybu obsługi technicznej numeru, warunków technicznych współpracy systemu teleinformatycznego podmiotu z systemem teleinformatycznym centrum, zakresu wymiany informacji pomiędzy systemami, wielkości wolumenu ruchu telefonicznego kierowanego do centrum, warunków niezawodnościowych oraz jakościowych obsługi ruchu telefonicznego oraz warunków finansowania włączenia oraz utrzymania numeru.
 - c) W ust. 4 i 5 wskazano konieczność złożenia stosownego wniosku o włączenie numeru do systemu lub rezygnację z obsługi danego numeru w ramach systemu, którego wzór stanowi odpowiednio załącznik nr 1 i nr 2 do rozporządzenia. Wnioski te określają zakres informacji jaki jest niezbędny administratorowi systemu do podjęcia decyzji o włączeniu lub wyłączeniu obsługi numeru podmiotu,
- 3) w § 3 uregulowany został sposób naliczania kosztów obsługi danego numeru oraz sposób rozliczeń finansowych między administratorem systemu, a podmiotem.
 - a) W ust. 1 wskazany został zakres kosztów inwestycyjnych wynikających z jednorazowej rozbudowy eksploatowanych systemów teleinformatycznych przez podmioty, mającej na celu ich dostosowanie techniczne, a także zakres kosztów dostosowania systemu.
 - b) W ust. 2–4 określono, sposób obliczania wysokości opłat eksploatacyjnych, terminy wzajemnych rozliczeń oraz przeprowadzania analiz ruchu alarmowego stanowiących podstawę do określenia wielkości kosztów obsługi,

- 4) w § 4 określono tryby obsługi numerów. Dopuszcza się dwie formy współpracy z systemem, tj. w trybie instytucjonalnym polegającym na współpracy międzysystemowej za pośrednictwem odpowiedniego interfejsu komunikacyjnego łączącego centralne węzły systemów teleinformatycznych lub w trybie indywidualnym polegającym na bezpośrednim wykorzystaniu systemu przez podmiot. Dobór odpowiedniego trybu uzależniony jest od rachunku ekonomicznego, wolumetrii przejmowanego ruchu alarmowego oraz potencjału technicznego podmiotu. Przepis ten określa również wymogi, jakie spełniać muszą podmioty dla poszczególnych trybów współpracy,
- 5) w § 5 sprecyzowano warunki współpracy pomiędzy administratorem systemu a podmiotem, w zakresie przekazywania informacji o zgłoszeniu alarmowym. Warunkiem koniecznym podjęcia obsługi numeru jest posiadanie odpowiedniego systemu teleinformatycznego umożliwiającego przyjęcie zgłoszenia w formie elektronicznej oraz w formie rozmowy telefonicznej. Ponadto niezbędne jest dostosowanie posiadanego przez podmiot systemu teleinformatycznego do możliwości odbioru sformalizowanych komunikatów. W tym celu podmiot obowiązany jest do przystosowania systemu, w tym interfejsu komunikacyjnego umożliwiającego wymianę informacji o zgłoszeniu alarmowym, a także jego utrzymania w ustalonych reżimach niezawodnościowych. Wymagane jest także z jego strony ustalenie skończonego katalogu opisów zdarzeń alarmowych, będących podstawą do wzajemnej wymiany informacji między systemami. Interfejsy komunikacyjne muszą umożliwiać wzajemną wymianę zgromadzonych danych związanych z realizacją obsługi zgłoszenia alarmowego, w tym nagrań rozmów telefonicznych, danych osoby zgłaszającej zdarzenie alarmowe, opisu zdarzenia alarmowego, określenia miejsca zdarzenia alarmowego, danych teled adresowych oraz innych danych koordynacyjnych, połączeń telefonicznych związanych z obsługą zgłoszeń alarmowych. Muszą także przekazywać między sobą wzajemne informacje o statusach zgłoszeń alarmowych, w tym co najmniej potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia alarmowego, potwierdzenia przyjęcia lub odrzucenia zgłoszenia alarmowego przez dyspozytora podmiotu, a także potwierdzenia zadysponowania zasobów ratowniczych przez dyspozytora podmiotu,
- 6) w § 6 ust. 1 został określony trzymiesięczny okres włączenia numeru podmiotu do systemu. Wskazany okres biegnie od momentu dostosowania technicznego systemu teleinformatycznego, którego długość ściśle jest uzależniona od wielkości wolumenu ruchu alarmowego włączanego do systemu. W ust. 2 wskazano na konieczność zawarcia porozumienia między administratorem systemu a podmiotem, które będzie szczegółowo

określało wzajemne obowiązki, koszty obsługi, warunki rozliczeń finansowych oraz lokalizacji dyspozytorni podmiotu i okres obsługi numeru,

- 7) w § 7 określono termin wejścia projektowanego rozporządzenia w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Podmiotami, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie są: administrator systemu, wojewodowie i podmioty włączające swoje numery do systemu. W kraju funkcjonuje kilkanaście numerów Abonenckich Usług Specjalnych, które są obecnie wykorzystywane przez podmioty administracji publicznej, struktury samorządowe, spółki Skarbu Państwa, a także organizacje pozarządowe. W każdym z tych przypadków obsługa numerów niesie za sobą odpowiednie koszty dla tych podmiotów. Podjęcie fakultatywnej decyzji podmiotu o przekazaniu obsługi własnego numeru przez ogólnopolski, jednorodny system powiadamiania ratunkowego nie powinien powodować wzrostu kosztów jego obsługi. Poprzez zastosowanie zunifikowanych rozwiązań technicznych włączenie numeru wpłynie na poprawę dostępności tego numeru dla obywateli, zwiększy niezawodność i komfort obsługi, a także możliwa będzie redukcja kosztów jego utrzymania. Regulacja będzie bezpośrednio oddziaływała na obywateli w kraju oraz obywateli innych krajów przebywających na terytorium Polski. Obsługa numeru w ramach systemu zdecydowanie poprawi dostępność usługi dla obywateli, umożliwi wprowadzenie mechanizmów wspierających obsługę osób niepełnosprawnych oraz trybu obsługi wielojęzycznej. Operatorzy numerów alarmowych posiadając w sposób naturalny większy zasób wiedzy na temat występujących zdarzeń kryzysowych, będą w stanie w sposób bardziej wszechstronny obsłużyć zgłoszenie alarmowe kierowane przez obywateli. Dlatego też wskazane jest stopniowe włączanie lokalnych numerów oraz ich unifikacja w ramach jednego zharmonizowanego systemu powiadamiania ratunkowego.

2. Konsultacje społeczne

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji, na stronie Rządowego Centrum Legislacji oraz na portalu internetowym mamzdanie.org.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia otrzymają następujące podmioty:

- Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,

- Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Mazurska Służba Ratownicza,
- Mazurskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Służb Ratowniczych,
- Krajowy Związek Zawodowy Pracowników Ratownictwa Medycznego,
- Polskie Towarzystwo Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof,
- Związek Pracodawców Ratownictwa Medycznego i Transportu Sanitarnego Niepublicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozporządzenie nie będzie powodowało wzrostu kosztów systemu, przez co nie wpłynie negatywnie na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego. Ponadto, ze względu na konieczność obsługi przez system zgłoszeń alarmowych niezwiązanych z ratowaniem życia, regulacja spowoduje obniżenie ogólnych kosztów eksploatacji systemu wynikające z unifikacji oraz optymalizacji obecnie stosowanych w kraju rozwiązań technicznych.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na rynek pracy. Wprowadzenie zunifikowanego modelu obsługi zgłoszeń alarmowych spowoduje konieczność utrzymania odpowiedniego poziomu zatrudnienia w centrach powiadamiania ratunkowego i umożliwi optymalizację zatrudnienia u podmiotów włączających swoje numery do systemu.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja bezpośrednio wpłynie na poprawę funkcjonowania przedsiębiorstw posiadających własne numery AUS. Profesjonalizacja obsługi zgłoszeń alarmowych wpłynie pozytywnie na jakość świadczonych usług przez te podmioty.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na ujednoczenie obsługi zgłoszeń alarmowych na terenie całego kraju co pośrednio ma wpływ na rozwój regionalny i związany z tym proces wyrównywania szans rozwoju. Ponadto poprzez zastosowanie odpowiednich

mechanizmów technicznych w systemie, umożliwiona jest obsługa sytuacji kryzysowych w takim samym stopniu dostępności, bez względu na ogólny stan rozwoju regionu co będzie miało pozytywny wpływ na ujednorodnienie poziomu ogólnego bezpieczeństwa na terenie całego kraju.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organizację centrum powiadamiania ratunkowego oraz kryteria tworzenia oddziałów centrum, o których mowa w art. 6 ust. 3 ustawy;
- 2) sposób funkcjonowania oraz realizacji zadań przez centra powiadamiania ratunkowego;
- 3) jednolite ogólne procedury obsługi zgłoszeń alarmowych, w tym sposób opracowywania i aktualizacji szczegółowych procedur;
- 4) jednolite ogólne procedury obsługi zgłoszeń alarmowych w przypadku, o którym mowa w art. 8 ust. 2 ustawy, w tym sposób opracowywania i aktualizacji szczegółowych procedur;
- 5) maksymalną liczbę operatorów numerów alarmowych i sposób jej podziału na poszczególne centra powiadamiania ratunkowego.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) podmiotach ratowniczych – należy przez to rozumieć Policję, Państwową Straż Pożarną, dysponentów zespołów ratownictwa medycznego oraz inne podmioty, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska, które są przygotowane do niezwłocznego reagowania i realizowania zadań w czasie wystąpienia nagłego zagrożenia dla życia i zdrowia albo mienia lub środowiska;

¹⁾ Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – administracja publiczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. Nr 248, poz. 1479).

- 2) służbach – należy przez to rozumieć służby powołane do realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska, inne niż podmioty ratownicze;
- 3) sytuacji awaryjnej – należy przez to rozumieć zakłócenie realizacji zadań centrum powiadamiania ratunkowego utrudniające lub uniemożliwiające obsługę zgłoszenia alarmowego.

§ 3. 1. Centrum powiadamiania ratunkowego, z wyłączeniem centrum utworzonego na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”, tworzy wojewoda.

2. Centrum powiadamiania ratunkowego utworzone na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy organizuje i prowadzi starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu bądź kierujący służbą, inspekcją lub strażą wchodzącą w skład zespolonej administracji wojewódzkiej, na zasadach określonych w porozumieniu z wojewodą.

3. Informację o utworzeniu centrum powiadamiania ratunkowego, w tym centrum powiadamiania ratunkowego utworzonego na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy, wojewoda przekazuje ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej.

§ 4. Centra powiadamiania ratunkowego funkcjonują w trybie całodobowego przyjmowania zgłoszeń alarmowych.

§ 5. 1. W skład centrum powiadamiania ratunkowego, zwanego dalej „centrum”, wchodzi stanowiska:

- 1) kierownika centrum;
- 2) zastępcy kierownika centrum;
- 3) operatorów numerów alarmowych;
- 4) obsługi administracyjnej i technicznej.

2. Kierownika centrum oraz zastępcę kierownika centrum wyznacza wojewoda spośród osób posiadających co najmniej 2 letnie doświadczenie zawodowe w zakresie powiadamiania ratunkowego lub zarządzania kryzysowego.

3. Kierownik centrum organizuje pracę centrum, w szczególności opracowuje:

- 1) plan postępowania na wypadek wystąpienia sytuacji awaryjnych;
- 2) zasady prowadzenia i archiwizacji dokumentacji;

- 3) zasady i zakres przekazywania informacji niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania centrum;
- 4) zasady organizacji pracy operatorów numerów alarmowych oraz obsługi administracyjnej i technicznej;
- 5) plan zwiększania obsad osobowych centrum w sytuacjach nadzwyczajnych;
- 6) regulamin wewnętrzny centrum;
- 7) wykaz podmiotów ratowniczych i służb oraz innych podmiotów, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska funkcjonujących na terenie działania centrum, wraz z ich danymi kontaktowymi oraz aktualizację tego wykazu;
- 8) opis struktury systemu powiadamiania ratunkowego na terenie działania centrum wraz ze schematem przepływu informacji.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 3 pkt 7, i jego aktualizacje, są przekazywane administratorowi systemu teleinformatycznego wykorzystywanego do realizacji zadań centrów, celem jego zamieszczenia w systemie.

5. Zastępca kierownika centrum zastępuje kierownika centrum podczas jego nieobecności.

§ 6. 1. Na potrzeby centrum zapewnia się w szczególności:

1) pomieszczenia spełniające wymagania w zakresie bezpiecznych i higienicznych warunków pracy:

- a) do obsługi zgłoszeń alarmowych,
- b) zaplecza technicznego wyposażone w szczególności w urządzenia zasilania awaryjnego dla urządzeń teleinformatycznych i innych urządzeń elektrycznych,
- c) socjalne,
- d) higieniczno-sanitarne;

2) urządzenia techniczne i środki łączności oraz systemy teleinformatyczne zapewniające realizację zadań systemu powiadamiania ratunkowego w sposób efektywny, z zachowaniem ciągłości jego działania i wymiany informacji oraz możliwości pracy, szczególnie w przypadku braku zasilania zewnętrznego lub uszkodzenia systemów teleinformatycznych.

2. Pomieszczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a i b, obejmuje się kontrolą dostępu.

§ 7. 1. Wojewoda, mając na uwadze zapewnienie sprawności działania systemu może utworzyć oddział centrum.

2. Wojewoda określa lokalizację oddziału centrum.

3. Oddział centrum nie posiada oddzielnej struktury i jest powiązany funkcjonalnie i organizacyjnie z centrum.

4. Przepisy § 6 stosuje się odpowiednio do oddziałów centrum.

§ 8. 1. Przyjmowanie zgłoszeń alarmowych przychodzących na numery obsługiwane w ramach systemu powiadamiania ratunkowego odbywa się według następującej jednolitej procedury ogólnej:

- 1) odbiór zgłoszenia alarmowego od osoby zgłaszającej;
- 2) poinformowanie osoby zgłaszającej o miejscu odbioru zgłoszenia alarmowego w centrum powiadamiania ratunkowego;
- 3) uzyskanie od osoby zgłaszającej informacji o:
 - a) rodzaju zdarzenia lub zagrożenia,
 - b) miejscu zdarzenia; w przypadku wątpliwości związanych z ustaleniem dokładnego miejsca zdarzenia należy poprosić osobę zgłaszającą o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących miejsca zdarzenia, umożliwiających szybkie dotarcie właściwych podmiotów ratowniczych lub służb,
 - c) liczbie osób poszkodowanych lub będących w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego,
 - d) danych osoby zgłaszającej obejmujących imię, nazwisko oraz numer telefonu, jeśli je podała, na wypadek konieczności uzyskania dodatkowych informacji o zdarzeniu;
- 4) potwierdzenie osobie zgłaszającej przyjęcia zgłoszenia alarmowego;
- 5) przekazanie zgłoszenia alarmowego dyspozytorowi właściwemu do zorganizowania działań;
- 6) poinformowanie osoby zgłaszającej o przekazaniu zgłoszenia alarmowego do odpowiedniego podmiotu ratowniczego lub służby zgodnie z kwalifikacją rodzaju zdarzenia lub zagrożenia;
- 7) odbiór potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia alarmowego przez dyspozytora właściwego do zorganizowania działań;

- 8) podjęcie niezbędnych czynności zmierzających do spowodowania przyjęcia zgłoszenia alarmowego, w przypadku braku potwierdzenia odbioru zgłoszenia alarmowego przez dyspozytora właściwego do zorganizowania działań;
- 9) zarejestrowanie zgłoszenia alarmowego.

2. Operator numeru alarmowego odbierający zgłoszenie alarmowe wymagające zapewnienia pomocy osobie znajdującej się w stanie nagłego zagrożenia zdrowotnego przekierowuje połączenie do dysponenta zespołu ratownictwa medycznego.

3. Operator numeru alarmowego odbierający zgłoszenie alarmowe obcojęzyczne, przekierowuje połączenie do właściwego operatora numeru alarmowego.

§ 9. 1. Zgłoszenie alarmowe przekazywane do dyspozytora właściwego do zorganizowania działań powinno zawierać w szczególności:

- 1) unikalny identyfikator zgłoszenia alarmowego;
- 2) czas przyjęcia zgłoszenia alarmowego;
- 3) nazwę miejscowości zdarzenia;
- 4) identyfikator gminy, w której ma miejsce zdarzenie;
- 5) nazwę ulicy, na której ma miejsce zdarzenie;
- 6) nazwę obiektu, w którym ma miejsce zdarzenie;
- 7) numer domu, w którym ma miejsce zdarzenie;
- 8) piętro budynku, na którym ma miejsce zdarzenie;
- 9) lokal, w którym ma miejsce zdarzenie;
- 10) dane osoby zgłaszającej:
 - a) numer telefonu, z którego przyjęto zgłoszenie,
 - b) imię i nazwisko lub adres, jeżeli zostały podane;
- 11) informacje i dane lokalizacyjne dotyczące zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie na numer alarmowy;
- 12) opis zdarzenia;
- 13) nazwisko i imię lub numer operatora numerów alarmowych, który przyjął zgłoszenie;
- 14) podmiot ratowniczy lub służbę do której skierowano zgłoszenie alarmowe, wraz ze statusem obsługi;
- 15) sposób przyjęcia zgłoszenia alarmowego;
- 16) rodzaj zdarzenia według słownika podmiotów ratowniczych i służb;
- 17) potwierdzenie odebrania zgłoszenia.

2. W przypadku, gdy nie jest możliwe uzyskanie informacji, o których mowa w ust. 1 pkt 5–9, zgłoszenie alarmowe powinno zawierać inne uzyskane informacje określające miejsce zdarzenia.

3. Szczegółowy katalog zdarzeń i przypisanych im pytań, które powinny być zadane zgłaszającemu zgłoszenie alarmowe, a także procedury przekazania zgłoszenia w sytuacji awaryjnej są opracowywane i aktualizowane przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, we współpracy z wojewodami i w porozumieniu z podmiotami ratowniczymi lub służbami, do których zgłoszenie alarmowe ma być przekazane.

4. Katalog i procedury, o których mowa w ust. 3, są zamieszczane w systemie teleinformatycznym wykorzystywanym do wykonywania zadań centrów.

§ 10. 1. Obsługa zgłoszeń alarmowych, których nie można przekazać w ramach systemu powiadamiania ratunkowego, a jest to uzasadnione charakterem tego zgłoszenia, odbywa się według następującej jednolitej procedury ogólnej:

- 1) odbiór zgłoszenia alarmowego od osoby zgłaszającej;
- 2) poinformowanie osoby zgłaszającej o miejscu odbioru zgłoszenia alarmowego w centrum powiadamiania ratunkowego;
- 3) uzyskanie od osoby zgłaszającej informacji o:
 - a) rodzaju zdarzenia lub zagrożenia,
 - b) miejscu zdarzenia; w przypadku wątpliwości związanych z ustaleniem dokładnego miejsca zdarzenia należy poprosić osobę zgłaszającą o przekazanie dodatkowych informacji dotyczących miejsca zdarzenia, umożliwiających szybkie dotarcie właściwych podmiotów,
 - c) danych osoby zgłaszającej obejmujących imię, nazwisko oraz numer telefonu, jeśli je podała, na wypadek konieczności uzyskania dodatkowych informacji o zdarzeniu;
- 4) potwierdzenie osobie zgłaszającej przyjęcia zgłoszenia alarmowego;
- 5) poinformowanie osoby zgłaszającej o zamiarze przekazania zgłoszenia alarmowego do odpowiedniego podmiotu zgodnie z kwalifikacją rodzaju zdarzenia lub zagrożenia;
- 6) przekazanie, z wykorzystaniem dostępnych środków technicznych, zgłoszenia alarmowego podmiotowi właściwemu do zorganizowania działań, zgodnie z danymi znajdującymi się w wykazie, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 8;

- 7) jeśli to możliwe, odbiór potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia alarmowego przez podmiot właściwy do zorganizowania działań;
- 8) podjęcie niezbędnych czynności zmierzających do spowodowania przyjęcia zgłoszenia alarmowego, w przypadku braku potwierdzenia odbioru zgłoszenia alarmowego przez podmiot właściwy do zorganizowania działań;
- 9) zarejestrowanie zgłoszenia alarmowego.

2. W przypadku braku możliwości przekazania zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1, operator informuje o tym zgłaszającego.

3. Szczegółowy katalog zdarzeń i przypisanych im pytań, które powinny być zadane zgłaszającemu zgłoszenie alarmowe jest opracowywany i aktualizowany przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, we współpracy z wojewodami i w porozumieniu z podmiotami ratowniczymi lub służbami, do których zgłoszenie alarmowe ma być przekazane.

4. Katalog, o którym mowa w ust. 3, jest zamieszczany w systemie teleinformatycznym wykorzystywanym do wykonywania zadań centrów.

§ 11. Maksymalną liczbę operatorów numerów alarmowych określa się na 1365.

§ 12. Liczbę operatorów numerów alarmowych dla poszczególnych centrów określa minister właściwy do spraw administracji publicznej.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego wykonuje upoważnienie zawarte w art. 9 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Celem przedmiotowego rozporządzenia jest w szczególności uregulowanie kwestii związanych z organizacją, sposobem funkcjonowania oraz realizacją zadań przez centra powiadamiania ratunkowego, a także opracowania jednolitych ogólnych procedur obsługi zgłoszeń alarmowych. Rozporządzenie to zastąpi w tym zakresie regulacje rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego (Dz. U. Nr 130, poz. 107, z późn. zm.) wydanego na podstawie art. 14e ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.), który na podstawie przepisu art. 24 pkt 1 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego jest uchylany.

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z potrzeby określenia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej w trybie rozporządzenia:

- 1) organizacji centrów powiadamiania ratunkowego oraz kryteriów tworzenia ich oddziałów,
- 2) sposobu funkcjonowania oraz realizacji zadań przez centra powiadamiania ratunkowego,
- 3) jednolitych ogólnych procedur obsługi zgłoszeń alarmowych, w tym sposobu opracowania i aktualizacji szczegółowych procedur,
- 4) jednolitych ogólnych procedur obsługi zgłoszeń alarmowych w przypadku braku możliwości przekazania zgłoszenia w ramach systemu, a jest to uzasadnione charakterem zgłoszenia, w tym sposobu opracowywania i aktualizacji szczegółowych procedur,
- 5) maksymalnej liczby operatorów numerów alarmowych i sposobu jej podziału na poszczególne centra
– na potrzeby realizacji przepisów ustawy.

Zgodnie z delegacją do wydania projektowanego rozporządzenia uregulowania w powyższym zakresie określone zostały z uwzględnieniem konieczności zapewnienia sprawnej obsługi zgłoszeń alarmowych.

Projektowane rozporządzenie zawiera następujące uregulowania:

- 1) w § 1 określony został zakres regulacji przedmiotowego rozporządzenia wynikający z delegacji ustawowej do jego wydania zawartej w art. 9 ustawy,

- 2) w § 2 wprowadzone zostały definicje „podmiotów ratowniczych”, „służb” i „sytuacji awaryjnej” na potrzeby przedmiotowego rozporządzenia,
- 3) w § 3 wskazano podmioty, które tworzą centra powiadamiania ratunkowego – wojewodę (ust. 1) bądź – w przypadku powierzenia przez wojewodę zadania organizowania i prowadzenia centrum powiadamiania ratunkowego w drodze porozumienia, o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy – starostę lub prezydenta miasta na prawach powiatu bądź kierującego służbą, inspekcją lub strażą wchodzącą w skład zespolonej administracji wojewódzkiej (ust. 2). Zgodnie z proponowanym ust. 3 wojewoda powinien powiadomić ministra właściwego do spraw administracji publicznej o utworzeniu centrum powiadamiania ratunkowego, w tym centrum utworzonego na podstawie ww. porozumienia. Niezależnie zatem od przyjętego sposobu organizowania i prowadzenia centrum powiadamiania ratunkowego minister poinformowany zostanie o jego utworzeniu,
- 4) realizując delegację ustawową do określenia sposobu funkcjonowania oraz realizacji zadań przez centra powiadamiania ratunkowego, w § 4 określono, że centra funkcjonują w trybie całodobowego przyjmowania zgłoszeń alarmowych,
- 5) w § 5 określone zostały struktury centrum powiadamiania ratunkowego. W ust. 1 proponuje się, aby w skład każdego centrum wchodziły stanowiska: kierownika centrum i jego zastępcy oraz operatorów numerów alarmowych i obsługi administracyjnej i technicznej. Zgodnie z propozycją zawartą w ust. 2, kierownika centrum oraz jego zastępcę wyznaczać będzie wojewoda, spośród osób posiadających co najmniej 2-letnie doświadczenie zawodowe w zakresie powiadamiania ratunkowego lub zarządzania kryzysowego. Wymagane doświadczenie kierownika centrum powiadamiania ratunkowego jest gwarantem sprawnej organizacji przez niego pracy centrum, w szczególności poprzez opracowanie dokumentacji wymienionej w ust. 3. W treści ust. 4 wskazano, że opracowane przez kierownika centrum wykazy podmiotów ratowniczych i służb oraz innych podmiotów, do których zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska funkcjonujących na terenie działania centrum, wraz z ich danymi kontaktowymi oraz aktualizacje tych wykazów powinny być przekazywane administratorowi systemu teleinformatycznego wykorzystywanego do realizacji zadań centrów, w celu ich zamieszczenia w systemie. Zgodnie z proponowanym ust. 5 zastępca kierownika centrum powiadamiania ratunkowego zastępuje kierownika centrum podczas jego nieobecności. Obsługa administracyjna wykonuje zadania

wykraczająca poza zakres obowiązków operatorów numerów alarmowych, kierowników CPR lub ich zastępców, np. zajmuje się udostępnianiem sądowni, prokuraturze lub Policji danych zarejestrowanych w systemie teleinformatycznym, zgodnie z art. 10 ust. 4 projektu ustawy. Obsługa techniczna wykonuje zadania związane z utrzymaniem infrastruktury teleinformatycznej w centrum,

- 6) organizacja centrum powiadamiania ratunkowego powinna obejmować zapewnienie odpowiednich pomieszczeń, a także urządzeń technicznych i środków łączności oraz systemów teleinformatycznych – których rodzaje, zastosowanie i niezbędne wymogi określone zostały w § 6,
- 7) w § 7 określono kryterium tworzenia przez wojewodów oddziałów centrum powiadamiania ratunkowego (zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy). Dla zapewnienia sprawności działania systemu wskazano, że oddziały centrów powinny być powiązane funkcjonalnie i organizacyjnie z centrami (ust. 3) oraz organizowane – w zakresie zapewnienia odpowiednich pomieszczeń, jak i urządzeń technicznych i środków łączności oraz systemów teleinformatycznych – identycznie jak centra (ust. 4),
- 8) w § 8 ust. 1 określona została jednolita ogólna procedura obsługi zgłoszeń alarmowych. Regulacje w tym zakresie wzorowane są na przepisach opracowanych na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów oraz doświadczeń centrów w zakresie obsługi zgłoszeń. Mając na uwadze, że w sytuacjach nagłego zagrożenia zdrowotnego, poza przyjęciem i obsługą w centrum powiadamiania ratunkowego zgłoszenia alarmowego, niezbędny okazać może się bezpośredni kontakt zgłaszającego z ratownikiem medycznym, w ust. 2 wskazano na możliwość przekierowania takiego połączenia do dysponenta zespołu ratownictwa medycznego. W ust. 3 przewidziano możliwość przekierowania połączenia telefonicznego za zgłoszeniem obcojęzycznym do operatora władającego odpowiednim językiem obcym,
- 9) w § 9 ust. 1 – wzorem regulacji zawartych w ww. uchylanym rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji – określono niezbędne elementy, które powinno zawierać zgłoszenie alarmowe przekazywane przez operatora numeru alarmowego w centrum powiadamiania ratunkowego do dyspozytora właściwego do zorganizowania działań. W przypadku, gdyby w toku przyjmowania zgłoszenia alarmowego nie było możliwe ustalenie informacji wymienionych w ust. 1 pkt 5–9, zaproponowano (w ust. 2), aby zgłoszenie przekazywane do właściwego dyspozytora zawierało inne uzyskane informacje określające miejsce zdarzenia. W ust. 3 uregulowano sposób opracowywania i aktualizacji szczegółowych katalogów zdarzeń

i przypisanych im pytań, które powinny być zadane zgłaszającemu zgłoszenie alarmowe przez operatora numeru alarmowego oraz procedury przekazania zgłoszenia w sytuacji awaryjnej. Proponuje się, aby były one opracowywane i aktualizowane przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej, we współpracy z wojewodami i w porozumieniu z podmiotami ratowniczymi lub służbami, do których zgłoszenie alarmowe ma być przekazane. Zapewni to właściwe przygotowanie operatorów numerów alarmowych do reagowania na zgłoszenia alarmowe o różnym charakterze. Istotne jest, że pytania, które operator będzie zadawał dzwoniącemu, mają pozwolić na uzyskanie odpowiedzi pozwalającej służbie na zaangażowanie odpowiednich sił i środków. Nie bez znaczenia jest także możliwość szybkiej aktualizacji katalogów zdarzeń i przypisanych im pytań oraz bezpośrednio zaangażowanie w ich opracowywanie właściwych podmiotów ratowniczych lub służb. Fakt centralnej koordynacji procesu opracowywania katalogu zdarzeń wynika z potrzeb systemu teleinformatycznego – w każdym centrum dostępna będzie ta sama wersja katalogu. Katalog i procedury będą zamieszczane w systemie teleinformatycznym przez administratora systemu (ust. 4),

- 10) w § 10 odniesiono się do przypadku, w którym do numeru alarmowego obsługiwanego w centrum powiadamiania ratunkowego kierowane jest zgłoszenie dotyczące zdarzenia znajdującego się poza zakresem kompetencji podmiotów współpracujących z systemem powiadamiania ratunkowego, a które wymaga określonej reakcji podmiotu, do którego zadań należy ochrona życia, zdrowia, bezpieczeństwa i porządku publicznego, mienia lub środowiska. Gdy jest to uzasadnione charakterem zgłoszenia, operator powinien podjąć starania, mające na celu przekazanie zgłoszenia do właściwego podmiotu. Pomocny w takim wypadku będzie wykaz podmiotów, o którym mowa w § 5 ust. 3 pkt 7, dostępny dla wszystkich operatorów w systemie teleinformatycznym. Nie można jednocześnie wykluczyć sytuacji, w której przekazanie nie będzie możliwe, np. w razie braku całodobowego dyżuru podmiotu. Operator będzie miał więc możliwość poinformowania o tym zgłaszającego,
- 11) w § 11 i § 12 uregulowano kwestię określenia maksymalnej liczby operatorów numerów alarmowych – i jej podziału na poszczególne centra. Minister właściwy do spraw administracji publicznej będzie monitorował działanie systemu, w tym liczbę zgłoszeń i odpowiednią do ich sprawnej obsługi liczbę operatorów numerów alarmowych, W rezultacie analiz ruchu alarmowego, które będą przeprowadzane

cyklicznie, minister właściwy do spraw administracji publicznej będzie określał liczbę operatorów numerów alarmowych, w tym jej podział na poszczególne centra powiadamiania ratunkowego – z uwzględnieniem w szczególności możliwości lokalowych oraz organizacyjnych centrów,

- 12) zgodnie z § 13 projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Podmiotami, na które bezpośrednio oddziałuje projektowane rozporządzenie są wojewodowie oraz podmioty, którym na podstawie art. 7 ust. 2 ustawy (starosta lub prezydent miasta na prawach powiatu, służba, inspekcja lub straż wchodząca w skład zespolonej administracji wojewódzkiej – na podstawie porozumienia z wojewodą) powierza się organizowanie i prowadzenie centrum powiadamiania ratunkowego.

Beneficjentem uregulowań projektowanego rozporządzenia będą wszystkie osoby kierujące zgłoszenia alarmowe na numery alarmowe obsługiwane przez centra powiadamiania ratunkowego, którzy liczyć mogą na szybką pomoc i reakcję odpowiednich podmiotów ratowniczych lub służb w różnego rodzaju sytuacjach awaryjnych.

Wejście w życie proponowanych regulacji oddziaływać będzie również na same podmioty ratownicze i służby, albowiem do kierowane do nich będą jedynie kompletne zgłoszenia alarmowe zawierające niezbędne informacje do uruchomienia koniecznych działań oraz nie będą przekazywane zgłoszenia fałszywe.

2. Konsultacje społeczne

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji, na stronie Rządowego Centrum Legislacji oraz na portalu internetowym mamzdanie.org.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia otrzymają następujące podmioty:

- Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Mazurska Służba Ratownicza,
- Mazurskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Służb Ratowniczych,
- Krajowy Związek Zawodowy Pracowników Ratownictwa Medycznego,
- Polskie Towarzystwo Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof,

- Związek Pracodawców Ratownictwa Medycznego i Transportu Sanitarnego Niepublicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Określenie skutków projektowanego rozporządzenia dla budżetu państwa, w szczególności w zakresie kosztów organizacji szkoleń operatorów numerów alarmowych określone zostały w ocenie skutków regulacji projektu ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie będzie miało na rynek pracy. Proponowana organizacja centrów powiadamiania ratunkowego (i ich oddziałów) obejmuje obsadzenie nowymi etatami stanowisk operatorów numerów alarmowych oraz kierowników, zastępców kierowników oraz obsługi administracyjnej i technicznej centrów powiadamiania ratunkowego. Liczba operatorów numerów będzie dostosowywana do potrzeb systemu i określana (w granicach przewidzianych przepisami projektowanego rozporządzenia) przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przedmiotowe rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na rozwój konkurencyjności gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny. Podkreślenia wymaga jednak, że w rezultacie ujednoczenia organizacji, sposobu funkcjonowania oraz realizacji zadań przez centra powiadamiania ratunkowego – zgodnie z regulacjami przedmiotowego projektu – zapewnione zostaną jednolite standardy obsługi zgłoszeń alarmowych w centrach powiadamiania ratunkowego na terenie całego kraju.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie wymagań dla systemu teleinformatycznego i interfejsu komunikacyjnego
centrów powiadania ratunkowego**

Na podstawie art. 13 ust. 3 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wymagania funkcjonalne dla systemu teleinformatycznego;
- 2) warunki funkcjonalne dla interfejsu komunikacyjnego;
- 3) zakres informacji przekazywanych za pośrednictwem interfejsu komunikacyjnego;
- 4) warunki współpracy systemu z Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz dysponentami zespołów ratownictwa medycznego.

§ 2. 1. System teleinformatyczny, wykorzystywany do wykonywania zadań centrum powiadamiania ratunkowego, zwany dalej „systemem”, wspomagający pracę operatorów numerów alarmowych, zwanych dalej „operatorami”, posiada następujące parametry funkcjonalne:

- 1) wspomaganie przyjmowania i rejestracji zgłoszeń alarmowych na telefoniczne numery alarmowe;
- 2) umożliwienie przyjmowania i rejestracji zgłoszeń alarmowych z systemów automatycznych;
- 3) umożliwienie operatorom dokonania rejestracji zgłoszenia alarmowego;
- 4) wspomaganie operatorów w określeniu lokalizacji miejsca zgłoszenia alarmowego i miejsca wystąpienia zdarzenia;

¹⁾ Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – administracja publiczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. Nr 248, poz. 1479).

- 5) wspomaganie operatorów w wyborze właściwej klasyfikacji zdarzenia oraz właściwego podmiotu ratowniczego;
- 6) wspomaganie operatorów w przekazaniu informacji o zgłoszeniu alarmowym do właściwego podmiotu lub podmiotów w celu zadysponowania odpowiednich zasobów ratowniczych;
- 7) wspomaganie operatorów w gromadzeniu dokumentacji z obsługi zgłoszeń alarmowych oraz z wykonania czynności przez podmioty ratownicze (rejestracja statusów zgłoszenia);
- 8) wspomaganie wykonywania raportów technicznych oraz raportów analitycznych z obsługi konkretnych zgłoszeń alarmowych, do celów dowodowych na potrzeby uprawnionych podmiotów administracji państwowej.

2. System posiada następujące cechy:

- 1) posiada architekturę scentralizowaną;
- 2) jest udostępniony w lokalizacjach centrów powiadamiania ratunkowego;
- 3) jest zlokalizowany w dwóch wzajemnie zastępowalnych ośrodkach przetwarzania danych: w ośrodku podstawowym i ośrodku zapasowym, zwanych dalej „ośrodkami”;
- 4) umożliwia wykonywanie kopii bezpieczeństwa przetwarzanych danych na wypadek awarii;
- 5) jest dostępny dla dyspozytorów i zespołów ratownictwa medycznego 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu, przez cały rok;
- 6) zapewnia wysoki stopień bezpieczeństwa przetwarzanych danych, w szczególności danych medycznych;
- 7) posiada środowisko szkoleniowe.

3. System współpracuje w trybie bezpośrednim (on-line) z urządzeniami telekomunikacyjnymi, które odbierają po stronie centrów zgłoszenia alarmowe w celu zainicjowania procesu rejestracji zgłoszenia alarmowego poprzez właściwy interfejs.

4. System wykorzystuje bazę danych przestrzennych, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 oraz z 2013 r. poz. 805 i 829), z Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii.

5. System wykorzystuje na potrzeby wizualizacji graficznej miejsca zgłoszenia alarmowego oraz miejsca wystąpienia zdarzenia mapę cyfrową udostępnioną w trybie bezpośrednim (on-line) z Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii poprzez właściwy interfejs.

6. System wykorzystuje informacje dotyczące lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne uzyskane za pośrednictwem centralnego punktu systemu powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne w trybie bezpośrednim (on-line) poprzez właściwy interfejs.

7. System posiada interfejs komunikacyjny do wymiany informacji z systemami teleinformatycznymi Policji, Państwowej Straży Pożarnej oraz dysponentów zespołów ratownictwa medycznego, zwanych dalej „podmiotami ratowniczymi”.

8. System zapewnia gromadzenie przetwarzanych danych w celach archiwalnych do ewentualnego późniejszego ich wykorzystania z dostępem bezpośrednim (on-line) w przeciągu 1. roku, a przez następne dwa lata z dostępem z nośników przeznaczonych do archiwizacji (taśma magnetyczna).

§ 3. 1. Wymagane jest aby interfejs komunikacyjny, o którym mowa w art. 13 ust. 2 ustawy, przeznaczony do wymiany informacji o zgłoszeniach alarmowych między systemem a systemami teleinformatycznymi podmiotów ratowniczych, wykorzystywał środki łączności uzgodnione pomiędzy podmiotami ratowniczymi i ministrem właściwym do spraw administracji publicznej.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, jako administrator systemu, odpowiada za opracowanie i aktualizację specyfikacji interfejsu komunikacyjnego we współpracy z innymi użytkownikami interfejsu.

3. W przypadku aktualizacji specyfikacji interfejsu komunikacyjnego podmioty ratownicze zobowiązane są, w uzgodnionym z administratorem systemu teleinformatycznego terminie, do dostosowania własnych systemów informatycznych do zmian wynikających z aktualizacji.

§ 4. 1. Interfejs komunikacyjny przesyła dane o zgłoszeniach alarmowych między systemami teleinformatycznymi w trybie dwukierunkowym. Minimalny zakres wymienianych danych jest następujący:

- 1) w zakresie danych opisujących zdarzenie:
 - a) identyfikator zdarzenia,
 - b) miejsce zdarzenia, w tym:

- adres,
 - współrzędne geograficzne zdarzenia,
 - c) dane zgłaszającego, w tym:
 - numer telefonu,
 - adres zgłaszającego,
 - d) typ zdarzenia – słownik typów zdarzeń,
 - e) opis zdarzenia,
 - f) status zdarzenia,
 - g) służby przydzielone do zdarzenia,
 - h) informacje o dyspozytorze,
 - i) aktualny stan połączenia telefonicznego ze zgłaszającym;
- 2) w zakresie treści zgłoszenia:
- a) identyfikator nagrania/treści zgłoszenia,
 - b) treść oryginalnego zgłoszenia.

2. Pełen zakres oraz sposób prezentacji danych przekazywanych między systemami teleinformatycznymi przy pomocy interfejsu komunikacyjnego jest zawarty w specyfikacji interfejsu, o której mowa w § 3 ust. 2.

§ 5. 1. Warunkiem umożliwiającym przekierowanie zgłoszenia telefonicznego z centrum do podmiotu ratowniczego jest posiadanie przez ten podmiot ratowniczy sprawnie działającego systemu telefonicznego umożliwiającego przyjęcie zgłoszenia alarmowego przekierowanego z centrum.

2. Warunkiem współpracy w trybie przesyłania komunikatów o zgłoszeniach alarmowych między systemem a systemami informatycznymi podmiotów ratowniczych jest spełnienie warunku, o którym mowa w ust. 1, oraz dostosowanie systemów teleinformatycznych podmiotów ratunkowych do współpracy z aktualną wersją interfejsu komunikacyjnego, którego wymagania zostały określone w § 3 i 4.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji w wymagań dla interfejsu komunikacyjnego i systemu teleinformatycznego centrów powiadania ratunkowego wykonuje upoważnienie zawarte w art. 13 ust. 3 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Celem przedmiotowego rozporządzenia jest uregulowanie kwestii związanych z określeniem wymagań dla systemu teleinformatycznego, zwanego dalej „systemem”, wspierającego funkcjonowanie systemu powiadamiania ratunkowego. Rozporządzenie określa także zakres informacji przetwarzanych, przechowywanych oraz przekazywanych na zewnątrz systemu.

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z potrzeby określenia:

- 1) wymagań funkcjonalnych dla systemu,
 - 2) wymagań funkcjonalnych dla interfejsu komunikacyjnego,
 - 3) zakresu informacji przekazywanych za pośrednictwem interfejsu komunikacyjnego,
 - 4) warunków współpracy Centrów Powiadamiania Ratunkowego zwanych dalej „centrami” z Policją, Państwową Strażą Pożarną oraz dysponentami zespołów ratownictwa medycznego
- na potrzeby realizacji przepisów ustawy, w zakresie obsługi numerów ratunkowych funkcjonujących na terenie kraju.

Zgodnie z delegacją do wydania projektowanego rozporządzenia uregulowania w powyższym zakresie określone zostały wymogi funkcjonalne jakie powinien spełnić system. Określone zostały warunki współpracy międzyinstytucjonalnej mającej bezpośredni wpływ na sprawność obsługi zgłoszeń alarmowych.

Projektowane rozporządzenie zawiera następujące uregulowania:

- 1) w § 1 określony został zakres regulacji przedmiotowego rozporządzenia wynikający z delegacji ustawowej do jego wydania zawartej w art. 13 ust. 3 ustawy,
- 2) w § 2 w ust. 1 wskazano konieczność posiadania przez system odpowiednich funkcjonalności użytkowych, w tym odpowiednich mechanizmów wspomagających przyjmowanie zgłoszeń alarmowych na numery alarmowe, także z systemów automatycznych, umożliwiających operatorom dokonanie rejestracji zgłoszenia alarmowego oraz określenie lokalizacji miejsca zgłoszenia alarmowego i miejsca wystąpienia zdarzenia. W ust. 2 określone zostały cechy systemu, w tym wymagania określające rodzaj architektury systemu oraz poziom dostępności

i bezpieczeństwa przetwarzanych danych. Określono także wymóg posiadania przez system dwóch wzajemnie się zastępujących ośrodków przetwarzania danych oraz określono warunki przechowywania informacji w systemie. W ust. 3–6 uregulowano sposób oraz tryb komunikacji systemu z teleinformatycznymi środowiskami zewnętrznymi, niezbędnymi do jego funkcjonowania. System w procesie obsługi zgłoszeń alarmowych wykorzystuje dane teled adresowe i przestrzenne umożliwiające dokładne określenie położenia geograficznego zdarzenia alarmowego. System zasilany jest także w sposób automatyczny danymi identyfikującymi osobę, podmiot i system automatyczny dokonujący zgłoszenia alarmowego. System jest również połączony w sposób zapewniający wysoką niezawodność z publiczną siecią telefoniczną. Połączenie to umożliwia skierowanie połączenia alarmowego do centrum. W ust. 7 wskazano konieczność wymiany informacji między systemami w sposób ujednoczony, za pośrednictwem uzgodnionego interfejsu komunikacyjnego. W ust. 8 określono konieczność archiwizacji zgromadzonych danych w okresie 3 lat,

- 3) w § 3 wskazano, że interfejs komunikacyjny, przeznaczony do wymiany informacji o zgłoszeniach alarmowych między systemem a systemami teleinformatycznymi podmiotów ratowniczych, wykorzystywać powinien określone, ujednoczone środki łączności. Wymaga to uzgodnień między tymi podmiotami i ministrem właściwym do spraw administracji publicznej – pełniącym funkcję administratora systemu. Minister, sprawując tę funkcję, odpowiada także za opracowanie i aktualizację specyfikacji interfejsu komunikacyjnego w porozumieniu z podmiotami ratowniczymi, natomiast podmioty ratownicze, będące użytkownikami interfejsu komunikacyjnego, w przypadku aktualizacji tej specyfikacji obowiązane są do dostosowania własnych systemów teleinformatycznych do tych zmian, w terminie wyznaczonym przez administratora systemu teleinformatycznego,
- 4) w § 4 wskazano minimalny zakres wymienianych danych oraz miejsce przechowywania informacji o aktualnym zakresie przekazywanych danych za pośrednictwem interfejsu komunikacyjnego. Ze względu na dynamiczne zmiany zakresu informacji przekazywanej przez interfejs komunikacyjny, szczegółowe dane na ten temat zawarte są w specyfikacji interfejsu komunikacyjnego. Za spójność zakresu informacji przekazywanych za pośrednictwem interfejsu komunikacyjnego odpowiedzialny jest administrator techniczny systemu,
- 5) w § 5 wskazano warunki współpracy pomiędzy administratorem systemu a podmiotami ratowniczymi. Warunkiem koniecznym podjęcia obsługi numeru alarmowego jest posiadanie odpowiedniego systemu teleinformatycznego umożliwiającego przyjęcie zgłoszenia

alarmowego w formie elektronicznej oraz w formie rozmowy telefonicznej. Ponadto niezbędne jest dostosowanie posiadanego przez podmiot ratowniczy systemu teleinformatycznego do możliwości odbioru sformalizowanych komunikatów za pośrednictwem interfejsu komunikacyjnego. Podmiot ratowniczy w tym celu zobowiązany jest do przystosowania własnego systemu teleinformatycznego. Także wymagane jest z jego strony zaimplementowanie uzgodnionego katalogu opisów zdarzeń alarmowych, będących podstawą do wzajemnej wymiany informacji między systemami. Systemy te muszą umożliwiać wzajemną wymianę zgromadzonych danych związanych z realizacją obsługi zgłoszenia alarmowego, w tym nagrań rozmów telefonicznych, danych osoby zgłaszającej zdarzenie alarmowe, opisu zdarzenia alarmowego, określenia miejsca zdarzenia alarmowego, danych teleadresowych oraz innych koordynacyjnych oraz połączeń telefonicznych związanych z obsługą zgłoszeń alarmowych. Systemy muszą także wzajemnie przekazywać między sobą informacje o statusach zgłoszeń alarmowych, w tym co najmniej potwierdzenia przyjęcia zgłoszenia alarmowego, potwierdzenia przyjęcia lub odrzucenia zgłoszenia alarmowego przez dyspozytora podmiotu, a także potwierdzenia zadysponowania zasobów ratowniczych przez dyspozytora podmiotu,

- 6) w § 6 określono termin wejścia projektowanego rozporządzenia, który wynosi 14 dni od dnia jego ogłoszenia.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Podmiotami, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie są: administrator systemu, wojewodowie i służby ratunkowe, tj. Policja, Państwowa Straż Pożarna oraz dysponenci Zespołów Ratownictwa Medycznego. Rozporządzenie nakłada konieczność budowy systemów teleinformatycznych lub dostosowania istniejących systemów do nowych wymogów funkcjonalnych. Obsługa ruchu alarmowego wymaga też odpowiedniego dostosowania struktur dotychczas obsługujących ruch alarmowy w służbach ratunkowych. Regulacja ta będzie bezpośrednio oddziaływała na obywateli w kraju oraz obywateli innych krajów przebywających na terytorium Polski. Obsługa numeru alarmowego przez system zdecydowanie poprawi dostępność usługi dla obywateli, umożliwi wprowadzenie mechanizmów wspierających obsługę osób niepełnosprawnych oraz trybu obsługi wielojęzycznej. Operatorzy obsługujący numer alarmowy posiadając w sposób naturalny większy zasób wiedzy na temat występujących zdarzeń kryzysowych, będą w stanie w sposób bardziej wszechstronny obsłużyć zgłoszenie alarmowe kierowane przez obywateli.

2. Konsultacje społeczne

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji, na stronie Rządowego Centrum Legislacji oraz na portalu internetowym mamzdanie.org. W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia otrzymają następujące podmioty:

- Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Mazurska Służba Ratownicza,
- Mazurskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Służb Ratowniczych,
- Krajowy Związek Zawodowy Pracowników Ratownictwa Medycznego,
- Polskie Towarzystwo Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof,

- Związek Pracodawców Ratownictwa Medycznego i Transportu Sanitarnego Niepublicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Określenie skutków projektowanego rozporządzenia dla budżetu państwa, w szczególności w zakresie kosztów organizacji szkoleń operatorów numerów alarmowych określone zostały w ocenie skutków regulacji projektu ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na rynek pracy. Wprowadzenie zunifikowanego i zoptymalizowanego modelu obsługi zgłoszeń alarmowych spowoduje konieczność zatrudnienia operatorów numerów alarmowych zatrudnionych w nowopowstałych centrach.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja bezpośrednio nie wypłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na ujednoczenie obsługi alarmowej na terenie całego kraju, co pośrednio ma wpływ na rozwój regionalny i związany z tym proces wyrównywania szans rozwoju. Ponadto poprzez zastosowanie odpowiednich mechanizmów technicznych w systemie, umożliwiona jest obsługa sytuacji kryzysowych w takim samym stopniu dostępności, bez względu na ogólny stan rozwoju regionu co będzie miało pozytywny wpływ na ujednorodnienie poziomu ogólnego bezpieczeństwa na terenie całego kraju.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹⁾

z dnia

w sprawie Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji

Na podstawie art. 14a ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa parametry funkcjonalne Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji, sposób jego funkcjonowania w sytuacjach awaryjnych oraz sposób utrzymania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie o Policji – rozumie się przez to ustawę z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.²⁾);
- 2) ustawie o systemie powiadamiania ratunkowego – rozumie się przez to ustawę z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...);
- 3) ustawie – Prawo telekomunikacyjne – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.³⁾);
- 4) centrach – należy przez to rozumieć centra powiadamiania ratunkowego, o których mowa w ustawie o systemie powiadamiania ratunkowego;
- 5) jednostkach – należy przez to rozumieć jednostki organizacyjne Policji określone w ustawie o Policji;
- 6) sytuacji awaryjnej – należy przez to rozumieć brak możliwości przyjęcia zgłoszeń alarmowych i obsługi zdarzeń za pośrednictwem SWD Policji;

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 248, poz. 1491).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2011 r. Nr 217, poz. 1280 i Nr 230, poz. 1371, z 2012 r. poz. 627, 664, 908, 951 i 1529 oraz z 2013 r. poz. 628 i 675.

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258, z 2006 r. Nr 12, poz. 66, Nr 104, poz. 708 i 711, Nr 170, poz. 1217, Nr 220, poz. 1600, Nr 235, poz. 1700 i Nr 249, poz. 1834, z 2007 r. Nr 23, poz. 137, Nr 50, poz. 331 i Nr 82, poz. 556, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2008 r. Nr 17, poz. 101 i Nr 227, poz. 1505, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, Nr 18, poz. 97 i Nr 85, poz. 716, z 2010 r. Nr 81, poz. 530, Nr 86, poz. 554, Nr 106, poz. 675, Nr 182, poz. 1228, Nr 219, poz. 1443, Nr 229, poz. 1499 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 102, poz. 586 i 587, Nr 134, poz. 779, Nr 153, poz. 903, Nr 171, poz. 1016, Nr 233, poz. 1381 i Nr 234, poz. 1390 oraz z 2012 r. poz. 908, 1203, 1256, 1445 i 1529.

- 7) sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numeru alarmowego – należy przez to rozumieć sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych, o której mowa w art. 2 pkt 5 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego.

§ 3. SWD Policji posiada funkcjonalności umożliwiające:

- 1) przyjmowanie zgłoszeń i obsługę zdarzeń w formie interwencji, akcji i operacji oraz pościgów z użyciem blokad;
- 2) zarządzanie siłami i środkami Policji;
- 3) bieżącą wizualizację sytuacji operacyjnej i prowadzenie analiz przestrzennych;
- 4) przesyłanie komunikatów i wymianę informacji pomiędzy użytkownikami systemu;
- 5) dokonywanie sprawdzeń rzeczy i osób w bazach danych;
- 6) dyslokowanie i odprawę patroli do służb;
- 7) dokumentowanie podejmowanych działań i wydanych decyzji;
- 8) generowanie analiz, raportów, zestawień i statystyk;
- 9) zapewnienie pełnej rozliczalności działań w systemie;
- 10) skalowalność systemu uniezależniając system od liczby jednocześnie pracujących użytkowników;
- 11) wysoki stopień bezpieczeństwa i dostępności do systemu i baz danych;
- 12) korzystanie z usług danych przestrzennych, udostępnionych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 oraz z 2013 r. poz. 805 i 829), z Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii;
- 13) wymianę informacji z centrum powiadamiania ratunkowego za pośrednictwem interfejsu, o którym mowa w art. 2 ust. 5 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego;
- 14) pozyskiwanie i prezentację danych dotyczących lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego oraz danych dotyczących abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, za pośrednictwem centralnego punktu systemu centrów powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, lub przekazanego z centrum;
- 15) współpracę z innymi służbami biorącymi udział w obsłudze zdarzeń, za pośrednictwem dedykowanych systemów teleinformatycznych posiadających wyspecyfikowane interfejsy;

16) pracę systemu w architekturze centralnej w dwóch ośrodkach, podstawowym i zapasowym Centrum Przetwarzania Danych.

§ 4. SWD Policji komunikuje się z systemami, o których mowa w art. 13 ust. 1 i art. 14 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego, przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych.

§ 5. 1. SWD Policji funkcjonuje w sposób umożliwiający zapewnienie przyjmowania i obsługi zgłoszeń alarmowych, z wykorzystaniem podstawowego i zapasowego centrum przetwarzania danych, z zastosowaniem zasady wzajemnej zastępowalności w razie awarii systemu.

2. Przyjmowanie zgłoszeń alarmowych w sytuacji awaryjnej centrum powiadamiania ratunkowego, odbywa się przy wykorzystaniu łączności telefonicznej.

3. Obsługa zgłoszeń alarmowych odbywa się z wykorzystaniem systemu łączności telefonicznej lub radiowej.

§ 6. 1. Utrzymanie SWD Policji, zapewnia zachowanie ciągłości działania systemu i realizację parametrów funkcjonalnych, o których mowa w § 3.

2. Utrzymanie SWD Policji polega na:

- 1) monitorowaniu pracy aplikacji, baz danych oraz systemu operacyjnego w podstawowym i zapasowym Centrum Przetwarzania Danych;
- 2) zapewnieniu dostępności systemu dla użytkowników w trybie całodobowym;
- 3) reagowaniu w przypadku wykrycia wszelkich nieprawidłowości oraz odchyłeń od przyjętych norm pracy systemu i usuwaniu awarii;
- 4) wykonywaniu kopii bezpieczeństwa;
- 5) utrzymaniu sieci Policyjnej Sieci Transmisji Danych, w której pracuje system SWD;
- 6) wdrażaniu poprawek celem zwiększenia bezpieczeństwa aplikacji jak i baz danych;
- 7) utrzymaniu systemu w należytej sprawności technicznej, poprzez okresowe przeglądy i konserwację.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie Systemu Wspomagania Dowodzenia Policji stanowi wykonanie upoważnienia ustawowego zawartego w art. 14a ust. 4 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Celem przedmiotowego rozporządzenia jest uregulowanie kwestii związanych z określeniem wymagań dla systemu teleinformatycznego, zwanego dalej „SWD Policji”, w wykonywaniu działań ustawowych podejmowanych na podstawie zgłoszeń alarmowych otrzymanych z centrum powiadamiania ratunkowego lub przez dyżurnych jednostek organizacyjnych Policji oraz ustaleń dokonywanych przez poszczególne służby policyjne w związku z tymi działaniami.

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z potrzeby określenia:

- 1) parametrów funkcjonalnych systemu,
- 2) sposobu funkcjonowania systemu w sytuacjach awaryjnych,
- 3) sposobu utrzymania systemu,
- 4) optymalnego poziomu współpracy systemu z systemem powiadamiania ratunkowego.

Zgodnie z upoważnieniem ustawowym do wydania projektowanego rozporządzenia w powyższym zakresie określone zostały warunki techniczne jakie powinien spełniać system, a także warunki współpracy z innymi systemami mającymi wpływ na sprawną obsługę zgłoszeń alarmowych w ramach systemu powiadamiania ratunkowego.

Projektowane rozporządzenie zawiera następujące uregulowania:

- 1) w § 1 określony został zakres regulacji przedmiotowego rozporządzenia wynikający z delegacji ustawowej do jego wydania zawartej w art. 14a ust. 4 ustawy,
- 2) w § 2 wprowadzone zostały definicje pojęć wykorzystywanych w treści rozporządzenia,
- 3) w § 3 wyszczególnione zostały funkcjonalności umożliwiające realizację zadań z wykorzystaniem systemu, ze szczególnym uwzględnieniem interoperacyjności w ramach systemu powiadamiania ratunkowego,
- 4) w § 4, odwołując się do art. 13 i art. 14 w ustawie o systemie powiadamiania ratunkowego, wskazano z jakimi systemami i w jaki sposób komunikuje się SWD Policji w ramach interoperacyjności w zakresie obsługi zgłoszeń alarmowych,

- 5) w § 5 opisuje się sposób funkcjonowania SWD Policji w sytuacjach awaryjnych. Opisuje także przyjęte rozwiązania architektury technicznej systemu, mające na celu zapewnienie wysokiego poziomu dostępności i niezawodności funkcjonowania,
- 6) w § 6 określono działania, jakie realizowane są w ramach codziennych oraz okresowych przeglądów SWD Policji, mające na celu zachowanie ciągłości pracy i utrzymanie parametrów funkcjonalnych systemu,
- 7) w § 7 określono termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, przyjmując, iż nastąpi to po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Podmiotem, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie jest Komendant Główny Policji. Rozporządzenie nakłada konieczność utrzymania i rozbudowy SWD Policji pod kątem dostosowania do istniejących i nowych wymagań funkcjonalnych i technicznych związanych z planowanym wejściem w życie ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego. Zmiany dotyczące nowych zasad obsługi zgłoszeń alarmowych oraz osiągnięcia odpowiedniego poziomu interoperacyjności z podmiotami uczestniczącymi w procesach ich obsługi, wymagają wprowadzenia zmian. Wykorzystanie SWD Policji w ramach systemu powiadamiania ratunkowego przyczyni się do poprawy skuteczności działań Policji i innych współpracujących służb w zakresie ratowania życia, zdrowia ludzkiego oraz mienia, a także do poprawy bezpieczeństwa publicznego.

2. Konsultacje społeczne

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu publicznego

Wdrożenie w życie projektowanych regulacji rodzi skutki finansowe dla budżetu państwa w zakresie dostosowania SWD Policji do współpracy z systemem teleinformatycznym dedykowanym dla centrów powiadamiania ratunkowego i związaną z tym wymianą danych za pośrednictwem interfejsu programowego oraz utrzymania oprogramowania w ramach tej współpracy na określonym poziomie dostępności. Skutki finansowe dotyczące utrzymania oprogramowania SWD Policji w wysokości ok. 3 600 000 zł rocznie będą sfinansowane w ramach budżetu Policji.

Natomiast pozostałe skutki finansowe dotyczące dostosowania SWD Policji do współpracy z Systemem Powiadamiania Ratunkowego zostały określone w ocenie skutków regulacji do projektu ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego na łączną kwotę 500 000 zł.

(wskazano jednorazowy wydatek majątkowy z tabeli OSR do ustawy z poz. 6). Wskazane skutki finansowe zostaną pokryte w ramach zwiększenia limitu wydatków w części budżetowej 42 – Sprawy wewnętrzne.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy. Obowiązki związane z obsługą stanowisk SWD Policji w ramach współpracy z systemem powiadamiania ratunkowego pełnić będą etatowi funkcjonariusze lub pracownicy cywilni w jednostkach organizacyjnych Policji.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja bezpośrednio nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorstw, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na ujednoczenie i usprawnienie obsługi zgłoszeń alarmowych na terenie całego kraju, co powinno przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa publicznego i tym samym wpłynąć pośrednio na rozwój regionalny. Ponadto poprzez zastosowanie odpowiednich mechanizmów technicznych w systemie, umożliwiające działanie w takim samym stopniu dostępności i interoperacyjności służb biorących udział w obsłudze zgłoszeń alarmowych. Będzie miało to pozytywny wpływ na poprawę poziomu ogólnego bezpieczeństwa na terenie kraju.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH¹⁾

z dnia

w sprawie Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej

Na podstawie art. 14g ust. 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z 2010 r. Nr 57, poz. 353 oraz z 2012 r. poz. 908), zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa parametry funkcjonalne, sposób funkcjonowania w sytuacjach awaryjnych oraz sposób utrzymania Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie o ochronie przeciwpożarowej – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2009 r. Nr 178, poz. 1380, z 2010 r. Nr 57, poz. 353 oraz z 2012 r. poz. 908);
- 2) ustawie o systemie powiadamiania ratunkowego – należy przez to rozumieć ustawę z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...);
- 3) ustawie Prawo telekomunikacyjne – należy przez to rozumieć ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, z późn. zm.²⁾);
- 4) centrach – należy przez to rozumieć centra powiadamiania ratunkowego, o których mowa w ustawie o systemie powiadamiania ratunkowego;
- 5) jednostkach – należy przez to rozumieć jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej;
- 6) sytuacji awaryjnej – należy przez to rozumieć niedostępność instancji Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowej Straży Pożarnej obsługującej zgłoszenia alarmowe z centrów;
- 7) sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numeru alarmowego – należy przez to

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych (Dz. U. Nr 248, poz. 1491).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676, z 2006 r. Nr 50, poz. 360 i Nr 191, poz. 1410, z 2007 r. Nr 89, poz. 590, z 2009 r. Nr 11, poz. 59, z 2011 r. Nr 222, poz. 1323 oraz z 2012 r. poz. 908.

rozumieć sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych, o której mowa w art. 2 pkt 5 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego;

- 8) instancji – należy przez to rozumieć wydzielony węzeł przetwarzania Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, obejmujący urządzenia i oprogramowanie.

§ 3. Komendant Główny Państwowej Straży Pożarnej odpowiada za określenie szczegółowych zasad funkcjonowania Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej, zwanego dalej „SWD PSP” we wszystkich jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej.

§ 4. SWD PSP realizuje następujące funkcje:

- 1) obsługę przyjęcia zgłoszeń i rejestracji zdarzeń;
- 2) alarmowanie i powiadamianie sił i środków;
- 3) dysponowanie sił i środków do działań ratowniczych;
- 4) nadzór i koordynowanie działań ratowniczych;
- 5) sporządzanie dokumentacji z prowadzonych działań;
- 6) wymiana informacji i danych pomiędzy wszystkimi poziomami struktury organizacyjnej Państwowej Straży Pożarnej;
- 7) prowadzenie szczegółowej ewidencji sił i środków Państwowej Straży Pożarnej, Ochotniczej Straży Pożarnej, Zakładowych Straży Pożarnych i Zakładowych Służb Ratowniczych;
- 8) prowadzenie ewidencji dostępnych dla Państwowej Straży Pożarnej sił i środków innych zasobów pochodzących z instytucji i organizacji wspierających Państwową Straż Pożarną;
- 9) współpraca z urządzeniami łączności, śledzenia pojazdów, nadzoru, alarmowania i powiadamiania oraz sterowania automatyką przemysłową wykorzystywaną w poszczególnych jednostkach;
- 10) generowanie analiz, raportów, zestawień i statystyk;
- 11) pozyskiwanie danych przestrzennych, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 oraz z 2013 r. poz. 805 i 829), z Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii;
- 12) prezentacja informacji z wykorzystaniem systemów GIS realizowana za pomocą usług Uniwersalnego Modułu Mapowego wytworzonego przez Głównego Geodetę Kraju z wykorzystaniem właściwego interfejsu;

- 13) wymiana informacji z centrum za pośrednictwem interfejsu, o którym mowa w art. 2 ust. 5 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego;
- 14) pozyskiwanie i prezentacja danych dotyczący lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru alarmowego oraz dane dotyczące abonenta, o których mowa w art. 78 ust. 2 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, za pośrednictwem centralnego punktu systemu centrów powiadamiania ratunkowego, o którym mowa w art. 78 ust. 4 pkt 1 ustawy – Prawo telekomunikacyjne, lub przekazanego z centrum;
- 15) współpraca z innymi systemami teleinformatycznymi za pośrednictwem wyspecyfikowanych interfejsów zrealizowanych w otwartej architekturze.

§ 5. SWD PSP zapewnia realizację funkcjonalności określonych w § 4 przez:

- 1) wysoki stopień dostępności i niezawodności;
- 2) silne mechanizmy uwierzytelniania i autoryzacji użytkowników;
- 3) pełną rozliczalność działań w systemie;
- 4) wysoki stopień bezpieczeństwa przetwarzanych danych.

§ 6. Komunikacja pomiędzy elementami SWD PSP znajdującymi się we wszystkich jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej odbywa się przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych lub z wykorzystaniem technologii VPN realizowanej w oparciu o sieć Internet.

§ 7. SWD PSP komunikuje się z systemami, o których mowa w art. 13 ust. 1 oraz w art. 14 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego, przez sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych.

§ 8. W przypadku zaistnienia sytuacji awaryjnej:

- 1) przyjmowanie zgłoszeń alarmowych z centrum odbywa się z wykorzystaniem łączności telefonicznej;
- 2) obsługa zgłoszeń alarmowych odbywa się w stanowiskach kierowania Państwowej Straży Pożarnej z wykorzystaniem łączności telefonicznej lub radiowej.

§ 9. Utrzymanie SWD PSP zapewnia zachowanie ciągłego dostępu do funkcjonalności, o których mowa w § 4, i polega na:

- 1) monitorowaniu dostępności usług sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych we wszystkich jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej;
- 2) przekazywaniu informacji o niedostępności usług sieci, o których mowa w pkt 1, do operatora sieci teleinformatycznej na potrzeby obsługi numerów alarmowych;

- 3) monitorowaniu dostępności wszystkich instancji SWD PSP;
 - 4) w przypadku wykrycia niedostępności instancji SWD PSP podjęciu następujących działań:
 - a) ustalenie powodów niedostępności instancji,
 - b) usunięcie przyczyn niedostępności instancji,
 - c) przywrócenie instancji do stanu pełnej dostępności;
 - 5) monitorowaniu przestrzegania zasad funkcjonowania SWD PSP we wszystkich jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej;
 - 6) obsłudze naruszeń zasad, o których mowa w pkt 5.
- § 10.** Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER SPRAW WEWNĘTRZNYCH

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej wykonuje upoważnienie zawarte w art. 14g ust. 5 ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej, który został dodany do tej ustawy na podstawie art. 24 pkt 2 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...).

Celem przedmiotowego rozporządzenia jest uregulowanie kwestii związanych z określeniem parametrów funkcjonalnych SWD PSP, sposobu funkcjonowania w sytuacjach awaryjnych oraz utrzymania SWD PSP, kierując się potrzebą zapewnienia optymalnego poziomu współpracy pomiędzy systemem powiadamiania ratunkowego, a SWD PSP.

Projektowane rozporządzenie zawiera następujące uregulowania:

- 1) w § 1 określony został zakres regulacji przedmiotowego rozporządzenia wynikający z delegacji ustawowej do jego wydania zawartej w art. 14g ust. 5 ustawy o ochronie przeciwpożarowej,
- 2) w § 2 zdefiniowane zostały pojęcia z zakresu objętego rozporządzeniem, które są specyficzne dla funkcjonowania SWD PSP. W ust. 6 zdefiniowano pojęcie sytuacji awaryjnej rozumianej, jako niedostępność instancji Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej obsługującej zgłoszenia alarmowe z centrów. W ust. 8 zdefiniowano pojęcie instancji rozumianej, jako wydzielony węzeł przetwarzania Systemu Wspomagania Decyzji Państwowej Straży Pożarnej obejmujący urządzenia i oprogramowanie, wraz ze stacjami klienckimi,
- 3) w § 3 wskazano Komendanta Głównego Państwowej Straży Pożarnej, jako odpowiedzialnego za określenie szczegółowych zasad funkcjonowania SWD PSP,
- 4) w § 4 w pkt 1–10 zostały przedstawione podstawowe funkcjonalności systemu, natomiast
 - a) w pkt 11–14 określono zasady:
 - wykorzystywania bazy danych przestrzennych w tym ich prezentacji,
 - wymiany informacji z centrum za pośrednictwem interfejsu komunikacyjnego,
 - pozyskiwania i prezentacja danych dotyczący lokalizacji zakończenia sieci.
 - b) w pkt 15 uregulowano sposób współpracy z innymi systemami teleinformatycznymi,
- 5) w § 5 określono sposób zapewnienia realizacji funkcjonalności systemu,
- 6) w § 6 wskazano, jako podstawowy kanał komunikacyjny pomiędzy elementami SWD PSP znajdującymi się we wszystkich jednostkach organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych, przy czym do momentu podłączenia do sieci na potrzeby obsługi numerów alarmowych wszystkich jednostek

organizacyjnych Państwowej Straży Pożarnej, jednak nie dłużej niż do 1 stycznia 2015 r., komunikacja z niepodłączonymi jednostkami odbywać się będzie z wykorzystaniem technologii VPN realizowanej w oparciu o sieć Internet. Zapisy te są istotne, ponieważ Państwowa Straż Pożarna nie posiada własnej sieci teleinformatycznej, a mając na uwadze krytyczność przekazywania informacji, połączenia pomiędzy elementami systemu muszą zapewnić odpowiednią jakość i bezpieczeństwo,

7) w § 7 wskazano, jako podstawowy kanał komunikacji s systemami, o których mowa w art. 13 ust. 1 i w art. 14 ustawy, sieć teleinformatyczną na potrzeby obsługi numerów alarmowych,

8) w § 8 wskazano, że w przypadku zaistnienia awarii SWD PSP, zgłoszenia będą przyjmowane za pośrednictwem łączności telefonicznej, a więc nie dojdzie do sytuacji, gdy z powodu awarii systemu nie ma możliwości przyjęcia przychodzących z centrum, natomiast obsługa zgłoszeń będzie realizowana z wykorzystaniem łączności telefonicznej lub radiowej,

9) w § 9 określono zadania w zakresie utrzymania zapewniające zachowanie ciągłego dostępu do funkcjonalnych SWD PSP,

10) w § 9 określono termin wejścia projektowanego rozporządzenie w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Podmiotami, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie są jednostki organizacyjne Państwowej Straży Pożarnej, administrator sieci teleinformatycznej (obecnie Policja, jako tymczasowy operator sieci OST112) na potrzeby obsługi numeru alarmowego oraz centra powiadamiania ratunkowego. Regulacja będzie pośrednio oddziaływała na obywateli w kraju oraz obywateli innych krajów przebywających na terytorium Polski.

2. Konsultacje społeczne

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wdrożenie w życie projektowanych regulacji rodzi skutki finansowe dla budżetu państwa w zakresie dostosowania SWD PSP do współpracy z systemem teleinformatycznym dedykowanym dla centrów powiadamiania ratunkowego i związaną z tym wymianą danych za pośrednictwem interfejsu programowego oraz utrzymania oprogramowania w ramach tej współpracy na określonym poziomie dostępności. Skutki te zostały określone w ocenie skutków regulacji do projektu ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego; wydatki majątkowe na łączną kwotę ok. 21 590 000 zł oraz wydatki na utrzymanie SWD PSP w wys. ok. 3 250 000 zł rocznie.

Wskazane skutki finansowe zostaną pokryte w ramach zwiększenia limitu wydatków w części budżetowej 42 – Sprawy wewnętrzne i 85 – Województwa.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy. Obowiązki związane z obsługą stanowisk SWD PSP w ramach współpracy z systemem powiadamiania ratunkowego pełnić będą funkcjonariusze PSP.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja bezpośrednio nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na ujednolicenie obsługi alarmowej na terenie całego kraju, co pośrednio ma wpływ na rozwój regionalny i związany z tym proces wyrównywania szans rozwoju. Ponadto poprzez zastosowanie odpowiednich mechanizmów technicznych w systemie, umożliwiona jest obsługa sytuacji kryzysowych w takim samym stopniu dostępności, bez względu na ogólny stan rozwoju regionu co będzie miało pozytywny wpływ na ujednorodnienie poziomu ogólnego bezpieczeństwa na terenie całego kraju.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

w sprawie szkoleń operatorów numerów alarmowych

Na podstawie art. 18 ust. 3 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) organizację i sposób przeprowadzenia szkolenia operatorów numerów alarmowych;
- 2) ramowy program szkolenia operatorów numerów alarmowych oraz ramowy program szkolenia potwierdzającego posiadanie kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku operatora numerów alarmowych;
- 3) tryb opracowania szczegółowych programów szkoleń i ich zatwierdzania;
- 4) rodzaje zajęć dydaktycznych oraz ich wymiar czasowy;
- 5) kwalifikacje wykładowców i instruktorów;
- 6) wymagania dotyczące bazy dydaktycznej;
- 7) szczegółowe warunki, formę i tryb przeprowadzania egzaminu, o którym mowa w art. 16 ust. 2 pkt 3 ustawy;
- 8) wzór certyfikatu operatora numeru alarmowego.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o operatorze numeru alarmowego należy przez to rozumieć osoby, które obsługują w centrum powiadamiania ratunkowego zgłoszenia alarmowe kierowane do numerów alarmowych: 112, 997, 998 i 999 oraz innych numerów telefonicznych włączonych do systemu powiadamiania ratunkowego.

§ 3. 1. Realizacja zadań związanych ze szkoleniem operatorów numerów alarmowych, w tym szkolenia realizowanego w ramach doskonalenia zawodowego, zostaje powierzona

¹⁾ Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – administracja publiczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. Nr 248, poz. 1479).

województwie lub innemu podmiotowi dysponującemu zapleczem merytorycznym i logistycznym zapewniającym efektywny, kompleksowy i bezstronny przebieg szkolenia i egzaminowania operatorów, zwanemu dalej „ośrodkiem szkolącym”.

2. Wojewoda lub podmiot, o którym mowa w ust. 1, zapewnia bazę dydaktyczną dostosowaną do liczby osób uczestniczących w szkoleniu oraz kadre wykładowców i instruktorów.

3. Bazę dydaktyczną stanowią sale wykładowe i sale ćwiczeniowe wyposażone w sprzęt i środki niezbędne do prowadzenia szkolenia.

4. Szkolenie operatorów numerów alarmowych obejmuje część teoretyczną i praktyczną.

5. Na potrzeby części praktycznej szkolenia wykorzystuje się w szczególności rozwiązania techniczne przeznaczone do szkolenia operatorów numerów alarmowych, o których mowa w art. 10 ust. 6 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego zwanej dalej „ustawą”.

6. Podstawą szkolenia operatorów numerów alarmowych, w tym szkolenia prowadzonego w ramach doskonalenia zawodowego, są ramowe programy szkolenia operatorów numerów alarmowych oraz szczegółowe programy szkolenia operatorów numerów alarmowych.

7. Szkolenie operatorów numerów alarmowych prowadzą wykładowcy i instruktorzy zapewniani przez ośrodek szkolący, posiadający wykształcenie i doświadczenie w zakresie określonym w ramowych programach szkolenia operatorów numerów alarmowych, o których mowa w § 4.

§ 4. 1. Ramowy program szkolenia operatorów numerów alarmowych, zwany dalej „programem ramowym podstawowym”, wraz z rodzajem zajęć dydaktycznych w części teoretycznej i praktycznej oraz ich wymiarem czasowym określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Ramowy program szkolenia potwierdzającego posiadanie kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku operatora numerów alarmowych, zwany dalej „programem ramowym doskonalącym”, wraz z rodzajem zajęć dydaktycznych w części teoretycznej i praktycznej oraz ich wymiarem czasowym określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 5. 1. Szczegółowe programy szkolenia operatorów numerów alarmowych, zwane dalej „programami szczegółowymi”, opracowują wojewodowie lub podmioty, o których mowa w § 3 ust. 1, w oparciu o programy ramowe.

2. Minister właściwy do spraw administracji publicznej zatwierdza programy szczegółowe po stwierdzeniu ich zgodności z programami ramowymi.

3. Każda zmiana programu szczegółowego wymaga jego ponownego zatwierdzenia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

§ 6. 1. Szkolenie operatorów numerów alarmowych jest zakończone egzaminem z zakresu wiedzy i umiejętności praktycznych objętych programem ramowym i programem szczegółowym, prowadzonym przez komisję egzaminacyjną, zwaną dalej „komisją”.

2. Komisja przeprowadza egzamin w składzie trzyosobowym, złożonym z kierownika centrum powiadamiania ratunkowego lub jego zastępcy, przedstawiciela ośrodka szkolącego oraz psychologa.

3. Członków komisji, w tym jej przewodniczącego, powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw administracji publicznej, zgodnie z planem pracy komisji egzaminacyjnej przekazywanym przez ośrodek szkolący, w terminie do dnia 31 stycznia każdego roku.

4. Plan pracy, o którym mowa ust. 3, jest uzgadniany ze wszystkimi wojewodami, którzy mogą delegować kierowników centrów powiadamiania ratunkowego lub ich zastępców do pracy w komisji egzaminacyjnej.

5. Do składu komisji nie może zostać powołana osoba, która pozostaje w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia, jest związana z tytułu przysposobienia, opieki lub kurateli z osobą przystępującą do egzaminu na operatora numerów alarmowych.

§ 7. Do egzaminu może przystąpić osoba, która spełnia jeden z następujących warunków:

- 1) odbyła wszystkie zajęcia teoretyczne i praktyczne objęte programem ramowym i programem szczegółowym szkolenia podstawowego;
- 2) wykonywała zadania operatora numerów alarmowych w centrum powiadamiania ratunkowego, odbyła wszystkie zajęcia teoretyczne i praktyczne objęte programem ramowym i programem szczegółowym szkolenia doskonalącego i podlega obowiązkowi ponownego przystąpienia do egzaminu, zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy.

§ 8. 1. Egzamin teoretyczny przeprowadzany jest w formie testu, składającego się z zestawu zadań testowych wybranych przez komisję. Zestaw zadań testowych powinien być tworzony każdorazowo przed egzaminem, tak aby zadania w nim zawarte nie były powtarzalne.

Zestawy zadań testowych są przygotowywane, przechowywane i przekazywane w warunkach uniemożliwiających ich nieuprawnione ujawnienie. Członkowie komisji są obowiązani zachować w tajemnicy treść zadań testowych.

2. Podstawą do zaliczenia egzaminu teoretycznego jest udzielenie prawidłowych odpowiedzi co najmniej na 80% zadań testowych zawartych w zestawie testowym.

3. Pozytywny wynik egzaminu teoretycznego stanowi warunek konieczny dopuszczający do przystąpienia do egzaminu praktycznego.

§ 9. 1. Egzamin praktyczny obejmuje wykonanie przez zdającego:

- 1) symulacji obsługi zgłoszeń alarmowych;
- 2) symulacji reagowania na sytuację awaryjną wpływającą na sposób obsługi zgłoszeń alarmowych przez centrum powiadamiania ratunkowego.

2. Wykonanie zadań, o których mowa w ust. 1, jest oceniane przez członków komisji, o których mowa w § 6 ust. 2.

3. Podstawą do zaliczenia egzaminu praktycznego jest prawidłowe wykonanie 80% zadań składających się na ten egzamin.

§ 10. Osoba, która ukończyła szkolenie operatorów numerów alarmowych z wynikiem pozytywnym, otrzymuje certyfikat, którego wzór określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

Ramowy program szkolenia operatorów numerów alarmowych

1. Szkolenie powinno trwać co najmniej 70 godzin, w tym obejmować 30 godzin zajęć teoretycznych oraz co najmniej 40 godzin zajęć praktycznych oraz warsztatów.
2. Program szkolenia teoretycznego obejmuje następujące moduły i minimalny czas zajęć:
 - 1) warunki niezbędne do ukończenia szkolenia – 1 godz.;
 - 2) organizacja i działanie systemu powiadamiania ratunkowego:
 - a) zadania i struktura/elementy systemu powiadamiania ratunkowego – 1 godz.,
 - b) procedury odbioru zgłoszeń alarmowych – 2 godz.,
 - c) urządzenia techniczne i systemy teleinformatyczne służące do wspomaganie działań ratowniczych, systemy teleinformatyczne – 2 godz.;
 - 3) organizację i działanie krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego:
 - a) zapoznanie z zadaniami Państwowej Straży Pożarnej oraz organizacją krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego oraz strukturą jednostek ochrony przeciwpożarowej, zapoznanie z rodzajami specjalistycznych grup ratowniczych oraz stanowisk kierowania, zasadami dysponowania siłami i środkami Państwowej Straży Pożarnej – 2 godz.,
 - b) zasady przyjmowania informacji ze zdarzenia, przydatne definicje, pojęcia i procedury przyjęte w jednostkach Państwowej Straży Pożarnej – 2 godz.;
 - 4) organizację i działanie systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne:
 - a) zadania i organizacja systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne, struktura organizacyjna jednostek ratowniczych (w tym współpraca z Lotniczym Pogotowiem Ratunkowym) – 2 godz.,
 - b) zasady przyjmowania informacji o zdarzeniu, zbieranie wywiadu medycznego, dokumentowanie zdarzeń. Zasady dysponowania Zespołów Ratownictwa Medycznego – 2 godz.;
 - 5) bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz odpowiedzialność prawna:
 - a) zapoznanie z zadaniami Policji, strukturą, organizacją służby dyżurnej i patrolowej – 1 godz.,
 - b) zasady przyjmowania informacji o zdarzeniu, przydatne definicje, pojęcia i procedury przyjęte w jednostkach Policji – 2 godz.,
 - c) podstawy prawne podejmowanych działań i odpowiedzialność prawna w tym zakresie, wybrane zagadnienia z prawa karnego, prawa o wykroczeniach i prawa o ruchu drogowym – 2 godz.;
 - 6) psychologię działań ratowniczych:
 - a) wpływ sytuacji trudnych na sprawność funkcjonowania ratownika i poszkodowanych. Rola wsparcia psychicznego dla poszkodowanego i ratownika – 2 godz.,
 - b) stres, jego objawy oraz sposoby radzenia sobie ze stresem – 2 godz.,
 - c) zasady organizacji wsparcia psychicznego dla ofiar zdarzenia – 1 godz.;
 - 7) zasady udzielania pierwszej pomocy:
 - a) praktyczne udzielanie pierwszej pomocy osobom poszkodowanym – 3 godz.,

- b) telefoniczne przekazywanie informacji dotyczących sposobów udzielania pierwszej pomocy – 3 godz.
3. Program szkolenia praktycznego obejmuje następujące moduły i minimalny czas zajęć:
- 1) warunki niezbędne do ukończenia szkolenia – 2 godz.;
 - 2) zasady udzielania pierwszej pomocy – praktyczne udzielanie pierwszej pomocy osobom poszkodowanym, telefoniczne przekazywanie informacji dotyczących sposobów udzielania pierwszej pomocy – 4 godz.;
 - 3) psychologię działań ratowniczych – 4 godz.;
 - 4) procedury odbioru zgłoszeń alarmowych – 5 godz.;
 - 5) obsługa systemów teleinformatycznych służących do wspomagania działań ratowniczych – 25 godz.

**Ramowy program szkolenia operatorów numerów alarmowych
na potrzeby potwierdzenia kwalifikacji**

1. Szkolenie powinno trwać co najmniej 35 godzin, w tym obejmować 15 godzin zajęć teoretycznych oraz co najmniej 20 godzin zajęć praktycznych oraz warsztatów.
2. Program szkolenia teoretycznego obejmuje następujące moduły i minimalny czas zajęć:
 - 1) warunki niezbędne do ukończenia szkolenia – 1 godz.;
 - 2) organizacja i działanie systemu powiadamiania ratunkowego – 2 godz.;
 - 3) procedury odbioru zgłoszeń alarmowych – 2 godz.;
 - 4) organizację i działanie krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego – 2 godz.;
 - 5) organizację i działanie systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne – 2 godz.;
 - 6) bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz odpowiedzialność prawna – 2 godz.;
 - 7) psychologię działań ratowniczych – 2 godz.;
 - 8) zasady udzielania pierwszej pomocy – 2 godz.
3. Program szkolenia praktycznego obejmuje następujące moduły i minimalny czas zajęć:
 - 1) warunki niezbędne do ukończenia szkolenia – 1 godz.;
 - 2) zasady udzielania pierwszej pomocy – praktyczne udzielanie pierwszej pomocy osobom poszkodowanym, telefoniczne przekazywanie informacji dotyczących sposobów udzielania pierwszej pomocy – 4 godz.;
 - 3) psychologię działań ratowniczych – 4 godz.;
 - 4) procedury odbioru zgłoszeń alarmowych – 1 godz.;
 - 5) obsługę systemów teleinformatycznych służących do wspomaganie działań ratowniczych – 10 godz.

Wzór Certyfikatu ukończenia szkolenia operatorów numerów alarmowych

.....
(pieczęć organizatora szkolenia)

.....
(miejsce i data wydania)

CERTYFIKAT Nr /
ukończenia szkolenia operatorów numerów alarmowych

.....
(Pan/Pani)

.....
(Imię)

.....
(Nazwisko)

.....
(Data i miejsce urodzenia)

.....
(Imię ojca)

.....
(Numer PESEL)

W dniu ukończył/ukończyła szkolenie operatora numerów alarmowych i zdał/zdała z wynikiem pozytywnym egzamin z zakresu wiedzy i umiejętności praktycznych obsługi zgłoszeń alarmowych, co upoważnia do sprawowania funkcji operatora numerów alarmowych w centrum powiadamiania ratunkowego.

.....
(podpis przewodniczącego komisji egzaminacyjnej)

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie szkoleń operatorów numerów alarmowych wykonuje upoważnienie zawarte w art. 18 ust. 3 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...), zwanej dalej „ustawą”.

Celem przedmiotowego rozporządzenia jest uregulowanie kwestii związanych z organizacją szkoleń operatorów numerów alarmowych. Rozporządzenie to zastąpi w tym zakresie regulacje rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 lipca 2009 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania centrów powiadamiania ratunkowego i wojewódzkich centrów powiadamiania ratunkowego (Dz. U. Nr 130, poz. 107, z późn. zm.) wydanego na podstawie art. 14e ustawy z dnia 24 sierpnia 1991 r. o ochronie przeciwpożarowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 147, poz. 1229, z późn. zm.), który na podstawie przepisu art. 24 pkt 1 ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego jest uchylany.

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z konieczności określenia przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej:

- 1) organizacji i sposobu przeprowadzania szkoleń operatorów numerów alarmowych,
- 2) ramowego programu szkolenia operatorów numerów alarmowych oraz ramowego programu szkolenia potwierdzającego posiadanie kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku operatora numerów alarmowych,
- 3) trybu opracowania szczegółowych programów szkoleń i ich zatwierdzania,
- 4) rodzajów zajęć dydaktycznych oraz ich wymiaru czasowego,
- 5) kwalifikacji wykładowców i instruktorów,
- 6) wymagań dotyczących bazy dydaktycznej,
- 7) szczegółowych warunków, formy i trybu przeprowadzania egzaminu na operatora numeru alarmowego oraz
- 8) wzoru certyfikatu operatora numeru alarmowego
 - na potrzeby realizacji przepisów ustawy, w zakresie realizacji szkolenia operatorów numerów alarmowych, którzy obsługiwać będą zgłoszenia alarmowe kierowane do centrów powiadamiania ratunkowego.

Zgodnie z delegacją do wydania projektowanego rozporządzenia uregulowania w powyższym zakresie określone zostały z uwzględnieniem konieczności zapewnienia operatorom numerów alarmowych jednakowego poziomu wiedzy i umiejętności zdobytych podczas szkolenia. Prezentowane przez operatorów numerów alarmowych jednolite standardy są konieczne do

zapewnienia odpowiednio wysokiego poziomu obsługi zgłoszeń alarmowych, istotne zwłaszcza w związku z planowaną pełną zastępowalnością i odmiejscowionym odbieraniem zgłoszeń.

Projektowane rozporządzenie zawiera następujące uregulowania:

- 1) w § 1 określony został zakres regulacji przedmiotowego rozporządzenia wynikający z delegacji ustawowej do jego wydania zawartej w art. 18 ust. 3 ustawy,
- 2) w § 2 wprowadzona została definicja „operatora numeru alarmowego” na potrzeby przedmiotowego rozporządzenia,
- 3) w § 3 uregulowana została organizacja i zakres szkolenia operatorów numerów alarmowych.
 - a) W ust. 1 wskazany został podmiot, któremu powierza się realizację zadań związanych ze szkoleniem operatorów numerów alarmowych, w tym szkolenia realizowanego w ramach doskonalenia zawodowego. Zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy, do realizacji tego zadania wskazany został wojewoda lub podmiot dysponujący odpowiednim zapleczem merytorycznym i logistycznym zapewniającym efektywny, kompleksowy i bezstronny przebieg szkolenia i egzaminowania operatorów.
 - b) Dla zapewnienia odpowiedniego poziomu szkolenia operatorów numerów alarmowych konieczne jest zapewnienie odpowiedniej bazy dydaktycznej (na którą składają się sale wykładowe i sale ćwiczeniowe wyposażone w sprzęt i środki niezbędne do przeprowadzenia szkolenia) oraz kadry wykładowców i instruktorów – co wskazano w ust. 2 i 3.
 - c) W ust. 4 i 5 określono, że szkolenie operatorów numerów alarmowych składa się z części teoretycznej oraz praktycznej – na potrzeby której wykorzystuje się w szczególności środowisko szkoleniowe systemu teleinformatycznego, o którym mowa w art. 10 ust. 6 ustawy.
 - d) W ust. 6 wskazano, że podstawę szkolenia operatorów numerów alarmowych, w tym szkolenia prowadzonego w ramach doskonalenia zawodowego, stanowią programy szkolenia operatorów numerów alarmowych: ramowy podstawowy i doskonalący (uregulowane w § 4) oraz szczegółowy (uregulowany w § 5).
 - e) Mając na względzie potrzebę określenia kwalifikacji wykładowców i instruktorów operatorów numerów alarmowych, w ust. 7 wskazano, że osoby te powinny posiadać wykształcenie i doświadczenie, pozwalające na realizację ramowych programów szkolenia,

- 4) w § 4 ust. 1 wskazano, że ramowy program szkolenia operatorów numerów alarmowych wraz z rodzajem zajęć dydaktycznych w części teoretycznej i praktycznej oraz ich wymiarem czasowym, określony został w załączniku nr 1 do projektowanego rozporządzenia. Celem zapewnienia operatorom numerów alarmowych jednakowego poziomu wiedzy i umiejętności oraz właściwego przygotowania zarówno merytorycznego, jak i praktycznego, w programie ramowym określone zostały moduły i minimalny czas zajęć – odrębnie dla szkolenia teoretycznego i praktycznego.

Szkolenie teoretyczne obejmować będzie w szczególności następujące zagadnienia:

- organizacja i działanie systemu powiadamiania ratunkowego,
- organizacja i działanie krajowego systemu ratowniczo-gaśniczego,
- organizacja i działanie systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne,
- bezpieczeństwo i porządek publiczny oraz odpowiedzialność prawna,
- psychologia działań ratowniczych oraz
- zasady udzielania pierwszej pomocy.

Szkolenie praktyczne obejmować będzie natomiast m.in.:

- zasady udzielania pierwszej pomocy,
- psychologię działań ratowniczych,
- procedury odbioru zgłoszeń alarmowych oraz
- obsługę systemów teleinformatycznych służących do wspomaganie działań ratowniczych.

Wymienione zagadnienia (moduły) oraz zaproponowany minimalny czas zajęć gwarantują odpowiednie przygotowanie operatorów alarmowych do realizacji przez nich zadań – sprawnej i szybkiej obsługi zgłoszeń alarmowych kierowanych do centrów powiadamiania ratunkowego. W ust. 2 znajdują się natomiast regulacje dotyczące ramowego programu szkolenia potwierdzającego posiadanie kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku operatora numerów alarmowych. Zgodnie bowiem z art. 16 ust. 4 ustawy certyfikat operatora numerów alarmowych jest ważny przez okres 3 lat. Po upływie tego okresu, w celu potwierdzenia posiadanych kwalifikacji, operatorzy numerów alarmowych obowiązani są do ponownego przystąpienia do egzaminu, poprzedzonego szkoleniem realizowanym w ramach doskonalenia zawodowego oraz pozytywnego wyniku z całości tego egzaminu (tj. zarówno części teoretycznej, jak i praktycznej). Rodzaje zajęć dydaktycznych w części teoretycznej i praktycznej oraz ich

wymiar czasowy na potrzeby tego rodzaju „recertyfikacji” określone zostały w załączniku nr 2 do projektowanego rozporządzenia,

- 5) w § 5 uregulowano kwestie związane z opracowaniem i zatwierdzaniem szczegółowych programów szkoleń operatorów numerów alarmowych. Wskazano, że program taki opracowany powinien zostać przez podmiot wyznaczony do realizacji zadań związanych ze szkoleniem operatorów alarmowych (tj. wojewodę lub podmiot, o którym mowa w § 3 ust. 1). Powinien on być zgodny z programami ramowymi (podstawowym i doskonalącym) i wymaga on zatwierdzenia (jak również każda jego zmiana) przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej,
- 6) przepisy § 6 regulują kwestie związane z przeprowadzaniem egzaminu na operatora numerów alarmowych. Zaproponowano (w ust. 1), aby szkolenie na operatora numerów alarmowych zakończone było egzaminem z zakresu wiedzy i umiejętności praktycznych objętych zarówno programem ramowym (odpowiednio podstawowym lub doskonalącym), jak i programem szczegółowym, przeprowadzanym przez komisję egzaminacyjną – w skład której (zgodnie z ust. 2) wchodzić będą: kierownik centrum powiadamiania ratunkowego lub jego zastępca, przedstawiciel ośrodka szkolącego oraz psycholog. W ust. 3 zaproponowano, aby członków komisji egzaminacyjnej, w tym jej przewodniczącego, powoływał i odwoływał minister właściwy do spraw administracji publicznej, zgodnie z planem pracy komisji egzaminacyjnej, który ośrodek szkolący obowiązany będzie przekazywać do 31 stycznia każdego roku. Plan ten, zgodnie z propozycją zawartą w ust. 4, uzgadniany będzie ze wszystkimi wojewodami, którzy mogą delegować kierowników centrów powiadamiania ratunkowego lub ich zastępców do pracy w komisji egzaminacyjnej. Rozwiązanie takie pozwoli na zachowanie rotacyjnego składu komisji egzaminacyjnej i umożliwi każdemu centrum powiadamiania ratunkowego wpływ na zachowanie najwyższych standardów postępowania egzaminacyjnego. W ust. 5 wskazano przesłanki wyłączające możliwość powołania do komisji egzaminacyjnej – tj. pozostawanie w związku małżeńskim albo w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa w linii prostej, pokrewieństwa lub powinowactwa w linii bocznej do drugiego stopnia bądź związanie tytułem przysposobienia, opieki lub kurateli z osobą przystępującą do egzaminu na operatora numerów alarmowych,
- 7) w § 7 określone zostały wymogi niezbędne do przystąpienia do egzaminu na operatora numerów alarmowych: w pkt 1 – dotyczące osoby ubiegającej się po raz pierwszy

- o certyfikat operatora numerów alarmowych, w pkt 2 – dotyczące operatora numerów alarmowych, w ramach „recertyfikacji”,
- 8) w § 8 określone zostały wymagania niezbędne dla zaliczenia egzaminu teoretycznego. Zgodnie z ust. 1 jest on przeprowadzany w formie testu, składającego się z zestawu zadań testowych wybieranych przez komisję egzaminacyjną i tworzonego w taki sposób, aby zestawy pytań nie były powtarzalne – celem obiektywnego i rzetelnego sprawdzenia całości wiedzy osób przystępujących do egzaminu. Zestawy zadań testowych powinny być przygotowywane, przechowywane i przekazywane w warunkach uniemożliwiających ich nieuprawnione ujawnienie, a członkowie komisji egzaminacyjnej obowiązani będą zachować w tajemnicy treść zadań testowych. Zgodnie z propozycją zawartą w ust. 2, podstawą do zaliczenia teoretycznego jest udzielenie odpowiedzi prawidłowych na co najmniej 80% zadań testowych zawartych w zestawie testowym. Od pozytywnego wyniku egzaminu teoretycznego, zgodnie z ust. 3, uzależniona jest możliwość przystąpienia do egzaminu praktycznego,
- 9) w § 9 określone zostały wymagania niezbędne dla zaliczenia egzaminu praktycznego. Zgodnie z propozycją zawartą w ust. 1, obejmować on będzie symulację obsługi zgłoszeń alarmowych oraz symulację reagowania na sytuację awaryjną wpływającą na sposób obsługi zgłoszeń alarmowych przez centrum powiadamiania ratunkowego (np. utratę dostępu do informacji dotyczących lokalizacji zakończenia sieci, z którego zostało wykonane połączenie do numeru obsługiwanego przez centrum, na skutek awarii technicznej). Wykonanie tych zadań, zgodnie z ust. 2, jest oceniane przez członków komisji egzaminacyjnej, a podstawą do zaliczenia egzaminu praktycznego jest, zgodnie z ust. 3, prawidłowe wykonanie 80% zadań praktycznych składających się na ten egzamin,
- 10) w § 10, odsyłającym do załącznika nr 3 projektowanego rozporządzenia, określony został jednolity wzór certyfikatu operatora numerów alarmowych, którzy otrzymują osoby kończące z wynikiem pozytywnym szkolenie operatorów numerów alarmowych i który stanowi potwierdzenie posiadanych kwalifikacji do pełnienia tej funkcji,
- 11) zgodnie z § 11 projektowane rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia jego ogłoszenia.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu

funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Podmiotami, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie są wojewodowie i inne podmioty którym powierza się realizację zadań związanych ze szkoleniem operatorów numerów alarmowych oraz szkolenia realizowanego w ramach doskonalenia zawodowego. Beneficjentem uregulowań projektowanego rozporządzenia będą osoby korzystające z usługi powiadamiania ratunkowego, czyli osoby korzystające numerów alarmowych, a pośrednio także Policja, Państwowa Straż Pożarna oraz dysponenti zespołów ratownictwa medycznego, do których kierowane będą zweryfikowane i kompletne zgłoszenia alarmowe przyjęte przez odpowiednio przygotowanych merytorycznie i praktycznie – zgodnie z uregulowaniami przedmiotowego rozporządzenia – operatorów numerów alarmowych z centrów powiadamiania ratunkowego.

2. Konsultacje społeczne

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji, na stronie Rządowego Centrum Legislacji oraz na portalu internetowym mamzdanie.org.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia otrzymają następujące podmioty:

- Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Mazurska Służba Ratownicza,
- Mazurskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Służb Ratowniczych,
- Krajowy Związek Zawodowy Pracowników Ratownictwa Medycznego,
- Polskie Towarzystwo Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof,
- Związek Pracodawców Ratownictwa Medycznego i Transportu Sanitarnego Niepublicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej,
- Konfederacja Pracodawców Polskich,
- Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych,
- Krajowa Izba Gospodarcza,
- Ogólnopolskie Porozumienia Związków Zawodowych,

- Forum Związków Zawodowych,
- NSZZ Solidarność.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Określenie skutków projektowanego rozporządzenia dla budżetu państwa, w szczególności w zakresie kosztów organizacji szkoleń operatorów numerów alarmowych określone zostały w ocenie skutków regulacji projektu ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na rynek pracy. Osoby, które ukończą z wynikiem pozytywnym egzamin na operatora numerów alarmowych i uzyskają certyfikat potwierdzający ich kwalifikacje do pełnienia tej funkcji będą mogły być zatrudnione na stanowiskach operatorów numerów alarmowych w centrach powiadamiania ratunkowego. Liczba stanowisk operatorów numerów alarmowych w poszczególnych latach i dla poszczególnych centrów powiadamiania ratunkowego określona będzie przez ministra właściwego do spraw administracji publicznej w trybie rozporządzenia na podstawie art. 9 ustawy.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

W związku z możliwością powierzenia zadań szkolenia operatorów numerów alarmowych podmiotowi komercyjnemu projektowane rozporządzenie może mieć wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczości, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw. Skutkiem proponowanych rozwiązań będzie w szczególności rozwój działalności gospodarczej z zakresu organizacji szkoleń – w zakresie określonym w ramowych programach szkoleń operatorów numerów alarmowych.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało bezpośredniego wpływu na sytuację i rozwój regionalny. Podkreślenia wymaga, że w rezultacie ujednoczenia zasad i zakresu szkolenia operatorów numerów alarmowych zapewnione zostaną jednolite standardy obsługi zgłoszeń numerów alarmowych w centrach powiadamiania ratunkowego na terenie całego kraju.

72/10/KC

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI¹⁾

z dnia

**w sprawie parametrów funkcjonalnych Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego
Ratownictwa Medycznego**

Na podstawie art. 24a ust. 4 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz. U. z 2013 r. poz. 753) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) parametry funkcjonalne Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego;
- 2) sposób funkcjonowania Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego w sytuacjach awaryjnych;
- 3) sposób utrzymania Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego.

§ 2. 1. System Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego, zwany dalej „SWD PRM”, wykorzystywany w zintegrowanych dyspozytorniach zespołów ratownictwa medycznego do wykonywania zadań dyspozytorów zespołów ratownictwa medycznego, zwanych dalej „dyspozytorami”, posiada następujące parametry funkcjonalne:

- 1) wspomaganie przyjęcia telefonicznych zgłoszeń alarmowych (głosowych) na numer alarmowy 999, w tym:
 - a) rejestracja rozmowy telefonicznej w systemie,
 - b) rejestracja treści zgłoszenia alarmowego w systemie;
- 2) wspomaganie przyjęcia zgłoszeń alarmowych przekazywanych przez centra powiadamiania ratunkowego, w tym:
 - a) rejestracja rozmowy telefonicznej w systemie,

¹⁾ Minister Administracji i Cyfryzacji kieruje działem administracji rządowej – administracja publiczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Administracji i Cyfryzacji (Dz. U. Nr 248, poz. 1479).

- b) rejestracja treści zgłoszenia alarmowego przysłanego w postaci elektronicznej w systemie,
 - c) wspomaganie dyspozytorów w wyborze właściwej klasyfikacji zdarzenia;
- 3) wspomaganie obsługi zgłoszeń alarmowych, w tym:
- a) zapewnienie prowadzenia korespondencji głosowej zespołów ratownictwa medycznego ze zintegrowanymi dyspozytorniami ratownictwa medycznego,
 - b) zapewnienie wymiany przetwarzanych danych między zintegrowanymi dyspozytorniami ratownictwa medycznego, a terminalami mobilnymi zainstalowanymi w środkach transportu sanitarnego zespołów ratownictwa medycznego,
 - c) wspomaganie dyspozytorów i zespołów ratownictwa medycznego w określeniu lokalizacji miejsca zgłoszenia alarmowego i miejsca wystąpienia zdarzenia poprzez wizualizację danych na mapach cyfrowych udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287 oraz z 2013 r. poz. 805 i 829);
- 4) wspomaganie procesu analiz statystycznych w tym: liczby, natężenia i czasu obsługi zgłoszeń alarmowych;
- 5) wspomaganie procesu udostępniania danych archiwalnych na wniosek sądu, prokuratury lub Policji.

2. System SWD PRM posiada następujące cechy:

- 1) posiada architekturę scentralizowaną;
- 2) jest udostępniony w lokalizacjach zintegrowanych dyspozytorni zespołów ratownictwa medycznego;
- 3) jest zlokalizowany w dwóch wzajemnie zastępowalnych ośrodkach przetwarzania danych: w ośrodku podstawowym i ośrodku zapasowym, zwanych dalej „ośrodkami”;
- 4) umożliwia wykonywanie kopii bezpieczeństwa przetwarzanych danych na wypadek awarii;
- 5) jest dostępny dla dyspozytorów i zespołów ratownictwa medycznego 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu przez cały rok;
- 6) zapewnia wysoki stopień bezpieczeństwa przetwarzanych danych, w szczególności danych medycznych;

7) posiada środowisko szkoleniowe.

3. System współpracuje w trybie bezpośrednim (on-line) z urządzeniami telekomunikacyjnymi, które odbierają po stronie zintegrowanych dyspozytorni zespołów ratownictwa medycznego zgłoszenia alarmowe, w celu zainicjowania procesu rejestracji zgłoszenia alarmowego poprzez właściwy interfejs komunikacyjny.

4. System wykorzystuje bazę danych przestrzennych, udostępnianych za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

5. System wykorzystuje na potrzeby wizualizacji graficznej miejsca zgłoszenia alarmowego oraz miejsca wystąpienia zdarzenia mapę cyfrową udostępnioną w trybie bezpośrednim (on-line) za pośrednictwem systemu, o którym mowa w art. 40 ust. 3e ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne.

6. System posiada interfejs komunikacyjny do wymiany informacji z systemem informatycznym centrów powiadamiania ratunkowego.

7. System zapewnia gromadzenie przetwarzanych danych w celach archiwalnych do ewentualnego późniejszego ich wykorzystania z dostępem bezpośrednim (on-line) w przeciągu 1. roku następnie z dostępem z nośników przeznaczonych do archiwizacji (taśma magnetyczna) w terminach określonych w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. 2012 r. poz. 159 i 742).

§ 3. 1. W sytuacjach awaryjnych SWD PRM rozpoznaje stan awarii w siedzibie dysponenta zespołów ratownictwa medycznego, zwanej dalej „dyspozytornią”, i w sposób automatyczny przekierowuje zgłoszenia alarmowe do niej kierowane do innej sprawnej dyspozytorni, zgodnie z tabelą zastępowalności dyspozytorni.

2. Minister właściwy do spraw zdrowia opracowuje i aktualizuje tabelę zastępowalności dyspozytorni i przekazuje ją ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej.

§ 4. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej, realizując funkcję administratora SWD PRM zapewnia utrzymanie tego systemu, w tym:

- 1) podstawowy i zapasowy ośrodek przetwarzania danych;
- 2) sprzęt komputerowy w ośrodkach przetwarzania danych, zapewniający odpowiednią:
 - a) moc obliczeniową w celu uzyskania właściwej wydajności przetwarzania danych,
 - b) pojemność pamięci masowych w celu składowania danych,

- c) szybkość łączy telekomunikacyjnych w celu sprawnej komunikacji ośrodków przetwarzania danych ze zintegrowanymi dyspozytorniami zespołów ratownictwa medycznego;
- 3) sprzęt komputerowy w zintegrowanych dyspozytorniach zespołów ratownictwa medycznego zapewniający odpowiednią wydajność pracy dyspozytorów;
 - 4) jednolite wymagania techniczne dla terminali mobilnych zainstalowanych w środkach transportu sanitarnego zespołów ratownictwa medycznego;
 - 5) oprogramowanie realizujące funkcje SWD PRM;
 - 6) organizację całodobowego wsparcia technicznego za pośrednictwem administratorów technicznych zajmujących się bieżącym utrzymaniem SWD PRM w ośrodkach przetwarzania danych;
 - 7) rozwój systemu za pośrednictwem analityków zajmujących się rozwojem funkcjonalnym i modernizacją sprzętu, oprogramowania i środków łączności na potrzeby SWD PRM.

2. SWD PRM jest utrzymywany w lokalizacji w której minister właściwy do spraw administracji publicznej utrzymuje system teleinformatyczny, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...), z wykorzystaniem odpowiedniej, przeznaczonej do tego celu infrastruktury teleinformatycznej, przez zespół administratorów technicznych 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu przez cały rok.

3. W stosunku do krytycznych elementów SWD PRM minister właściwy do spraw administracji publicznej zawiera umowy serwisowe z firmami posiadającymi specjalistyczne kompetencje, dające rękojmię wykonania skutecznej naprawy w gwarantowanym terminie.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2015 r.

MINISTER ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie Ministra Administracji i Cyfryzacji w sprawie parametrów funkcjonalnych Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego wykonuje upoważnienie zawarte art. 24a ust. 4 ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 753, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą”.

Celem przedmiotowego rozporządzenia jest uregulowanie kwestii związanych z określeniem parametrów funkcjonalnych informatycznego Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego, zwanego dalej „systemem”, wspierającego funkcjonowanie dyspozytorów zespołów ratownictwa medycznego jak i same zespoły ratownictwa medycznego. Rozporządzenie określa także zakres informacji przetwarzanych, przechowywanych oraz przekazywanych przez system.

Konieczność wydania przedmiotowego rozporządzenia wynika z potrzeby określenia:

- 1) parametrów funkcjonalnych systemu,
- 2) sposobu kierowania połączenia w sytuacjach awaryjnych,
- 3) sposobu utrzymania systemu.

Zgodnie z delegacją do wydania projektowanego rozporządzenia określone zostały parametry funkcjonalne, jakie powinien spełnić system. Określone zostały także warunki współpracy międzyinstytucjonalnej mającej bezpośredni wpływ na sprawność obsługi zgłoszeń alarmowych.

Projektowane rozporządzenie zawiera następujące uregulowania:

- 1) w § 1 określony został zakres regulacji przedmiotowego rozporządzenia wynikający z delegacji ustawowej do jego wydania zawartej w art. 24a ust. 4 ustawy,
- 2) w § 2 wprowadzone zostały parametry funkcjonalne dla systemu. W ust. 1 wskazano na konieczność posiadania przez system odpowiednich funkcjonalności użytkowych, w tym odpowiednich mechanizmów wspomagających przyjmowanie zgłoszeń alarmowych na numery alarmowe, umożliwiających dyspozytorom dokonanie rejestracji zgłoszenia alarmowego oraz określenie lokalizacji miejsca zgłoszenia alarmowego i miejsca wystąpienia zdarzenia. Wskazano także funkcjonalności wspomagające proces analizy danych o zgłoszeniach oraz współpracy w zakresie udostępniania danych archiwalnych uprawnionym podmiotom. W ust. 2 wskazano cechy systemu określające rodzaj architektury, zakres dostępności systemu, poziom bezpieczeństwa przetwarzanych danych. Określono także wymóg posiadania przez system dwóch wzajemnie się

zastępujących ośrodków przetwarzania danych oraz wymóg posiadania środowiska szkoleniowego. W ust. 3–5 wskazano sposób oraz tryb komunikacji systemu z teleinformatycznymi środowiskami zewnętrznymi, niezbędnymi do jego funkcjonowania. System w procesie obsługi zgłoszeń alarmowych wykorzystuje dane teleadresowe i przestrzenne umożliwiające dokładne określenie położenia geograficznego zdarzenia alarmowego. System jest również połączony w sposób zapewniający wysoką niezawodność z publiczną siecią telefoniczną, w celu umożliwienia skierowanie połączenia alarmowego do dyspozytorni zespołów ratownictwa medycznego. W ust. 6 wskazano konieczność wymiany informacji pomiędzy systemami w sposób wystandaryzowany, za pośrednictwem uzgodnionego interfejsu komunikacyjnego. W ust. 7 określono konieczność archiwizacji zgromadzonych danych oraz ich dostępność w trybie bezpośrednim przez 1 rok, następnie w trybie archiwalnym w okresie przewidzianym dla przechowywania dokumentacji medycznej, określonym w art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. 2012, poz. 159, z późn. zm.),

- 3) w § 3 uregulowane zostało zagadnienie zastępowalności dyspozytorni zespołów ratownictwa medycznego w sytuacjach awaryjnych systemu,
- 4) w § 4 w ust. 1 wskazano jako administratora systemu zapewniającego jego utrzymanie ministra właściwego do spraw administracji publicznej oraz określono zakres czynności jakie minister właściwy do spraw administracji publicznej zobowiązany jest wykonać realizując tę funkcję. Należą do nich m. in. zapewnienie podstawowego i zapasowego ośrodka przetwarzania danych, sprzętu komputerowego o odpowiedniej wydajności i pojemności, łączy telekomunikacyjnych o odpowiedniej szybkości, oprogramowania realizującego funkcje systemu, całodobowego wsparcia technicznego oraz zapewnienia rozwoju systemu. W ust. 2. wskazano lokalizację i sposób utrzymywania sprawności systemu. System zlokalizowany będzie w lokalizacji, w której utrzymywany jest system, o którym mowa w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia ... o systemie powiadamiania ratunkowego (Dz. U. poz. ...) przy wykorzystaniu odpowiedniej, przeznaczonej do tego celu infrastruktury teleinformatycznej oraz całodobowego wsparcia zespołu administratorów technicznych. W ust. 3 wskazano na konieczność objęcia umowami serwisowymi o gwarantowanym czasie naprawy newralgicznych elementów systemu.

Projektowane rozporządzenie jest zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie

Podmiotami, na które oddziałuje projektowane rozporządzenie są: administrator systemu – minister właściwy do spraw administracji publicznej, wojewodowie oraz dysponenci zespołów ratownictwa medycznego. Proponowane regulacje wskazują na konieczność budowy systemów teleinformatycznych lub dostosowanie istniejących systemów do nowych wymogów funkcjonalnych. Obsługa zgłoszeń alarmowych wymaga wybudowania informatycznego Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego, wykorzystywanego w zintegrowanych dyspozytorniach zespołów ratownictwa medycznego do wykonywania zadań dyspozytorów zespołów ratownictwa medycznego. Regulacja będzie bezpośrednio oddziaływała na obywateli w kraju oraz obywateli innych krajów przebywających na terytorium Polski. Wspomaganie obsługi zgłoszeń alarmowych przez system zdecydowanie poprawi dostępność usług ratownictwa medycznego dla obywateli, umożliwi wprowadzenie jednolitych jej standardów, skróci czas dojazdu do poszkodowanego i przyczyni się do efektywniejszej obsługi osób niepełnosprawnych. Zespoły ratownictwa medycznego posiadając terminale mobilne w będą utrzymywać stały kontakt z dyspozytorem co pozwoli w sposób bardziej wszechstronny obsłużyć zgłoszenie alarmowe kierowane przez obywateli.

2. Konsultacje społeczne

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z 2009 r. Nr 42, poz. 337 oraz z 2011 r. Nr 106, poz. 622 i Nr 161, poz. 966) projektowane rozporządzenie zostanie udostępnione na stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Administracji i Cyfryzacji, na stronie Rządowego Centrum Legislacji oraz na portalu internetowym mamzdanie.org.

W ramach konsultacji społecznych projekt rozporządzenia otrzymają następujące podmioty:

- Górskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Tatrzańskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Mazurska Służba Ratownicza,
- Mazurskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe,
- Ogólnopolski Związek Zawodowy Pracowników Służb Ratowniczych,
- Krajowy Związek Zawodowy Pracowników Ratownictwa Medycznego,

- Polskie Towarzystwo Medycyny Stanów Nagłych i Katastrof,
- Związek Pracodawców Ratownictwa Medycznego i Transportu Sanitarnego Niepublicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej.

Wyniki konsultacji społecznych zostaną omówione po ich zakończeniu.

3. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Określenie skutków projektowanego rozporządzenia dla budżetu państwa zostało przewidziane w ocenie skutków regulacji projektu ustawy o systemie powiadamiania ratunkowego.

4. Wpływ projektowanego rozporządzenia na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na rynek pracy. Wprowadzenie zunifikowanego informatycznego Systemu Wspomagania Dowodzenia Państwowego Ratownictwa Medycznego może spowodować oszczędności etatowe na stanowiskach dyspozytorów zespołów ratownictwa medycznego.

5. Wpływ projektowanego rozporządzenia na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Regulacja bezpośrednio nie wpłynie na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ projektowanego rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny

Projektowane rozporządzenie będzie miało wpływ na ujednoczenie obsługi zgłoszeń alarmowych kierowanych do zintegrowanych dyspozytorni zespołów ratownictwa medycznego na terenie całego kraju, co pośrednio ma wpływ na rozwój regionalny i związany z tym proces wyrównywania szans rozwoju. Ponadto poprzez zastosowanie odpowiednich rozwiązań funkcjonalnych w systemie, umożliwiona jest obsługa zgłoszeń alarmowych na jednolitym poziomie dostępności, bez względu na ogólny stan rozwoju regionu, co będzie miało pozytywny wpływ na ujednorodnienie poziomu ogólnego bezpieczeństwa na terenie całego kraju.